

رؤمان

فرمیٲسکی بہ فر

عہ بدولتقادر سہ عید

۲۰۱۲

ناوی: کتیب: فرمیسی به فر
نوسەر: عەبدولقادر سعید
بابەت: رۆمان
مۆتیفی بەرگ:
خاتوو: لازۆ عەبدولقادر سعید (تەمەن ۶ سال)
دیزاینی ناوەرۆک: میکمەت مەعروف
بەرگ: ئاراھ علی
تایب: ئالین
نۆبەتی چاپ: یەکەم
چاپخانە: کارۆ
تیراژ: ۱۰۰۰ دانە

لە بەرپۆهەبەرایەتی گشتی کتیبخانە گشتییەکان
(ژمارە ۱۱۶۸) ی سالی ۲۰۱۲ ی پیدراوە.

له سالیادی کاره ساتی هه له بچه دا

ئه ٤ به ره هه له سه ره ئه رکی

وه زاره تی شه هیدان و کاروباری ئه زفال کراوه کان

له جان دراوه

ئەگەر مېژوو ۋەك چۆن روويداۋە بنووسرىتتەۋە،
ئاخۇ دەبىت نەۋەكانى ئايندە ..
چۆن يادمان بىكەنەۋە؟!

عەلى .. رۆحى سەردەمىكى كوردىيانە

فەبات عەبدوﻻﻟﻼ

(1)

سالانىكى دوورودريژە، ئىمە تەنھا لەمیانەى فۆتۆ و ئىنشاوھ ھەلەبجەمان پىدەگات. راستىيەكەى كە باسى ھەلەبجە دەكرىت راستەوخۆ وینەى ئەو قوربانىانەمان دینەوھ بەرچا و كە لە ھەمان كاتدا ميژووى رودانى كۆستە گورەكەيە. ھاوتەرىب لەگەل ئەم پىشاندانە بەردەوامەى وینەكانى ھەلەبجە، گوتارىكى ئىنشايىش ئامادەيە كە ھەلەبجەمان تەنھا لە يەك كايەدا بو كورت دەكاتەوھ؛ ئەويش كايەى سياسەت و واوتريش كايەيەكى حيزبىيە كە جگە لە گوتارى قوربانىي چى ديمان پىناليت.

بەكارھىنانى ئەم ميژووه وینەيىە لەلايەن گوتارى باوھوھ، بەدبەكارھىنانىكى يەكجار ويترانكەر بووھ.

قسەى پىناويت، لەدەرەوھى دەقى نوسراو و تەنانەت كوردەى شۆرشگيرانەشدا، وینەكانى ھەلەبجە بوو بە ئامرازى چوونە ناوھوھى نەتەوھيەك بو ناو ميژوو، بەلام بەكارھىنانى يەكبىنەى وینەكانى ھەلەبجە بەتەنىشت گوتارى سياسى باوھوھ بەمەبەستى يادھيتانەوھ و ئنجا پىشاندانى كۆستىكى لەو جۆرە ھەر

به تهنه له میانه ی سیاسته وه، ئیتر وینه کانیشی ورده ورده گۆریوه به که رهسته ی بی گیان. ئاخو وینه بو خۆی که رهسته یه کی گرنگی (گه یاندن) ه له دهره وه ی زمانی ئاخوتن، بۆیه کاتیک گوتاری سیاسی ئینشایی ده بیته زمانحالی ئهم وینانه، وینه کان میژووی خۆیان له ده سته ده دن و ده بنه خاوه نی میژوویه کی نوو. به واتایه کی دی؛ ئیمه ئیستا ئیتر خاوه نی کۆمه لیک وینه و یاده وه ریین که مه رج نیه خاوه ن هه مان ئه و حیکایه تانه بن که وینه کان خۆیان له راستیدا هه لگرین.

(۲)

له مه ر هه له بجه ئیمه تا نها هه ر به و ده قانه ئاشناین که باس له سه فه ر و سه ره لگرتنی هه له بجه ییه کان ده کهن، چیرۆکی راکردن و هه ولی دواساته کانی خۆرزگارکردنی ئه ندامه په راگه نده کانی ئه و خیزانانه ی که دۆزه خی به عسی ته نانه ت مافی بیکه وه مردنیشی لی زهوت کردن. ئیمه تا ئیستا ته نها به و یاده وه ریانه ئاشناین که له بریتی به رامه ی هه ناری سالح خانی و لاره شه ی ناو باخه کانی گولان و سازان و عه بابه یلی، هه مووی بۆنی میوه ی گه نیویان لی هه لده ستیت. چاره که سه ده یه که و ئیمه له هه له بجه له گه ل ئه و کاراکته رانه دا ده بینه هاوه ل که پشتیان له دۆزه خه که ی هه له بجه و (ئاوړ بۆ پی شه وه)^(۱) ده ده نه وه!

عەيامىكى دوورودرىژە ھەلەبجە ھەر تەنھا لەمیانەى
ئەو جەستە راکشاوانەى کوچە و کۆلانەکانى کانى قولکە و
پىرمحەمەد و مۆردانە و کانى عاشقانەو دەبىنن كە ھەر
دەلىيت خەلکەكەى بە چاوى والاوه خەوتون.

لەراسىتدا قوربانىيەکانى ھەلەبجە لە
قوربانىيەکانى تىرى دەستى فاشىزىمى بەعسىي ناچن،
ئەمان پىش كوشىتىيان چاويان کلۆم ناكرين و روخساريان
ناشاردرينەو، ئاخىر جەللادى بەعسىي پىش كوشىتى
فىزىكى قوربانىيەکانى، دەبوا روخسارى قوربانىيەکانى
بىسپرىتەو. بە واتايەكى دى؛ ئەو جەللادى بەعسى بوو كە
نەيدەتوانى قوربانىيەکانى بە چاوى كراووه ببىنيت.

"جەللاد بۆيە دەمانكوژىت بو ئەوھى چى دى
روخسارمان نەبىنيت، چونكە روخسار نىشانەى بوونى
ئىنسانىانەى ئىمەيە لە دنيادا (...). جەللاد لەم پرۆسەى
تەلاقدانى جىهان و دەستھەلگرتنە لە ئىنسانىيەتى خۆى،
پىويستىيەكى زۆرى بەوھەيە ئەوھى دەيكوژىت
روخسارى نەبىت و سىماى ئىنسانىانەى شىوئىنرابىت.
چونكە وەكو فەيلەسوفى لىتوانىايى ئىمانۆيل لىقىناس
دەلىت: روخسار ھەمىشە ھەلگىرى پەيامىكە كە قەتل و
تىرۆرمان لى قەدەغە دەكات، ببىننى ھەموو روخسارىك
بىرھاتنەوھى ئەو راستىيەيە كە پىمان دەلىت تۆ بوت نىە
كەس بكوژىت"^(۱).

بەس لە ھەلەبجە دەستی نەدەگەیشتە
قورباننیه کانی، نەیدەتوانی قۆلبەستیان بکات و چاو و
روخساریان بشاریتەو، بەپێچەوانەى ئەنفالەو، بەس
نەیتوانی روخساری قورباننیه کانی بۆ ھەتاهەتایە
بشاریتەو و گۆرغەرییان بکات، بۆیە بۆ ناشرینکردنی
روخسار و دەموچاوی قورباننیه کانی، بەعسییەکان لە
ھەلەبجە دەرگای دۆزەخیکیان بە رووی ھەلەبجەییەکاندا
کردەو، کە سەرەرای کوشتنی بەسو، روخساری
ھەمووشیانى سوتاند.

(۳)

شانزەى سى كۆستىكى نەتەوئەبەى. ئامانج لەم
تاوانە ھەر بەتەنھا كوشتن و قركردنى ھەلەبجەییەکان
نەبوو، شانزەى سى بەھەمان شیوەى تاوانى ئەنفال، جگە
لە قركردن، تىكشكانى غرورى كوردى بوو، غرورى
نەتەوئەبەىك جياواز لە نەتەوئەبەى سەردەست لە عێراقدا.

فاشیزمى بەعسى ھەر بەتەنھا كوشتنى فیزیكى
ئینسانى كوردى لا مەبەست نەبوو، بەس كوشتنى كوردى
دەكرده ماددەییەكى سیمبۆلیك و پاساوى ئایینى بۆ
دەھینایەو. بەس پاش كوشتنیش دەستی لە
قورباننیه كانی ھەلەبجە دەگرت و دەیناردنە دۆزەخ!

لە شالۆوى رفاندنى ھەزاران گەنج و پیاوى بارزانى
لە سالى ۱۹۸۳دا، كەچى تەنھا دوو مانگ دواى ئەو

تاوانه، سه‌دام حسین له وه‌لامی میدیاکاراندا وتی: "ئه‌وانه به‌توندی سزای خو‌یان وه‌رگرت و فریدرانه دۆزه‌خه‌وه" (۳).
 به‌رامبهر به‌ کورد سه‌دام حسین خو‌ی به‌ پیغه‌مبهر و
 حیزبی به‌عس به‌ ئیسلام و سوپاکه‌شی به‌ له‌شکری
 سه‌رده‌می فتوحات ده‌چواند. له‌خو‌را نه‌بوو، قه‌تلوعامی
 کورد له‌ ۱۹۸۸ به‌ناوی سوهرتی ئه‌نفاله‌وه‌ ناو‌را.
 ههر بو‌یه‌ قسه‌کردن له‌ هه‌له‌بجه‌ ته‌نها له‌ میان‌ه‌ی
 ئینشای بارگاوی به‌سیاسه‌ت، هه‌له‌یه‌کی کوشنده‌ و
 خه‌تایه‌کی یه‌کجار گه‌وره‌یه‌.

(۴)

ئه‌و ده‌مه‌ی عه‌ره‌به‌کان له‌ جه‌نگی شه‌ش روژهدا دژ
 به‌ ئیسرائیل دوچارى شکستی گه‌وره‌ ده‌بن و روبه‌ریکی
 گه‌وره‌ی خاکی عه‌ره‌ب و هه‌ردوو به‌شه‌که‌ی خاکی
 فه‌له‌ستین ده‌دۆرینن، ئه‌ده‌بی به‌رگری عه‌ره‌بی سه‌رگه‌رمی
 داتاشینی چه‌ندین پاله‌وانی وه‌همی بوو، ئه‌و پاله‌وانانه‌ی
 که‌ ته‌نها له‌ میان‌ه‌ی خه‌یالی شاعیرانه‌دا ده‌یان‌توانی
 ده‌سته‌وئێخه‌ روبه‌روی داگیرکهری ئیسرائیل بینه‌وه‌ و
 جوله‌که‌ شاربه‌ده‌ر بکه‌ن، ئا له‌و ده‌مه‌دا ئیمیل حه‌بیبی له‌
 میان‌ه‌ی رۆمانیکه‌وه‌ به‌ناونیشانی (سداسیة الأيام الستة)،
 دور له‌ جو‌ش و خرو‌شی شو‌رشگێرانه‌ و له‌جیاتى
 خو‌لقاندنی پاله‌وانی ئه‌فسانه‌یی، له‌ شه‌ش تابلۆدا شه‌ش
 چیرۆکی جیاوازی گه‌رانه‌وه‌ و به‌یه‌کدی شادبونه‌وه‌ی

خیزانه فهلهستینییه کانمان پاش لهیه کدان و داگیرکردنی
ههردوو به شهکهی خاکی فهلهستین بو دهکاته دهقیکی
هونهری، چیرۆکی سه فهریکی نوێ له سایه ی سه رده میکی
نوێ که سه رده می داگیرکاری ئیسرائیلی و شکستی
عه ره بیه.

ئیمیل هه بیی هه ر به وه وه ناوه ستیت، بو
به ده فکردنی ژبانی نوێ فهلهستینییه کان له پاش شکست
و له سایه ی داگیرکردا، له رۆمانیکی تریدا به ناو نیشانی
(الوقائع الغریبة فی اُختفاء سعید اُبی النحس المتشائل)⁽⁴⁾
، که ده کریت به یه کی که له شاکاره کانی ئه ده بی عه ره بی
دابهریت، له پری ئه ده بی گالته جار بیه وه، په نا ده باته بهر
پاله وانیکی ئاسایی، پاله وانیک که له کولتوری ئه ده بی
به رگریدا به پاله وانی سلبی ناسراوه. پاله وانه که ی
هه بیی هاو لاتییه کی فهلهستینی عه وام و کاراکته ریکی
زه لیل و رۆحیکی تیکشکاوه. سه ره پای ملدانی بو ئه وه ی
ببیته هاو لاتییه کی باشی ناو ده ولته نوئییه که که
ئیسرائیله، به لام دوا جار روبه روی کاره سات ده بیته وه،
کاره ساتی له ده ستدانی ئه وه ی وه کو ئینسان بژی.

به پیچه وانه ی چالا که سیاسییه کانی سه رده می خوی،
ئیمیل هه بیی سه ره پای ئه وه ی هه ر له سه ره تای لاویتییه وه
تیکه لی بزوتنه وه ی کۆمونیستی بووه، به لام له بریتی
په نابردن بو دروشم و ئینشا، له پری ئه ده به وه و له بریتی
خولقاندنی پاله وانی درۆینه، له پری کاراکته ری ئاسایی
هه لقو لوی ناو میله ته که یه وه، توانی رستیک له جومگه

تراژیدییهکانی میژووی نەتەوەکەى لەمیانەى ئەدەبەوہ
بکاتە چەند دەقیکی ھونەریی نەمر.

(۵)

عەبدولقادر سەعید لە رۆمانی فرمیسی بەفردا ،
لەپری خەمی گەران بە شوین دایک و حەزی ئاشنابوونەوہ
بەو بوونەوہرەى کە ئینسان لە حزوریدا دەگەریتەوہ بو
منالی ، لەگەل عەلیدا سەفەرمان پی دەکات. بەلام سەفەرى
پالەوانەکەى عەبدولقادر سەفەرى سەرھەلگرتن نیە ،
سەفەرى گەرانەوہ و گەرانە بەشوین ئولفەتیکی ونبوودا.
عەلى پالەوانیکی ئەفسانەى نیە ، ئەگەرچى چیرۆکی
عەلى سەرگوزشتەى کى راستینەى ھەلەبجەىە ، بەلام عەلى
ھەلەبجەىی ھەمان پالەوانەکەى ناو رۆمانی فرمیسی
بەفر نیە. عەلییەکەى عەبدولقادر ھەرودەکو چۆن گوزارەى
لە رۆحى سەردەمیکی کوردییانە ، لەھەمان کاتدا
گەرانەوہى روخساریکی نوئیە ، روخساری ئەو گەنجەى
پاش ئەوہى جەللادی بەعسى نەیتوانی بیکاتە قوربانى ،
دوور دوور فرپی دایە دەرەوہى پانتایىەکانى خۆى. ئاخىر
جەللادی بەعسى نەیدەویست کەسى دى جگە لە قوربانى ،
لە تەنیشتیىەوہ بژی. سەفەرى عەلى بە دیویکی تردا ،
سەفەرى بەجیھیشتنى پانتایىەکانى جەللاد و دەستبەردانە
لە بوون بە قوربانى.

گه پارانہوہی عہلی وہکو گہنجیکی خاوهن پرسیار،
هیچ گومانیک لهوہدا ناهیلتہوہ کہ سہرہرای خنکاندنی
هه له بجه، به لام هیشتا هه له بجه شوینی ئەو نهوہیہیہ کہ
له دمه دهمی به هاری هه شتاوه هه شتدا دور له باوهشی
دایک، شوینغهریب کران.

رۆمانی فرمیسکی به فر ههروهکو چۆن خەمی
نهوہیہکی بی نهوامان بو دهگیریتہوہ، دواچار
سه فھرکیکشه به ناو ئەو کوستہی کہ پی دەوتریت شانزہی
سی.

پهراویزهکان:

۱. تەیب جەبار: ئەو شیعراوەی ئاوری بۆ پیشهوه ددهن، دیوانه شیعری،
۲۰۱۱، سلیمانی.
۲. ریبوار سیوهیلی: نهتوه و ههکایهت، ل ۴۳۹، چاپخانهی وهزارهتی
پهروهده، ۲۰۰۲.
۳. خهبات عهبدوڵا: بنه ما تیۆریهکانی جوگرافیای عهسکهریی کوردستانی
باشور، ل ۲۷۴، چاپخانهی رون، سلیمانی، ۲۰۰۵.
۴. امیل حبیبی: الوقائع الغریبه فی اختفاء سعید ابی النحس المتشائل،
دار ابن خلدون، بیروت، ۱۹۷۴.

به‌ره‌به‌یانی شانزه‌ی سی دایکم مرد.
 خه‌لکی گه‌ره‌ک ته‌رمه‌که‌یان به‌ره‌و
 گورستانه‌که‌ی نزیک مالی خومان خستبووه‌سه‌ر
 شانیان. ده‌یان که‌س به‌شوین ته‌رمه‌که‌یه‌وه‌له‌سه‌رخو
 ده‌رؤیشتن. هه‌ندیکیان بی‌ده‌نگ و غه‌مبار،
 هه‌ندیکیشیان ته‌ن‌ها له‌ژیر لیوه‌وه‌ورته‌ورتیان لیوه
 ده‌هات، که‌نه‌مده‌زانی چیده‌لین. ئه‌وانی تریش
 زورینه‌ی خه‌لکه‌که‌یان پیکده‌هینا سه‌رگه‌رمی قسه‌و
 باس و گیروگرفته‌کانی رۆژانه‌ی خو‌یان بوون. من
 ئاگریک له‌ناخمداهه‌لایسابوو نیله‌نیل ده‌سووتا.
 هه‌ندی له‌هاوریکانم ده‌ستیانده‌خسته‌سه‌رشانم و
 هه‌ندیکی دیکه‌یان له‌به‌ر بیه‌یزیم له‌پشته‌وه‌به‌هه‌ردوو
 ده‌ستیان که‌مه‌ریان ده‌گرتم، نه‌وه‌کو له‌تر بده‌م و
 بکه‌وم. هه‌ریه‌کیکیشیان به‌شیوه‌ی جیاجیا دلخوشیان
 ده‌دامه‌وه، به‌لام من هه‌ر کولی گریانه‌که‌م

دانه ده مرکایه وه ... گۆرستانه که پرو به ریکی فراونی داگیر کردبوو. به جۆره ها درهخت رازینرابوو، هه ر درهخته ی مانایه کی تایبته و هیمایه کی جیاواز بوون بۆ ئه وانه ی له سه ر گۆری ئازیزه کانیان ناشتویانن. هه ر گۆریک ناو و نازناو و میژووی له دایکبوون و مردنیشی له سه ر تۆمار کرابوو. به جۆریک مرۆف هه زی ده کرد یه ک به یه ک نووسراوی سه رکیلی گۆره کان بخوینیته وه و هۆکاری مردنه کانیشیان بزانیته. ده یان جۆر گۆلی رهنگا ورهنگ له سه ر گۆرو دهو روبه ره کانیان نیژرابوون. به تایبته به هاری ئه و سه له چه نه دهنگاوی پیش واده ی خو ی که وتبوو. ئه گه رچی بینینی گۆلی رهش له ویدا دل ی ئاماده بووانیان تهنگتر ده کرد، به لام ئه مهش پاساوی خو ی هه بوو که ئازیزه کانیان له سه ر گۆره کانیان ناشتبوویانن. بۆنی گۆله کان که له بۆنی ده یان جۆر عه تری تیکه لکراو ده چوو، وای لیده کردیت زیاتر بمینیته وه و جییان نه هیلیته. به تایبته ی کاتی که ده تبینی چه ندين په پووله ی بال نه خشینی رهنگا ورهنگ و سه دان زینده وه ری بالگرتووی جۆراو جۆر ده هاتن و ده چوون. پۆل پۆل و تاک تاک بالنده ی رهنگا ورهنگ ده هاتن و ده چوون و به جریوه و قریوه خوشه کانیان

ئاھەنگىكى وايان سازکردبوو كە ھەر كەسەى
 بەگوڧرەى ئەوساتە دەروونىەى كەتتىدا دەژى
 بىگونجىنى. ئەگەرچى ئەوئى گورستانىكى بىدەنگو
 ھىمن بوو، بەلام بەوہى ژيان بەجۆرىكى تر ئاوەدان
 بوو، ھەستت دەكرد ژيان بەگشت جوانىيەكانىيەوہ
 دووبارە دەبىتەوہ، وەلى بەشىوہىەكى جىاوازتر. بەناو
 گورستانەكەدا دەروىشتىن، دەنگى مەلاكە لەپىشەوہى
 خەلكەكەوہ دەگەيشتە ھەمووان. كە بەشىوہىەكى
 قەتارەى بەنىو كىلەكاندا رىيان دەكرد، ئەو گورپەى بو
 دايكم ئامادەكرابوو دەكەوتە بەشى ئەوسەرى
 گورستانەكەوہ. گورپىكى قول و تاك و تەنيا،
 پىچەوانەى سالانى زووى جەنگە خويناوہىەكە، كە
 ماوہى ھەشت سالى خاياندوو لەھەموو گورستانىكدا
 ھەمىشە دەيان گور ئامادە كرابوون بو ناشتتى
 سەربازە كوژراوہكانى بەرەى جەنگ، كە پوژانە
 دەيان سەربازى كوژراو بەسەر گورستانى شارەكاندا
 دابەش دەكران. مەلاكە بەقامكە بارىك و درىژەكەى
 شوينى دانانى تەرمەكەى دايكمى دەستنىشان كرد.
 تادەھات خەلكەكە لە تەنىشت گورپەھەلكەندراوہكە
 كۆدەبوونەوہو چوار دەورى گورپەكەيان دەتەنى.
 ەمامەى سەرى مەلاكە لەنىوان خەلكەكەدا سپى

دهچووهوه که له ناوه پراستدا به چیچکانه وه دانیشتبوو. هه ولما بچمه ته نیشته دایکمه وه، خه لکه که رییان بو چۆلکردم. له ته نیشته سه ریه وه کوشکه له م کرد. دهستم به بهشی سه ره وهی ئه و جاجمه دا دهینا که درابوو به سه ر ته رمه که یدا. له گه ل ئه وهی دلته نگیه که م ری بیر کردنه وهی قوولی لیده گرتم، به لام بیره وه ری ئه و هه موو ساله زورانهم له گه ل ئه و دا ژیانی خۆم ده هاته وه پیش چاو. حه زم ده کرد سوچی سه ره وهی جاجمه که لابه م بو دواين جار پوو خساری ببینم و ده ست بخرمه ناو دهسته سپی و له رزۆکه کانیه وه، که پیریه تی برستی لی بریبوون. بو دواين جار تیر له چاوه پر میهره بانیه کانی بروانم، ئه گه رچی دنیشش بووم چاوه کانی بو هه میشه لیک نابوون. خه لکه که ده ستیان ده گرتم و نه یانده هیشت، به لام نه مده زانی بوچی. مه لاکه فه رمانی کرد جاجمه که ی له سه ر لابه دن. هه روایان کرد، هه موو هه ستانه سه ری، که س نه ما به دانیشتنه وه هه موو له دایکم راده مان، وه ک ئه وهی بیر له شتی بکه نه وه که نازانن و ده یانه وهی چۆنیته له گۆرنانی که سانی تر بزائن. دوو گه نجی به هیژ دایکمیان به بهرگه خامه سپیه که وه بو ناو گۆره تهنگو شیداره که داهیلایه خواره وه، دلم

هيندهى تر گوشرا. گريانم نه‌ما، فرميسكه‌كانم
 وشكايان هاتو تهنه‌ها هه‌نسكم هه‌لده‌داو هيچى تر.
 هاوړيكانم هاتنه تهنيشتمه‌وه، دلنه‌واييان ده‌كردم.
 له‌گه‌ل هه‌لدانى يه‌كه‌م خاكه‌نازه‌ گلدا موچوركه‌يه‌ك
 له‌ته‌وقى سه‌رمه‌وه هاتو له‌نووكى په‌نجه‌كانى پيمه‌وه
 ده‌چووه ده‌ره‌وه. خه‌لكه‌كه سه‌رى گوړه‌كه‌يان
 داده‌پوشى به‌پريزه‌وه باسيان له‌دايكم ده‌كرد.
 به‌به‌زه‌يى و سوزيشه‌وه له‌منيان ده‌روانى. نه‌گه‌رچى
 زوركه‌سيس له‌ئاماده‌بووان چيروكى منيان نه‌ده‌زانى،
 به‌لام به‌هوى په‌ريشانى حالى منو و سوزى نه‌وانه‌ي
 چيروكى منيان ده‌زانى نه‌وانى تریش به‌هه‌مان
 سوزه‌وه لييان ده‌روانيم. دواى نه‌وه‌ي مه‌لاكه هه‌ندى
 چيروكى كورت كورتى ده‌رباره‌ي چاكه‌و خراپه‌و
 ژيان و مردن گيړايه‌وه. وهك پاك‌كردنه‌وه‌ي روحي
 ئاماده‌بووان كه به‌هيمنى گوښيان گرتبوو، به‌هه‌مان
 هيمنيه‌وه هه‌ستانه سه‌رپي و نيگه‌رانى خويان بو
 ده‌ربريم و يه‌ك له‌دواى يه‌ك مالئواييان ده‌كردو
 به‌جنيان ده‌هيشتم. منيش هه‌ر دوا به‌دواى نه‌وان
 هه‌ستام بروم و گوړه‌كه‌ي دايكم جى بيلم. نه‌متوانى
 جاريكى تر هه‌ولمدا هه‌ر نه‌متوانى، پييه‌كانم تا ده‌هات
 قورستر ده‌بوون. نه‌گه‌رچى ده‌مزانى مردن

چاره نووسیکی سروشتی یهک له دواى یه کی
 مروقه کانه، به لام گه رانه وه بو ماله ته نیاکه م،
 له دلنیاىی و له جیهیشتنی گوره که ی دایکم په شیمانی
 ده کردمه وه. ده مزانی (ته نیایى گورپکی ته نگه) ته نگتر
 له گوره ته نیاکه ی دایکم. ئه و روزه شم هر له گه ل
 دایکدا به سهر برد. من زور دوامو ئه و هر بینه نگ،
 من زور بانگم کرد ئه و بی وه لام. پرسیارم له زور
 شت ده کرد. ده مپرسی دایکه گیان ناترسیت؟ تینوت
 نییه؟ دایه ئه ی ناته ویت گوی له دواىن ئه ندیشه ی من
 بگریت؟ ده زانی چه نده سه رسامم به کاتی گیانه لاکه ت؟!
 که چاوه کانت تی بریبووم و هر به چا و پیت ئه و وتم؛
 عه لی کوره تاقانه که م مه گری. من ده چم بو ئه وئى، بو
 لای گشت خیزانه ژه هر باران کراوه که ت. له وئى
 چیروکی تویان بو ده گیرمه وه، باسی هه موو شتیکیان
 بو ده که م. هه موو ئه و جوان خاسیانه ت باس ئه که م
 که زور جار ئیواران ژنیکی سه رگه ردان، دیوه ره یه ک
 یان منداله بی نه واکانت له گه ل خو تدا ده هیئایه ماله وه
 و پینشت ده و وتم: دایه گیان ئه مشه و میوانیکمان هه یه
 ره نگه ئه و برا بچوکه که م، یان خوشکه ناوه نجیه که م،
 یان دایکه چاوه پروانه که م یا خود ره نگه باو کم بیت. که
 له کاره ساتی ژه هر باران کردنی شاره که ماندا ون بون و

هیچ دەر باره‌ی چاره‌نووسیان نازانم. دل له دل نه‌ده‌ی
دایه گیان هه‌ژاران له‌هه‌ر شوینیک بن ئاسمان
پێخه‌فو زه‌وی پاخه‌ری خۆیانه، ئه‌مشه‌و میوانی
ئیمه‌ن و ده‌بی به‌دل له‌گه‌لماندا پێکه‌ن. چیرۆکی زۆر
دریژترم بۆ ده‌گی‌رایه‌وه ئه‌و هه‌ر بیده‌نگ بوو. منیش
ئه‌مدایه‌ قولپی گریان و خه‌می دووری دایکم ده‌بوون
به‌ فرمی‌سک و هۆن هۆن به‌ چاوه‌کانمادا ده‌هاتنه
خواره‌وه. به‌بیره‌وه‌رییه‌ شیرینه‌کانی دایکه‌وه‌ خه‌ریک
بووم. ورده‌ ورده‌ هه‌ستم ده‌کرد مردنی ئه‌و ده‌بی به
حه‌قیقه‌تیکی تال. له‌چه‌شنی ژه‌هری مار به‌لام هه‌ر
ده‌بی بیچیژم. ئه‌و ژه‌هره‌ی که‌ نازانم له‌دوای
خواردنه‌وه‌ی ده‌مکوژی یان ده‌ژیم. هه‌ستم ده‌کرد
ته‌نیام ده‌بی به‌چاره‌نوسیکی ئاشکراو پون و ده‌بی
خۆم له‌گه‌لیدا بگونجینم و بریاری ژیان‌ی له‌گه‌لدا
یه‌کلایی بکه‌مه‌وه. هه‌ستامه‌ سه‌رپی و هه‌ندی به‌ردی
ئه‌و ده‌ورو به‌ره‌م کۆکرده‌وه‌و به‌چوارده‌وری
گۆرکه‌ی دایکه‌مدا دامن‌ان. وه‌ک ئه‌وه‌ی خه‌ریکی
پاراستنی خۆشه‌ویستی دایکم بم. نازانم بۆ وامکرد.
به‌لام ده‌مزانی ده‌بی شتی بکه‌م، هه‌رشتی که‌ نیشانه‌ی
ریزو خۆشه‌ویستیم بی بۆ ئه‌و، ئینجا جیی بیلم.
خه‌ریک بوو دره‌نگ بی، چونکه‌ کات جیی هیشتبووم.

وهك جيھيشتني ھاورپييه كي بي وهفا له کاتي
ليقه ومان و سه رگه ردانيدا. به تنها دره خته بالا
به رزه کان و قوپه ني گوله رهنگاوره ننگه کان و بالنده
خوشخوانه کان نه بيت. جاريكي تره هستم به ژيان
کرده وه، له وه تيگه يشتم دواي مردني دايکه هاجه رم
هيشتا ژيان به هه موو مهرگه سات و جوانيه کانيه وه هه ر
به رده و امه. .

گه یشتمه ماله وه. ئەمجاره كەس دەرگای
لینە کردمه وه. دەمزانی ئەو له وئ نیه، له شوینیکی
تاریکو نوتە کدایه. هەر له جه پرسی دەرگا کهم ئە داو
کەس وه لامی نه ئە دامه وه. دەستم کرد
به گیرفانه کاندا کلیلی دەرگای ماله ته نیا کهم دەر بهینم
نه مدۆزیه وه. هه موو گیرفانه کانی خۆم گه پام ته نانه ت
هه ردوو تاکه پیلأوه کانی خۆم دا کهند. زۆر گه پام
نه مدۆزیه وه. ویستم بگه پیمه وه بۆ لای دایکم،
تاده گه مه لای ئەو به شه قامه که دا بچمه وه و
گۆرستانه که شه بگه پیم، یان هه ره یچ نه بیته وه کو
هه موو جاریک که وا راهاتبووم، که ئاسته نگیکم بۆ
پیش هاتی، په نام ده برده لای ئەو و ده مپرسی؛ دایکه
گیان ده بیته چی بکه م؟ چۆن چۆنی پزگارم بی له م
ئاسته نگو هه لدیره؟ له ویش لیی بپرسم کلیله کانم
چیان لی به سه رهات! له کوئی جیم هیشتن؟ هه ر وه کو

به هانه یه کیش بچمه وه لای بیره وه ریه کانی ئه و وه سه ر له نوئی تیّه لچمه وه. هه نگاوم هه له هینا وه ک ئه وه ی ده مو یست وابکه م. له ناکاو له زپه ی کلله کانی خۆم ئاگادار بوومه وه که له نیوان په نجه کانی ده سته چه پمدا جۆلانه یان ده کردو پیکه وه دنووسانه وه. هه ناسه یه کی قوولم هه لکیشا، له بهر خۆمه وه وتم ئای دایه گیان مردنی تو هه موو شتیکی له بیر بردومه ته وه ته نها خوشه ویستی تو نه بیّت. به پرتاو ده رگا که م کرده وه، سه ره تا چوومه ژوره که ی دایکم بۆنم به هه موو ژووره که وه کرد. به تایبه تی سه رپۆش و ته زیحه دریزه به جیما وه که ی. هیشتا تیرنه ببووم له بۆنی یادگارو بیره وه ریه شیرینه کانی ئه و. ده رگای ژووره داخرا وه که ی خۆم کرده وه، چاوه کانم چوونه سه ر تابلۆ هه لواسرا وه که ی سه رو چرپا ئاسنینه که ی خۆم. نه مزانی سه ره تا له کوپوه ده ست بکه م به سه یرکردنی تابلۆکه. وه ک بینه ریکی ناشی که نازانی جوانیی تابلۆیه ک له کویدایه و ناشزانی نهینی جوانییه کان له یه ک جیا بکاته وه، هه ر له تابلۆکه م ده پروانی، که تابلۆی شاریک بوو هه موو مروّقه کانی تیادا مردبوون. هه وریکی سپی به سه ر شاره که وه راوه ستابوو که تنۆک تنۆک تورپه یی لی ده باری.

ئەگەرچی هیشتا بۆنى ژيانى لىنە برابوو. ئەو شارەى
 كە بىگومان بووم رۆژى لە رۆژان شارى گاگۆلكى و
 سەرەتاي ژيانى من بووه. ساتەكانى دواى مردنى
 دايكم سەختتر دەبينى لەچا و ئەو تابلۆيەى كە
 چاوهكانم پىي رها تىبون، بەلام دواتر زۆر نەينى ترم
 دۆزىه وه لەو تابلۆيەدا، كە پىشتەر چاوهكانم نەيان
 توانىبوو بيان بينى و هەستيشم بەو هەموو نەينىيە
 شاراوانە نەكردبوو لە تابلۆكەدا دليان دەكردم بە
 تىنۆكيك ئاو. هەستم بەو راستىيەش كرد كە بۆچى
 ئەم شارە بى چەكو جوانى پەرورە كراوه بە
 ويرانەخاك، هەرچى زىندەوهرى ئاسمان و
 سەرزەوئىشى هەيه ژەهرياران كراون. چومە بەردەم
 كتيبخانەكەم، ديوانە شىعەريەكەى حافزى شىرازىم
 هەلگرت، كە لەپىشەوهرى كتيبخانەكەمدا دامنابوو، تا
 هەميشە لەپىش چاوم بىت. ماچم كردو توند
 بەسنگمەوه نوساند، هەر وهكو بۆنى سۆزى دايكايەتى
 بكەم. چونكە چەند سالىك لەمە و بەر دايكە هاجەرم
 بەبۆنەى هاتنى جەژنى نەورۆزەوه پىشكەشى
 كردبووم. كە دەيزانى دلم بەو شىعەرە غەمگىن و
 بەسۆزانەى ئەو دەكرىتەوه. هەمان ديوانە شىعەريش
 بوو هانىدام فيرى زمانى دايكم بىم، كە بەداخەوه

نازانم ناوی چیبوو. ئەو زمانەى پۆژگار چەند
وشەیهەک زیاتر نەبیت هەمووی بیر بردبومەو. دیوانە
شیعرییەکەى حافزى شیرازى بەهەردو زمانى فارسى
و کوردى چاپکرابو که مامۆستا حەقیقى لەزمانى
فارسییەو و هەرگیزابوو بۆ سەر زمانى کوردى.
ئەگەرچى زۆر درەنگ بوو بۆ فێربوونم، وەلى
ئەندىشە قولەکانى من و هاوکارى نەوہى ئەو کوردە
شۆرشگێرانەى پاش نسکۆى شۆرشى ئەیلول لەسالى
١٩٧٥ دا لەبەر دڕندایەتى رژىم دژى گەلى کورد
نەیاندەتوانى بگەرپینەو و زىدى خۆیان. لەئاوارەیدا
مابونەو و لەو شارەدا نىشتەجى ببون. لەرپى
ئەوانىشەو دەیان کتیبى شیعەر و چیرۆک و
بەسەرھاتى سەر سورھینەرىشم دەستکەوت
دەمخویندەو و زۆرجارىش لەکەشکۆلە تايبەتیهکەمدا
دەمنوسینەو و تا بەتەواوەتى فێرى خویندەو و
نوسینیان بىم. تەنیاى پۆژ لەدواى پۆژ وەک تۆرى
جالالۆکە چوار دەورى دەتەنیم. بەجۆرىک بەیانیان
کە دەچوومە سەر کار هەستم بە تارماى
جالالۆکەکان دەکرد، کە لەسەر دەرگا و بنمیچ و
هەموو جیئەکى مالاکەمدا سیئەرهکانیان دەهاتن و
دەچوون. هەرکاتیکیش لە کارەکەم دەگەرمامەو،

به ئاشكرا دەمبىنين دەرگاگەم لى دەتەنن و رپى
 چوونە ژوورەوہەم لى دەگرن. ناچار دەكەوتمە
 پساندى پەتە سفت و رايەلە پيچا و پيچەكانيان، بەلام
 لەھەموو لايەكەوہ بەسەدان جالجالۆكەى ھارو ھاج لە
 جۆرى گەورەو بچووك و ھەولئى چىنى دەرگاگەيان
 دەدايەوہ. ديسان بە ماندووبوونىكى زۆر رايەلەكانيانم
 دەپساندەوہ و دەچوومە ژوورەوہ، ئەو پۆژانەشى كە
 لەكارەكەم دوا دەكەوتم و درەنگ دەگەرامەوہ ئەوا
 رايەلە چرەكانى ئەوانم پى نەدەپسىندراو لەتاو
 ماندوويەتى ھەر لەسەر شەقامە تاريكەكە تا بەيانى
 دەمامەوہ و لەوئى پۆژم دەكردەوہ. بۆيە بريارمدا
 لەوہولا كە چوومە دەرەوہ دەرگەى سەرەكى مالاكەم
 كلۆم نەدەم تەنھا ژوورەكەى خۆم نەبىت كە مەترسى
 چىنى كەمترەو پساندى تالەئالۆزەكانيشى ساناترن.
 چەند مانگىكم بەم جۆرە گوزەراندا. ئەگەرچى پۆژانە
 سەرم لەگۆرەكەى دايكم دەدا، بەلام لە ترسى
 جالجالۆكەكان و ھەموو ئەونھينيانەى لە ژوورەكەمدا
 كەبۆم نەدەكرانەوہ ھەر زوو دەگەرامەوہ و زۆر
 لەوئى نەدەمامەوہ. ئىتر ناچار دەبووم ژوورە
 تەنياكەى خۆم جيپھيلم و لەژوورەكەى دايكم و لەگەل
 تارمايەكانى ئەو و ھەموو بىرەوہريەكانى لەو

ژوورهدا که سوکنا بیان پیده به خشیم و خه مه کانمیان
 سوکتر ده کرد. هه ستم ده کرد خه وه که م هیمن تره و
 ئارام تریش ده توانم بیربکه مه وه، به لام ئه وه ی زور
 سه رسامی کرد بووم له و ژوورهدا دایکم بوو، که
 زور جار شه وانه ده هاته خه ونم و به ئارامی لئی
 ده پروانیم و هیچی نه ده گووت. هه ستم ده کرد چاوه کانی
 پرپ له گله یی و گازنده، که بو چی ناتوانم به
 یه کجاری ئه و جالجالوکه کانه ده ربکه م و خوُم له
 ته نیایی رزگار بکه م. له راستیدا ئه و ماله بو من هه موو
 شتیک بوو. ته نانه ت له زور شتی پیروزیش
 خوشه ویستتر بوو لام، به لام نیگا به رده وام پر
 له گله یی دایکم له خه ونه کانمداو ئه و جالجالوکه
 بیزار که رانه ورده ورده خه ریک بوو تیروانینیان
 ده گوویم. تا گه یشتمه ئه و بروایه ی که خوشه ویستی
 سنووری بو نیه، له هه ر شوینیک بیت ده توانیت دلت
 پر بیت له سه زو وه فاو خوشه ویستی. له هه ر کوئی
 بیت ده توانیت پر شنگی دلت بنیریت بو ئه و که س و
 شوینه ی خو ت ده ته ویت. خه یالم که وته وه سه ر وینه
 هه لواسرا وه که ی سه رووی چرپا ئاسنینه که م. که دایکه
 هاجه رم هه لیواسی بوو، دیاره ئه ویش هه روا بی
 مه به ست هه لینه واسی بوو، به لکو مه به ستی سه ره کی

رَاهِيَنَانِي چَاوَهَكَانِي مَن بُوو بَهو تَابَلُوِيه و هُوَكَارِيَكِي
 بَاشِيَش بُوو لَه گَهَل هَه لَكْشَانِي تَه مَه نِي مَن دَا خَه يَالَه كَانَم
 گَه وَرَه بِيَن و فَرَاوَانْتَر لِيِي وَرَد بِيْمَه وَه. هَه سَتِيَشَم
 دَه كَرَد ئَه و تَابَلُوِيه زُوَر نَهِيَنِي تِيَايَه كَه پِيُوِيَسْتِيَان بَه
 دَر كَانَدَن هَه يَه. هَه ر بَه كَارِيْگَه رِيِي ئَه و تَابَلُوِيَه ش بُوو
 كَه سَه رَه تَا هَه و لَمَدَا شَتِي لَه هَوْنَه رِي شِيُوَه كَارِيِي
 فَيْرِيْبِيْم، دَوَا جَارِيَش بُووَه تَا كَه ئَا رَه زُووم، تَا دَه سَتَم
 كَرَد بَه هَه و لَدَان بُو زَانِيَنِي نَهِيَنِيَه كَانِي پَه يَكَه رَتَا شِي و
 سَه رَه تَا شَتِي كِيَش لَه و هَوْنَه رَه فَيْرِي بُووم. دَوَا تَر
 قَوْلْبُوْمَه وَه و تِيَا يَدَا قَالْبُووم. دَه شَمَزَانِي دَا يَكَه هَا جَه رَم
 هِيَشْتَا ئَه و ئَاوَاتَه ي نَه هَاتُوْتَه دِي كَه مَن بَه خِيَزَانَه وَن
 بُووَه كَه ي خُوْم شَاد بِيْمَه وَه، يَان هَه رَه يِيچ نَه بِيْت شَتِي
 لَه چَا رَه نُووسِي وَنِي ئَه وَا ن بَزَانَم. بَه هَا نَه ي زُوَر
 بَاشِيَشَم كُو كَرَد بُوُوَه تَا بَرِيَارِي گَه رَانَه وَه بَدَه م بُو ئَه و
 شَا رَه ي كَا رَه سَاتِي شَانَزَه ي سِيِيَان بَه سَه رَدَا هِيْنَا. بَه م
 كَا رَه م هَه م خُوْم لَه تَه نِيَا يِي رَزْگَار دَه كَه م و هَه م
 دَلْنِيَا دَه بِيْم لَه چَا رَه نُووسِي خِيَزَانَه كَه م بَه سَه رَجَه م
 ئَه گَه رَه كَانِيَه وَه. لَه هَه مَوُوشِيَان گَرْنَكْتَر هِيَاوَا كَه ي دَا يَكَه
 هَا جَه رَم دِيْنَمَه دِي كَه بَه خَه مِي ئَه و شَا رَه وَه هَه ر لَه
 شَانَزَه ي سِيْنَا گِيَانِي سِيَا رَدُو بُو دَوَا جَار جِيِي هِيَشْتَم.

(باوکه) من پرسیارده که مو هیچیتر...

تهنها به پرسیار ده توانم هه رهس به نیگه رانی
خۆم بینم و نه یهیلیم. باوکه من ناتوانم چاوه پروانی
وه لām بم. ئه وهی مه به ستمه تهنها پرسیار کردنه و
هیچیتر، چونکه وه لāmه کان دلنیام ده که نه وه له و
قه ده ره ی ده بیت پیی قایلیم و بیر له نیگه رانی
نه که مه وه که سه رچاوه ی به رده و امی ژیا نه بو مروّف.
باوکه .. پرسیاره کانم قولنن. من له تاریکایی ژیا نه وه
ده پروانمه ئه فسوونی ژیا ن. ده زانم هه موو ئه و
کاره ساتانه ی منیا ن فیّری گومان و پرسیار کرد له
راده به در زه حمه تنو ته نانه ت له هه وسه له و توانای
مروّف به درن.

من چه ز ئه که م هه موو رابردووم وه ک خوی
بگیرمه وه هه موو داها تووشم به نوو سینه وه ی
سته مکارییه کان گونا هبار نه که م ... باوکه له بیمانایی

ژيان وهږس بووم به شوین مانایه کی تره وهم که قایلیم
 بکات من کیم؟ کوری کی؟ خه لکی کوئی؟ کام مال؟
 کام گه ږهک؟ له کوپوه هاتووم؟ به شوین چیدا
 دهگه ږیم؟ کین ئه وانه ی چاوه ږوانن و بوم دهگه ږین و
 نامدوژنه وه. من له بیکه سیدا به شوین که سیکا
 دهگه ږیم ناشنامکاته وه به ژيان به که سانتر به وانه ی
 منیش به شویناندا دهگه ږیم!

باوکه من چیروکی ئو دیب پاشام خویندو ته وه و
 عه زابی سیزیفم بیستو وه. خه ریکه به ناخی زه ویدا
 ږوده چم. باوکه بمپاریزه له دوو باره بونه وه ی گونا هه
 گه وره کانی میژوو که ږویاندا وه یان ږهنگه
 ږووبده ن.

تاویکی تر دهسته یه ک مروف له پیای
 به سالچوو و چاو به فرمی سک... دهسته یه ک ژنی قژ
 ئالوزکا و دم به خنده دینه ئیره که بوناسینه وه ی
 من هاتوون. .. توژیکی تر له م هولده دهسته یه ک
 کوری چاوه ږوان، چاو ږر ئومید له ئامیزم دهگرن...
 چه ندین کچی خه یال بالگرتوو ئاوات ده خوازن هی
 ئه وانیم، به لام ئایا کامیان باوک؟ کامیان برا؟ کامیان
 خوشک؟ کامیان دایک؟ کامیان کللی هه موو ده رگا
 داخراوه کانی روحمه؟

باوکه ئه زانم مروّف چهند بههيز و کاریگه ربیت ناتوانی بی بیرکردنه وه گریکویرهیه ک بکاته وه. ئه زانم ده بی بیربکه مه وه بوئه وهی خۆم بدۆزمه وه، به لام نازانم چۆن گویم به زرنگانه وهی ناوی خۆم راهاتووه. وهک ئه وهی شاریک هه موو پیکه وه هاواربکه ن: عه لی.

به لی ده بییستم، ته نانهت له خه ونه کانیشمدا به زهنگی ناوی خۆم دیمه وه هۆش، ئه گه ر چی نازانم بو ئه م ناوهم لینراوه!! رهنگه سه دان نهینیی له ناوی مندا هه بیتو نه یزانم. ئایا موزیکی وشه که سه رنجراکیشه؟ یان ناوه که م کورت و مانا به خشه؟ یان به ناوی پاله وانه که ی سه ده کانی ناوه پراستی سارا کانه وه ناو نراوم؟ ئه زانم ناوه که م ته ژیه له سومبول و هیما ی جوړاو جوړ، به لام من عه لیه کم جیاواز له هه موو عه لیه کانی تر، عه لیه کی روت و قوت. ئه وهی که هه مه و جیام ده کاته وه له عه لیه کانی تر ته نها چاوه پروانییه کی به رده وامه و هیچیتر. چاوه پروانیه ک که پره له ئومیدی په شوکاو له خه ونی بزپ بزپ، چاوه پروانییه ک که پره له حه زی په ژمورده و لیوانلیو له نیگه رانی.

تاویکی تر ئەوان دین، هاكا هاتن. ئەوانەى
چاوه‌پروانى كردنه‌وهى گریکوی‌ره‌ی ژيانى منن و
ده‌يانە‌وێت هه‌رچى زووتره‌ گریکه‌ بکه‌نه‌وه‌ و
سه‌رفرازبن. ده‌يانە‌وێت بچمه‌ باوه‌شى خیزانیکيانە‌وه‌ و
به‌ ته‌لى دپکاوى درشت چوار ده‌ورم بگرن، تا
له‌مه‌ترسىيى دوورمب‌خه‌نه‌وه‌. ده‌يانە‌وێت دلنایيم
مسوگه‌ر بکه‌ن و گوئى له‌ خه‌مه‌ تال و شیرينه‌کانم
بگرن، يان له‌ بى ئومیدیدا بلین: به‌داخه‌وه‌ عه‌لى تو
ناچيته‌وه‌ سه‌ر په‌نگى خه‌مه‌کانى ئيمه‌..! تو هيچمان
نیت. به‌له‌رينه‌وه‌ى ده‌نگ و جو له‌ هه‌ستياره‌کانى
جسته‌ شه‌که‌ته‌کانيانه‌وه‌ بلین: له‌ ئيمه‌ ناچیت، تو هى
ئيمه‌ نيیت و ناچيته‌وه‌ سه‌ر په‌گو و ريشه‌ى ئيمه‌.

يان بلین: عه‌لى توش وه‌ک هه‌ر مندالیکى تر،
يه‌کيک له‌ وه‌ سهدان منداله‌يت که‌ له‌ گه‌ل که‌وتنه‌
خواره‌وه‌ى بۆمبه‌ ژه‌هراوييه‌کاندا ونبويت و هه‌موو
شتيکت له‌ گه‌ل خۆتدا بزرکردو دوا جاريش له‌ ناو
هه‌موو ئومیده‌ به‌دينه‌هاتوه‌کاندا بيرچويته‌وه‌.

باوکه‌ له‌ يه‌که‌م رۆژى هه‌ستکردنمه‌وه‌ زانیومه
که‌ ژيانى من پرته‌متومان و مه‌ترسىيه‌، به‌لام ئەوه‌ى
زۆر ئازارم ئەدات ناتوانم گۆله‌ى بيره‌وه‌رىيى خۆم
کو‌بکه‌مه‌وه‌ که‌ من کيم و له‌ کوپوه‌ هاتوم و چيم ده‌وى

لەژيان و چارەنووسم بە کوێ دەگات.

باوکه تەنها هەرخۆت دەزانی من چلە پووشیکی دەم با بووم، پەشەبایەک پفاندمی سیخناخ بوو لە ژەهرو دوور ئیجگار دوور لەو دیوو سنورەوه لەباوەشی دایکیدا ئوقرەوی پیگرتم که هیشتا بۆنی دوکەل و ژەهرەبام لیدەهات. وهک دایکیک که چاوەرپوانی هاتنی کۆرپەکهیەتی ئەو هات و گرتمیە ئامیزی دایکیەتی. من مندالکی بیماری و ئەو سەوداسەریکی عەودال بۆ ریزگرتن لە دایکیەتی خۆی و حورمەت گرتن لە ژنیتی خۆی. مال بە مال برینەکانی ساپیژ دەکردم، زوخاوی جەستەمی لە بیمارستانەکاندا پاکدەکردهوه. شەوان بەدیار گریانە بەکولەکانمەوه فرمیسکی دەباراندو جار ناجاریش سۆزی دایکیەتی پیدەبەخشیم.

باوکه تۆ خۆت ئاگاداری و دەزانی وایە یان نا؟
باوکه من رقم لە دنیاییە دەزانم دنیایی چەند مەترسیدارو بیبەرهمە. ئەو دەمانەش هاجەری دایکم بەجۆریک دەدووا پیتەکانی هەر لە سەرزمانی دەتوانەوه. وشەکان بەریەک نەدەکەوتن ئەو بەزمانی دل دەدواو من بەهەستی هەموو ئەندامەکانی جەستەم تیدەگەیشتم و سەرم بۆ هەموو میهرەبانییەکانی

دهله قاند، بیئوه وی یهک وشه چیه تیښگه م و ماناکه ی
بزانه.

همیشه شهوانه ئه و خه ریکی جیا کردنه وه ی
خه مه ورد و درشته کانی من بوو. ئاوا بالام ده کردو
خوشه ویستی ئه و ده پیاراستم، تا گه وره بووم و خه لفی
قه دو په لوپوو چله کانم سیبه ریان کرده سهر پوچی
په ژمورده ی ئه و. باوکه چی بکه م که تاویکی تر
خه لکی شاره که م ئاپوره م ئه دهن. لیم ده پرسن ههستی
هه له بجه ییه کی بریندار چیه؟ کاتی بیره وه ریی مردن
به کول ده گپریته وه، یان ده پرسن ئایا دووری دایکه
هاجرو دایکه نیشتمان به چ پیوانه یه ک ده پیوری، لیم
ده پرسن: شاری ئه سفه هان له سنووری خه یاله
رهنگا وره نگه کانی تووه چهند دووره.

باوکه ئه ی ئه گهر من نه چومه وه سهر
ره چه له کی که سیان چی بکه م؟ ههستی هه له بجه ییه کی
بینه وا ده بی چیبی ها باوکه؟ ئه بی چی بی منیک که
هیشتا ته مهنیکی زورم له خه م و ئازار له پیشه،
حه زناکه م دلنیا ییم به ئه ندازه ی گه مژه ییم برینه کان
ژهنگ پیه له بیئی. ئه و وه ک کار یله یه کی ئاوه کی له
به رده م گه له گورگیکی برسیدا هه لیگرتم تا
گه وره بووم و ئیستاکه ش که په رده ی شانوی ئه و

شاره هه‌لده‌دریته‌وه، له خۆم ده‌پرسی باوکه له تۆنا ...
ئایا ژیان هینده جوانه تا مروڤ ئه‌م هه‌موو
قوربانیه‌ی له پیناودا بدات ها؟ باوکه ژیان هینده
جوانه؟ من ده‌پۆم باوکه. ئایا تۆ هه‌ر له گه‌لمدایت و
گویت لیمه؟ به راستی باوکه تۆ گویت لیمه؟ وامیلی
کاتژمیره‌که گه‌یشه کاتی ژوانی هه‌موومانده‌بی برۆم
ده‌بی خۆم تاقیبکه‌مه‌وه (باوکه به‌ته‌نیا جیم نه‌هیلت)
ده‌بی برۆم به‌یارمه‌تیت باوکه، به‌یارمه‌تیت
په‌روه‌ردگار.

ھەر لەسەرھەتای گەرانەوہی عەلییەوہ بو شارى
 ھەلەبجە، دادگای بالای شار بەھاوکاری پزیشکی
 دادوہریی بریاریدا لەھۆلێکدا ھەموو ئەو خیزانانە
 کۆبکەنەوہ کە مندالیان لە کارەساتی شانزەھى سێدا لە
 شارى ھەلەبجە لى ون بووہو تا ئیستا ھىچ کەس
 ھىچیان دەربارە نازانىت، بەلکو بەپى لیکۆلینەوہ
 زانستییەکان و پشکنینی تاکیگەبى (DNA) کەعەلى
 بناسریتەوہ سەر بەگروپى خوینی کام خیزانەيە.
 ھۆلەکە بەتایبەتى بو یەکلاییکردنەوہى دۆسیەى عەلى
 ئامادەکراوو کە دەکەوتە ناوہندى شارى ھەلەبجەوہ،
 ھۆلەکە بەکورسى و مایکروفون و چەند میزیکى
 لاکیشەبىیەوہ رازیندرابووہ. دەیان خیزانى مندال
 بزربووى کارەساتەکەش ئامادەبوون بو ناسینەوہى
 مندالەکانى خویمان. بەجۆرىکى سەرسوورھینەر
 دادوہر سەرنجى لە سەر عەلى ھەلنەدەگرت. وەک

ئەو ھەي پيشوھخت لە ناخى خۆيدا بريارىكى دايتتو
 ھەز نەكات گەفتوگو و ليكولينەو ھەي دوورو دريژى لە
 سەر بکريت. لە ھەي چەپى ميژەكەو ھەي بەرامبەر
 ئامادەبوانى ھۆلە سيخناخەكە دانرابوو، پزىشكەكە بە
 جل و بەرگيكي دريژى سىپىيەو ھەي تايبەتە
 بەئۆژدارەكان دانىشتبوو. كە پياويكى سوورو سپى و
 قژ ماشو برنجى بوو. دوايى دەرکەوت نەك ھەر
 دادو ھەر پزىشكەكە، بەلكو سەرچەم ئامادەبووان
 بەژنو پياو و منالو گەنجەكانىشەو، چاويان لە سەر
 ھەي نەدەتروكان. ديمەنى ريكپوشى پزىشكەكە بە
 جۆريك سەرنجى ھەي رادەكيشا پزىشكەكە ھەستى
 پيدەکردو جاروباريش نائاسايى، لە چەند چرکەيەكدا
 چەند جاريك مليونى كراسەكەي و بۆينباخە
 سورەكەي ريكدەكردەو ھەي دەستى بەقژيدا دەھينا.
 جارو باريش شانەكاني ھەلدەتەكاند. نيگەرانيى
 پزىشكەكە پرسىاريك بوو لاي ھەي، زۆر ليكدانەو ھەي
 جياوازي ھەلدەگرت، بۆيە لە ناخدا ھەستى بە
 ناتەباييەك دەكرد، لەنيوان ئامادەبوون و ئامادە
 نەبوونيدا. دانىشتنەكە لە نمايشيكي سىياسى دەچوو،
 بۆيە تابليى پەرشو بلاو و بى سەروبەر دياربوو.
 چونكە ھەر ئەگەريكي باش يان خراپ ھيچ لە

به سهرهاتی ئەم ناگۆرئ، هینده نه بی برینه کان سهر
 له نوئ دینه وه سوئ. عهلی وهک مه لیکی تازه له
 قه فه زراو ده پیروانی و هیچی نه ده گوت، جگه له
 سه رسامی که پر بوو له ههستی ئەزمونیکی تازه و
 له نزیکبوونه وهی گه یشتن به سه ره تای رینگه یه ک که
 خۆیشی نهیده زانی به ره و کوئ ده بیات. بۆیه ههر ئەم
 سه ره تایه جو ره ماته مینییه کی تیکه ل به خۆشیه ک
 ده کرد کهس بۆی نه ده کرا و نهیده توانی هوکاره که ی
 لیکداته وه. هیشتا سه ره تابوو، وهلی دیار بوو چ جو ره
 چاوه پروانییه ک بالی به سهر هو له که دا کیشاو، که پره
 له خه م و نیگه رانی و دوودلی، جگه له وهی له ههستی
 ههر ئاماده بوویه کدا مژده یه کی شاراو هه شاردرابوو،
 به لام هیزی ماته مینی و یاده وه ری کاره ساته که
 نهیده توانی ئەم سیبه ری مژده یه له سهر لیوی هیچ
 که سیک له ئاماده بواندا بدۆزیته وه. عهلی پاش
 بیده نگیه کی زۆر که وته قسه به جو ری ک ده دوا، وات
 هه سته کرد ده یه وئ ئە وهی ده یزانی و فییربووه
 هه مووی به جاری بگیریته وه. هینده خیرا ده دوا کهس
 فریای چه شتنی ئازارو خه میکی ئەو نه ده که وت.
 ته نانه ت خه میکی له ویتری پی جیانه ده کرایه وه که ههر
 دیمه نی له و دیمه نانه ی باسی ده کردن ده کرا ده یان

رۆژ غەمگین و دلتهنگت بکات. عەلی زیاتر لە مایکی
 سەر میژە کە نزیک بوەو، کە بە تەنھا بو ئو
 ئامادە کرابوو تا وەلامی ئو پرسیارانە بداتەو کە
 دادوەر و پزیشکە کە دەیکەن، بەلام بە جوړیک
 شلە ژابوو، نەیدەتوانی قاچ و دەستە لەرزوو و
 ناجیگیرە کە ی ئوقرە پیبگریت. سەرئەنجام کەوتە
 قسەکردن: بمبەخشن، من ناوم عەلی، نازانم ئەندامی
 کام خیزانم! خەلکی کام گەرەکم! تەنھا دەزانم
 هەلەبجە ییم و هیچی تر. هیچ کەسیکم لە دەمارە
 وردەکانی خوین و ئیسکی خۆم بیرناکەوئیتەو،
 ئەو هی بە تەواوەتی دەیناسم تەنھا دایکی میهرەبانی
 دوای کارەساتە کە یە کە دایکە هاجەر مە. ئەو بە زمان و
 هەستی شیعەرەکانی سەعدی شیرازی و عومەری
 خەببام دەدوا، بەلام ئارەزووی لە حکمەت و
 پەندەکانی پیاوێ زاناکانی سەردەمی جاھلی و خێلی
 قورەیش بوو. کە گەرەتر بووم ئینجا زانیم ئەو سەر
 بە دەستە ی چەپی منارە بەرزەکانی کەربەلا و بیابانە
 سەرانبشینهکانی ئەوئییە. هەموو ژەمی بە قورگی پر
 گریانەو دەیگوت: گیانم دەرچی حسەین، چۆن
 توانیان بە تینوئیتییهو بەتکوژن، تەنھا عەلی دەزانم
 برسیتی مانای چییە و تینوئیتی چ کارەساتیکە. کاسە

ئاۋەكەي ھەلدەگرت، دەنگى بەرز دەكردەو و
 دەيگوت: يا عەلى .. ئىنجا لىۋە وشك و برىنگەكانى
 تەپ دەكرد. دەربارەي ئەو شتى نازام لەوەي چۆن
 تەزىيى ھەزارو يەك دەنكەي تەمەنى خۆي
 ھۆنيۋەتەو. ئەو لە شارى بەرىنى ئەسفەھان
 گەورەبوو ھەتا مردىش گۆي زەوي بە دوو بەش
 تىدەگەيشت، بەشكىيان ئەسفەھان و بەشەكەي دى ئەو
 شارانەن، كە بە نەخشە لەدورى خەيال بەرىنترن و
 دەچنەو ھەسەر گەورەيى شارى ئەسفەھان. من لە
 نيوان عەلى ئەسفەھانى و عەلى ھەلەبجەيىدا، گومان
 لەو كەسانە دەكەم كە ناتوان سەرزەنشتى خۆيان
 بكەن، كاتىك ژيان دەكەن بە دووبەشى نايەكسانەو،
 بەشە گەورەكەي ھى خۆيان و بەشە بچوكەكەش ھى
 ھەمووكەس. بەھەر حال پەنگە كارەساتىك ناوەكەمى
 بىر بەر دىتەو ھەنگە ئەويش ژەھرباران كرابىت. ناوي
 لاپالى شاخىك، يان گۆمىكى مەنگ، يان گۆلە
 ئەستىرەيەكى تىژپەو، يان درەختىكى بالا بەرز
 بووبىت. تەنھا ئەو ھەندە دەزانم من بەعەلى بانگم
 ئەكەن و ئەو ناوەش لە بىژنگى سەرى دايكەمدا
 داچۆراو. ماناكەشى ھەر لەناخى ئەودا گۆلدەكات و
 بۆن و بەرامەي خۆي ھەيە. بەلى من ئەوم .. عەلى ..

رهنګه ئیستا به رامبه ر خوشک یان برا یان دایکو
 باوکم راوه ستا بم. ئەو دایکه ی به شیر ی مه مکه کانی
 ګوشیکردوم و چەند سالیکی ش ه ونخونی به
 دیارمه وه کیشاوه. رهنګه هر به له رینه وه ی ده نگم
 ته لی ئەو که مانه له ناختاندا لیبدا ت که سه مایه کی
 سحر ییه بو ناسینه وه ی یه کتری. له راستیدا من به
 شوین دناییدا ناگه ریم، به لکو نیگه رانیم ده مخاته
 به رده م زور پر سیاری سه رسور هینه ر. له کاتیکدا وه ک
 بالنده یه کی ده سته مو چه زده که م بیمه نیو چنگی
 هه ریه کیکتانه وه. پر سیاره که لیره دایه؛ ئایا ده کریت
 بالنده یه کی نیگه ران له چنگی که سیکیدا دنایا بیت که
 نازانی چاره نوی به کویده ګاو چی چاوه پروانیه تی؟
 ده زانم سه دان که س له م شار هدا چاوه پروانی
 خو شه ویستیکی خو یان ده که ن، خو ئەگه ر
 نیشانه یه کیش له سه ر یه کی له ئەندامه کانی جه سته م
 هه بی که گه واهیده ربی له نزیکبونه وه م له یه کی له
 نیوه، به لام ئایا ده کریت چیرۆکی من له چیرۆکی
 هیماکانی جه سته ی ده یان که سیتر بچیت که له م
 هۆله دا چاوه پروانن له کاتیکدا چیرۆکی هر یه کی له
 ئیمه، ئەوانه ی لیره و ئەوانه ی هه لوه داو بی ناسنامه ن
 جیاوازنو، هه ریه که شمان له گوشه نیگایه که وه

دەر دەكەوین كە پەنگە ھونەرى ھیچ وینە گریكى
 شارەزا پەى پى نەبات، چۆن ئەو گۆشانە بدۆزیتە وە
 لە بەرمە ترسى و گەورەى كارەساتە كە. لەم
 سەردەمەدا كە ئازادى وەك تىۆكك فرمىسى
 قەتسىماو وایە لە چاوى بى ئومىدىكدا، من
 گەراومەتە وە تا بەشداربم لە كەرنەقالى ھەر كەسى
 كە دەخوایى بەشوین زىدو بىرە وەرى خۆیدا
 بگەریت. تەنانتە تامە زروى بینى سەگىكى
 دەربازبوم لە ژەھرەبای كارەساتە كە بەشوین
 بىرە وەرى خۆیدا گەرابیتە وە. ھەز دەكەم لە وپۆلە
 مەلە كۆچەرىیانە بروانم كە پرزگارىان بوو لە و
 پۆژەداو دەستى مەرگان نەگە یشتوتى، كاتى بەقەتارە
 دینە وە مەلە، لە ژەھر دەربازبوەكان لە پىشە وە تەتەر
 ئاسا چىرۆكى ئەو پۆژەیان بو دەگىرنە وە ئەوانىش
 ھەموو بە نەغمەى كى غەمگىن شتىك ئەلین. غەمگىنتر
 لە و گۆرانىیانەى بەبلاچەى كى بچووك ئاگر لە دەروون
 بەردەدەن. دەزانم ئىستە من ھىواىەكم لەدلى
 ھەرىە كىكتاندا، ئىوہ ھەز بە گەشانە وەى ئەو
 پشكۆیانە دەكەن كە لە ناختاندا سىروەى كى غەمگىن
 خەرىكى گەشانە وەى تى. تەنانتە ئەو چىرۆكانەش
 دەزانم كە فالچىیەكان دنیاىە كى پرلە ئومىدىان بو

بنیات ناون. من وهک مهلیکی بالشکاو دهمهوی بفرم، بهلام بهپیچهوانه ی فرینی مهله ته ریوهکانه وه دهمهوی بفرم بوئایندهیه کی دوور. ئه و ئایندهیه ی چیرۆکی مهلیکی پهراگهنده ئاشت دهکاته وه به ژیان. تابزانم کوئی تری گوی زهوی ژههرباران دهکریت و چیرۆکی گهراڻه وه ی ئهوانه ی رزگاریان بووه له مردن چیه؟ نازانم ئه مه ئهجامی ههست به ته نیایی کردنه ...!

یاخود ته نیایی حیکمهتیی جوانه بو قهدهری مهلو مروؤف و گیانله به ره ته ریوهکان. من له خووم دهپرسم له ئیوه نا؛ ته مهنی بیست و ئه وهنده ساله م چ مانایه کی هه بوو؟ مادام من ته نیاییم ده بهسته وه به دهیان چیرۆکی دهستکردو روداوی راسته قینه ی تره وه که نه مدهزانی له کوئی بیستومه، یا خویندومه ته وه ئه و روداوانه ی مروؤف دینه سه ر چوک، کړنوش به مروؤف ده بهن بو ریگه یه ک بیانگه ریئینه وه بو ژیان. یان ده بهن هوی به هیزکردنی ئه و توانایه ی مروؤف و په له وه رو گیانله به ره یاخیه کانیان پی دهناسرینه وه. من له وی له شاریک متوربه کرام به ژیان. شاریک جوانتر له و خه یاله ی نه خشه سازیکی شارهزا دهیه ویت خه ونی پیوه ببینی. شاری ئه سفهان بو من شاری خه ونی مردوو و

زیندوہکان بوو. خه ونه مردووہکانمی تیدا دهژيانه وهو
 خه ونه زیندووہکانیشمی تیدا گه وره و فراوانتر
 ده بوون. له وی پوژانه ده مپروانییه مؤزه خانه ی (چل
 کوله که) که میژووی دوور و درییژی نه وهکانی
 پیشوی تیدا تومار کرابوو. له یه که م شهرو یه که م
 خوین پشتنو یه که م داگیرکاری و یه که م سهنگباران.
 تا یه که مین ژوانو یه که مین دلداری و یه که مین ماچو
 یه که مین له ئامیزگرتن. شهوانی ته نیایم له (باخی
 په له وه ره کان) به سهر دهر د له وی خه مه کانم به سهر
 رهنگی گوله کانددا دابهش ده کردو له سهروه بالا
 به رزه کان ده پارامه وه له مه ترسی که وتنه خواره وه ی
 بیچوه هاقووه دهنگ خو شه کان. بو یه که مین جار له و
 باخه دا هه ستم به نیگه رانیی بالنده کان کرد. کاتی هه ر
 به ئاره زوو بالنده یه کم خسته نیوان هه ردوو
 ده سته ساردو سر په کانمه وه. بالنده یه کی بالشکاو، من
 ده سته کانم گونا هبار کرد به گرتنی ئه و بالنده یه
 ده سته کانم تاوانبار کرد تا بالنده کان تووره بین هه ر
 ئه وه نده و له چوار لاهه، له سهر درکه زی قه راغ
 باخه که و له ناوقوپه نی گوله رهنگاو رهنگه کاند او له
 سهر په لوپوی هه موو دره خته کان بالنده کان به
 جو ره ها ئاواز ده که وتنه خویندن. به جو ره ها نه غمه

گوزارشتیان له ناره‌زایی خۆیان ده‌کرد. هه‌ندیکیان
 باله‌کانیان له زه‌ویه‌که وه‌رده‌داو دهنوکیان له‌قه‌دی
 دره‌خته‌کان و به‌ردی ریزکراوی گۆمی ناوباخه‌که ده‌دا.
 باخه‌که سه‌رتاپا ببوه سیمفۆنیا‌یه‌کی غه‌مگین. که
 چیرۆکی مه‌رگه‌ساتی شارێ بگێرێته‌وه. شنه‌بایه‌ک
 دره‌خته‌کانی هینایه‌ له‌رزین، گۆله‌کانی خسته
 سه‌سه‌مایه‌کی شیتانه. ده‌چومه‌ ژیر هه‌ر
 دره‌ختیکه‌وه سه‌رشان و ناوچه‌وان و هه‌موو‌جه‌سته‌م
 ده‌درانه به‌ر ریقنه‌ی سپی و ره‌شو خۆله‌میشی و
 هه‌موو ره‌نگه‌کانی تری ریقنه . هه‌ستم ده‌کرد خه‌ریکه
 زریکه ده‌که‌م و ده‌مرم. خه‌ریک بوو زهنده‌قم بچئ،
 له‌وه‌ی هه‌ر ئیستا نا، تاوئیکتر له هه‌موو لایه‌که‌وه
 دین و هه‌ر به‌ده‌نوک هه‌ردوو چاوم هه‌لده‌کوئن، به
 په‌له‌ داوای لیبووردنم له بالنده بالشکاوه‌که کرد.
 داوای لیخۆشبونیشم له هه‌موو په‌له‌وه‌ره‌کانی ترکردو
 دلێ هه‌موو گۆله ره‌نگاو ره‌نگه‌کانیشم دایه‌وه. سه‌رم
 نه‌ویکرد وه‌ک ئه‌وانه‌ی له ئاستی جوانیدا کړنوش
 ده‌به‌ن، یه‌ک به یه‌ک دره‌خته‌کانم به‌سه‌رکرده‌وه.
 په‌شیمانی خۆم ده‌ربری بۆیان و زۆریش ته‌ریق
 بوومه‌وه. هه‌ستم کرد ئازادی پێویستی به هه‌موو
 نه‌غمه‌کانه، پێچه‌وانه‌ی مروّف که هه‌میشه به‌یه‌ک

نه غمه بۆ ئازادى دەخوینن. دایکه هاجهرم هه میشه
 چیرۆكى گۆرى به كۆمهلى په پووله پایزه كانى بۆ
 ده گيرامه وه، له گه ل قرشه خۆكوژه كانى گوى زه ریا
 زه به لاهه كاندا به راوردى ده كرد. شه وان درهنگ
 داستانى رهنجى به خه سارى فه رهادى كۆكه نى
 بۆ ده گيرامه وه. چیرۆكى بیهوده یى گه رانى گلگامیشى
 بۆ باس ده كردم. كه به دواى گىاى نه مریدا ده گه را. من
 هه موو چیرۆكه كانى دایكه هاجهرم والیکده دایه وه كه؛
 هه موو گىان له به ره كانى سه ر زه مین مه ترسى
 ژه هر خوار دوو كردن یان له سه ره وه كو چۆن په پووله
 پایزیه كان ره شه باى مه رگ ده یبردن و فه رهاده كان
 ره شبین ده بوون و گلگامیشه كان بیئومید و رهنج
 به خه سار چۆکیان داده دا بۆ مردن. هه سته كانم وهك
 گلۆله یهك به نى ئالۆزكاو تاده هات زیاتر
 تیکده چرژان و سه رى گلۆله كه م پى نه ده دۆزرایه وه له
 به ریه كرهنگى هه موو گلۆله ئازاره كانم كه له و سات و
 زه مانه وه ده ست به چینی كرابوو، ژه هر باران خه یالى
 لیک ترازاند بووین، ته نانه ت من ئیره ییم به و
 خواپیداوانه ده برد چهند خۆشبه ختانه له پال كیله
 به ردینه كاندا وه ستاوان و، ناوى هه موو خۆشه ویستانى
 خویان ده خویننه وه. دوا جار پیش زه رده په ر مائاواى

له گۆرپه به کۆمه له کان ده که ن و ده لێن: به هیوای دیدار
ئازیزه لیک دابراوه کانی ژهره با.

من له ورپۆژه وه هه ستم به ته نیایی کرد که
هاجهری دایکم هه ولی دها ئه و گورانیا نه فی ربیم که بو
لاواندنه وهی دلی خوئی و، زیندو کردنه وهی بیره وهری
من خوئی فی کر دبوو. که ده مزانی ئه و سه دا
غه مگینانه م بیستوو وه سه رچاوه کانیان نازانم. ئه و
هه میشه کاسیتیکی کونی ده هینا و به هیواشی ده یکرده
نا و ریکۆر دهره که وه و به زۆر خوئی و
من و چوارده و وری ژوره که یان ده هینایه گریان. من
ئه و کاته ش ئه م خه مه قوله م هه ست پیده کرد، وه لی
سه رچاوه که یم نه ده زانی که به ده نگی پۆله ژنیکی
ده نگخۆش پیکه وه ده یان وته وه. وه ک گریانی به کولی
یادی که سیک که سه دان سال بوو له سارا کانا
کوژرابوو، له گه ل ده یان هه زار شمشیر به ده سستی تر دا
خه لکانیکی زۆر بو ئه و ده گریان و له خو یان دها،
فرمیسک وه ک باران به سه ر پوومه ت و چه ناگه یاندا
ده هاته خواره وه بی ئه وهی باسی یه ک دلۆپه خوینی
هاوریکانی بکه ن، که هه زاران شمشیر به ده سستی
شه رکه ربوون. خویندنی ئه و دپره به سو زانه هه مو و
ئه و فیلمانیهی بیرده هینامه وه که له جه نکه گه وره و

بچوکهکاندا بینیبوم یابیستبوم، کاتی له بهر خاتری
 قسه‌ی فه‌رمانده‌یه‌ک، له بهر نه‌شکاندنی په‌یمانی
 سه‌رکرده‌یه‌کی تورپه‌ گونده‌کان خاپوور ده‌کران و
 جه‌نگه‌له‌کانیان ده‌برپه‌وه‌و ری‌پره‌وی چوم و
 رووباره‌کانیان ده‌گورپی و، په‌له‌وه‌رو دره‌خت و
 شینایی ئاسمانیان گونا‌هبار ده‌کردو برپاری مردنیان
 بو په‌له‌وه‌ره بی زمانه‌کان و ته‌نانه‌ت په‌له‌وه‌ره لاسایی
 که‌ره‌وه‌کانیش ده‌رده‌کرد. نه‌وه‌ک پوژئی له‌پوژان
 لاسایی فه‌رمانده یان سه‌رکرده‌یه‌کی شه‌رکه‌ر
 بکه‌نه‌وه. لاواندنه‌وه‌که هینده به‌سوزبوو له‌راستیدا
 هون هون من و دایکه‌ هاجه‌رم و هه‌موو ژووره‌که‌ش
 له‌گه‌لماندا ده‌یاندایه‌ پر مه‌ی گریان زورجاریش
 شووشه‌ی په‌نجه‌ره‌ی ماله‌که‌مان و شووشه‌ی بلوری
 چرای ژووره‌که‌مان ده‌یاندایه‌ هاپه‌ی شکان و ده‌بوون
 به‌هه‌زاره‌ها پارچه‌ی له‌یه‌ک نه‌چوووه‌وه. چهنده
 ده‌نگیکی غه‌مگین له‌ریکورده‌ره‌که‌وه به‌سوزوه‌وه له‌گه‌ل
 کومه‌لی ده‌فزه‌ندا، ده‌رویشانه‌ ده‌یانچری:

تو ئه‌ی به‌هه‌شتی ژه‌هرخوارد کراو
 سلاو بنیره‌ بو ئاشتی دزراو
 بلی جارنامه‌ی مافی گه‌ردوونی،

هه بی یانه بی . . باشه یاو خراو.
نزا پیاوچاکان، مه دهد پیرشالیار
جوگه لهی مردن وابوو به پروبار
تانه له کی بهین، به کی بلین بو؟
که راستی بوته ئاوینه ی درۆ.
باهۆزی مهرگ ، ریژنه ی ژهره با
چۆک به بلندگوی پهیمانی ناشتی جیهان داده دا

دایکم خیرا دەستی دەنا بە ریکۆردەرەکه داو
بێدەنگی دەکرد.

من ههستم دهکرد دایکم مانای شیعەرەکان بە
تەواوی تێ ناگات، وەکو چۆن لێیان تێدەگەیشت
هەموو جارێک ئاواش بووی دەگێڕامەو، ئەگەرچی بە
هەمان سۆزی ریکۆردەرەکه دەیوتەو، بەلام کۆلی
گریانەکهی گەواھیدەری ئەو سۆزەیی بوو که هەرگیز
پێی نەدەشاردراپەو، تەنانەت ئەو کاتانەش که حەزی
نەدەکرد من بزانی که دەگری، بەسۆزە غەمگینەکهی
ناو کاسیتەکه خەریک بوو لەهۆش خۆی بچیت.
دەیوت: تۆ مەگری عەلی کورم بەسیە ئیترمەگری، تۆ
بچۆرە دەرەو بەیەکی بالی خۆت بدە. من دەمزانی
هێشتا دایکم کۆلی دانەمرکاوەتەو دەیەوی لەم
کۆتەلەدا بەشداری نەکهەم. بە تەنھا هەرخوای هەرچی
زوخواوی ئەو کارەساتەیه لە ناخیدا پەنگی

خواردۆتەوہ بہ فرمیسک دایبرپڑی.

بہرپڑان ئیستہ من بہ رامبہر بہ ئیوہ راوہ ستاوم،
کہ ہەر یہ کیکتان خاوہنی چیرۆکیکی پرکارہ ساتی
خۆیہ تی. پیچہ وانہی چیرۆکی ئہو جہ نگاوارہ
کوژراوانہی دواى سہرکہ وتنی شوپش ہندی لہ
زیندوہ ترسنۆکہ کان دەیانکہن بہ ناوی خۆیانہ وہو
تامردن پیی دەبن بہ پالہ وان و میژووش سوکو
ئاسان چیرۆکہ کان دەکات بہ ناوی ئەمانہ وہو ئیتر تا
ہہ تايہ کوژراوہ کان بیردہ چنہ وہ. دەترسم ہلہم
کردبیت، یان خراپو ناجۆر بیریکہ مہ وہو مافی
کوژراوہ کانم خواردبیت. کہ نازانم شاعیرانہ ستایشی
ئہو میژووہ بکہم، کہ ہیچ مہ خلوقیک راستیہ کہی بہ
تہ واوی نازانی گوللہ و مردن و گل نہ بیت. من لہ چاوی
پرلہ گریانی ہەر یہ کیکتاندا چیرۆکیکی کارہ ساتبارتر
دہ بینم لہوی دیکہ تان. تو دایکہ رەشپۆشہ غہ مگینہ کہ،
تۆش پیاوہ بالابہرزہ حہ پەساوہ کہی ئہو بہر. ئیوہ
ہہ موو ئہو میردمندالہ سہودا سہرانہی بہ شوین
نہ وەکانی پیش خۆتاندا دەگہرین.

له شوینیکی که می شاراوو په راویزخراوی
هوله که دا، ژنیکی بالا به رزی قز دریز کراسیکی
مؤدیرنی ئه وروپایی له بهردابوو سهرنجی علی
راکیشا. چونکه ریک له تابلوی هونه رمه ندیکی جیهانی
ده کرد که به تهنها هر نه یتوانیوه رۆح بکات به
به ریدا. ئه و نه پیده که نی و نه ده گریا، ریک لیوه
به ناوبانگه که ی جیو که ندای لیوناردو دافنشیم
بیرده که وت هوه. سهرنجی له په یکه ریکی به فرین
ده چوو، پیش تواندنه وهی له به ردهم تیشکی خوری
به یانیانی ئه سفه هاندا. وه های وینا ده کرد که ئه و
له غه ریبه یه ک ده چی تا خانه خوییه ک خولقی بکات
بومالی دلکی چول وهول. سهرنجی له سهر
هه لگرتو سیمای ئه و پیاوه ریش سپیه سهرنجی
راکیشا، که له نیوان ریشه سپیه چره که یدا فرمیسک
وهک چوراوگه ی گويسه بانه قورینه کان داده چورا،

بۆيە جاريكى تر نەستەكانى گەپرانەوہ بۆ ئەو كاتەى
هەوالى بى ولاتى و كارەساتى بزر بوونى خويان پيدا.
لە ھۆلەكەدا كە رەنگى خۆلەميشى ديوارەكانى
دەچونەوہ سەر ئەونىگيانەى تادەھات تاريكتر
دەيانرۋانى. لە جەنگى رەنگەكانى ناو ھۆلەكەدا رەنگى
خۆلەميشى زالتتر دەبوو بە سەر رەنگەكانى تردا.
عەلى لە ھۆلەكەى دەپروانى. بە دريژى و پانى ھۆلەكە
سەرنجى دەداو تىپرادەما، جاريكو دوو جارو دەيان
جاريتر تىپھەلدەچۆوہ. ئامادەبووانى ناوھۆلەكە ھەر
يەكە بە شيۋەيەكى جيا لەوى تر دەپروانى. بەچاو و
دەم و برۆكانيان دەپەيڤين. بە ئەندازەى ئارەزووہ
شاراۋەكانى دەروونيان خويان دەبزواندو شوينيان بە
خويان نەدەگرت. ھەر يەكە بە شيۋازيكي جيا بانگى
دەكردم؛ عەلى تۆ كورپى ئىمەى، تۆ كورپە ونبوہكەى
ئىمەيت، بەدەنگو سيمايان دەپارانەوہو ھانايان دەبرد
بگەرپىمەوہ لايان، بچمە ژير باليانەوہ، دەست بگەمە
مليان. ھەريەكەيان بەناوى خويانەوہ بانگيان بگەم و لە
سيماو پەرۆشيەكەى ئەوانەوہ بىرم لەو ساتانە
دەكردەوہ دايكە ھاجەرم لە كۆلانەكەماندا دەيقىژان:
وەرە ژورەوہ عەلى ديسان بزر دەبىتەوہ. عەلى من
كىم ھەيە جگە لەتۆ. كورپم كىم ھەيە تۆم بۆ

بدوژیتته وه. ئەگەرچی لەم ھۆلەدا ھەست بە غەریبی
 ناکەم، تالە داویکی ھەست بزویین وەک تالە داوی
 کەمانچە یەک لە بەستە یەکی غەمگیندا، بۆ بزواندنی
 شاعیرێک کە خەمیکی تەنک چەشنی پەیدا بوونی
 پارچە ھەواریک لە سەرەتای بارانی بەھاردا تەنگی پێ
 ھەلچنی بێت، تاکو شاکاریک بخولقینێ، ئاوا منیش
 ھەستم دەبزوی، بۆ ھەر یەکیکتان ئەو ھەستە ی
 دەمخاتە سەر کەلکەلە ی خەیاڵیکی شیرین، کە دەیان
 چیرۆکی نەمر دەخولقینێ. بە تاییەت ئارامی ئەو کچە
 بالا بەرزە جل ڕەشە، دەلێی مەتەلێکی لە مێشکدایە و
 تەنھا بەو ماناکە ی لێک دەدریتتە وه. من نایناسم نازانم
 تەمەنی چەندو خەریکی چیبە و چی خویندوو وەو ھەزو
 ئاوات و ئارەزو وەکانیشی نازانم، بەلام ھەستەکانم ئەو
 ھەستانە ی پیش ڕوودانی بومە لەرزە و ڕەشەبای
 و یرانکە رو ھەلچوونی دەریاکان ھەمووجەستەم
 ئاگاداردە کاتە وه، تەنانەت سەرتاپا ئەندامەکانی
 جەستەم عارەقە ی ماندوو بوونی ئەو ھەستانەم
 دەردەکەن. کە پێم دەلین: ئا ئەو دەناسین ھەموو
 ھەستەکانمان یەک بە یەک ھەستی بۆن کردن و
 ھەستی لەزەت و ھەستی بینین و بیستن و دلنیا بوون.
 وەکو ناسینە وهی ئەو گۆلە ڕەشە ی لە ناو باخچە ی

گولہ باخہ سپیہکاندا جوئی دہکریٔتہوہ لہہموو
 گولہکانی ناو باخچہکہ. عہلی ہیندہ لہسہرخو دہدوا
 بہئاسانی کہس نہیدہتوانی وشہکانی بیستی. تہانہت
 رہنگہ ہیچ کہس لہم ہولہدا رستہیہکی تہواوی پی
 کونہکراہیتہوہ لہودہنکہ تہزبیحہ وشہ ہلرژاو
 لیکنرازوانہی. دادوہرکہ پیاوئیکی باریکہلہی ہمیشہ
 دہم بہپیکہنین بوو. بہدہنگیکی لہرزوک دہدوا وہک
 ئہو دہنگانہی کہ ہہرگیز ناتوانی گوئیان لینہگری
 کاتییک دہکہونہ قسہکردن. ئہو خوئی لہ بہرگیکی
 رہشی سادہ ہلکیشابوو. بوینباخیکی سووری توخی
 بہ ستبوو، کہ ببوہ نیشانہیہکی جیاواز لہگہل
 پیکہتہی جلو بہرگو قژہ رہشہکہی، بہوہی ہمیشہ
 دہستی لہ کاغہزہکانی بہردہمی وہردہدا کہمی جرپن
 دیاربوو، وہک ئہوہی ہہست بہ گوناہی بکات کہ
 دہیہوئت بیکات، یان کردوویہتی و پہشیمانہ لہو
 گوناہہ. وہک بریاری ئہو گوناہانہی سہرکردہی
 جہنگہ گہورہو بچووکہکان دہیدہن و دواییش
 پہشیمان دہبنہوہ لئی. کہمی نوشتایہوہو دوای ہہر
 بہہمان خیرایی قنچ دانیشت و خوئی بو پرسیارہ
 سہرہتاییہکانی دادوہریہکہ ئامادہ دہکرد.

- ناوت؟
 + عهلی
 - تهمهنت؟
 + پهنگه بیست و چوار سالانه بم
 - وتت پهنگه؟
 + بهلی پهنگه
 - ناوی باوک؟
 + نازانم
 - ناوی دایکت؟
 + هاجهر، دایکی دواي ژههرباراننه که ، دایکی
 پوچیم !
 - دادوهر: له وه گه پری ناوی خوشک، یان برا؟
 + نازانم
 دادوهر شله ژا، وهک ئه وهی سه ره داوی گلوله
 ئالوز کاوه کهی دادگایکردنه کهی نه دوز بیته وه، بویه

زور ساکارانه کهو ته پرسیار، که ږهنگه گرنګیه کی
 وه های نه بیت بوی کلایکړدنه وهی دوسییه که.
 ده پرسی: چونت زانی که له م شاره دا له دایک بویت؟
 کی دهناسیته وه له م شاره دا؟ به بییری تیژی منالیت ئیا
 کویت بیرده که ویته وه؟ هه ستت چییه به رامبه ر
 ئاپورای ئه م خه لکه که هه ر یه که له م هوله دا خوی
 به خاوه نی تو ده زانیت؟ زور پرسیار ی تر که بی
 مانایان لیده چورا، بویه علی که می حه په سا. وه ک
 ئه وهی هه موو پرسیاره کان یه ک وه لامیان هه بیت
 بلیت؛ جه نابی دادوهر من جگه له وهی هه ر له
 سه ره تای میرد منالیمه وه که هه ستم کرد من
 ئه سفه هانی نیم، خه لکی شاریکی ترو ته نانه ت ولاتیکی
 ترم. به لی ئه وه هه ستم له لا دروست بوو، غایه له م
 که و ته سو راخی راستیه کان. ده ر باره ی ژیانمو
 رابردووه نادیاره کان. حه زم ده کرد سات به سات
 رور به رور هه موو رابردووم بیر خوم به نیمه وه،
 به لام دایکه هاجه رم هه میشه له ژیر بالی سوزو
 میهره بانیدا ده یشاردمه وه، وه ک شار دنه وهی
 په له وه ریگ به باله فش و فراوانه که ی تا بیچوه
 وردیله که ی بپاریزیت له مه ترسی. تاکه راستیه ک که
 دلنیای ده کردم من ده بی به شوین راستییه کدا بگه ریم

كه نايانم ئه وه بوو؛ دايكه هاجهرم وهك حه كايه ته
 ئه فسانه بيه كان بۆي ده گيرامه وه وه هه ميشه ش مني
 ده كرد به پاله وان و نازايه كي به هيزو كه سيكي
 ئه فسوناوي سه رسورپه ينه ر، بۆيه هه ر له منداليمه وه
 هه ستم به هيزي ك ده كرد له گيانمدا. تا به رگه ي ئه و
 مه ينه تي و نازارانه بگرم، كه رهنگه له رپوژگار يكي
 نزيكدا رووبه رووم ببه وه. دايكه هاجهرم شتيكي
 واي له ميشكمدا چاندبو كه ئيتر من خه يالي روانينيكي
 چاوه رپوان نه كراوبم، كاره ساتي ك كه رهنگه سه راپا
 ژيانم ئاوه ژو بكاته وه. هه رچه ند سه يري تابلو
 هه لواسراوه كه ي سه روچرپا ئاسنينه كه م ده كرد
 له ژوره كه مدا كه شار يكي نوقمي ناوژه هره باو
 دوو كه لي خو له ميشي ببوو، له هه ر كوچه و كو لانيكدا
 خه لكانيكي زور وهك ديمه ني فيلمه سامنا كه كان
 هه ندي كه س به ده مدا پال كه وتبوون و هه نديكيان
 له سه رلاو هه نديكيان هه ر به پيوه له پال دره ختيكي بالا
 به رن، يان له پال ديوار يكدا به پيوه راوه ستابون و
 چاوه كانيان داخستبوو، ده سته كانيان شو رپبوونه وه و
 روومه ته كانيان به ده زوله ي خو ين نه خشي ترابون.
 هه ندي مندال له كو لانه كاندا مردبوون و هه ندي مندال
 په له وه ري جو رواو جو ري بالكر او ي مرداره وه بوويان

له نیو چنگدابوو. هه موو دره خته کانیش له وادهی
هه لوه رین و هه ندیکیشیان نیشانه یه کی نامویان له سهر
گه لاو لقو چله کانیان به ئاشکرا ده بینرا. چه میکی ته نگ
به ته نیشته شاره که دا تیده په پری، که ناری چه مه که
پربوو له بونی ناخوشی جورا و جور له ناو قه وزه و
رووه که کانی ناو جوگه له که دا سه دان ماسی گه وره و
بجووک به پال یه که وه مردبوون. هه موو ئه مانه
نیشانه ی ئه وه بوون له شوینیک جا هه رکوییه ک بیت
رپوژی له رپوژان له هه ردهم و زه مه نیکدا پووداویکی
ترسناک له شارنیکدا پویداوه و له بیره وه ری ئه م
وینه کی شه دا چون پویداوه هه روا به زیندوی و هک
خوی ماوه ته وه. زورسه رنجمدا هه رخوم به خومم
دهوت؛ ژیان به مردووی له م تابلویه دا نه ک خه یالی
هونه رمه ندیکی ره شبینه، به لکو مه حالیشه پویدا بیت
یان پویدات.

عەلى ھەردوو دەستى لە سەر مێزەكە دانابوو،
 ۋەك ئەو ھى شاعىرىكى بە ھەرمەندو زال بە
 سەر جەستە ۋە پەيقو جۆلە ۋە نىگەرانى خۆيدا
 قەسەيدە ھەكى ئاگرىن بخوئىتە ۋە دەور بەرى خۆى
 بەئىتە جۆش. بەردەوام بوو دەيگوت: ئەو دەمە
 نازانم تەمەنم چەند خەزانى دىبوو، چەند ۋەرزى
 ئومىدم جىھىشتبوو، تەنھا ئەو ھەندە دەزانم ھىشتا
 شەقامەكانى ئەو شارە بە رۆيشتنى من نامۆبوون.
 سىبەرى ھىچ درەختىكم بىرنايەت. تەننەت ناوى يەك
 قوتابخانەى شارەكەم نەبىستبوو نەمدەزانى كلئساو
 مزگەوتەكان دەكەونە كوئى ئەوئو. لاواندە ۋەى
 دايكم يان لاواندە ۋەى كاريلەيەك بۆدايكى، يان
 عەودالى ۋە سەوداسەرى چۆلەكە دايكانەيەكم بىرنايەت
 بۆ بىچو ھەكى، كە لەئو دەستى منالانى گەرەكدا
 ھەللەرزىيەت. ھىچم بىرنايەت، شاينى گىرانە ۋە بىت

تا ئیوه بهینمه پیکه‌نین، یان گریانیکی به‌کول. من
 ناوی خۆم له زمانه‌ گۆنه‌کردوه‌که‌ی دایکه‌وه‌ ژنه‌وت،
 به‌لام ئه‌وه‌ی زۆر سه‌رسامی کردبووم پوژی له
 پوژان جگه‌ له لایه‌لایه‌کی غه‌مگین گویم له‌ سوژی
 گۆرانیه‌کی نه‌بوو. تادلنیام بکاته‌وه‌ له‌ ژیان. تا نزیکم
 بکاته‌وه‌ له‌خۆم. تا ده‌هات خۆم له‌ خۆم نامۆترو
 ژیانیش هه‌ر دوورتر ده‌که‌وته‌وه‌، به‌ راده‌یه‌ک هیچ
 ئومیدیکم نه‌بوو جارێکی تر ده‌گه‌مه‌وه‌ به‌ هه‌نگاوه
 گه‌وره‌کانی ژیان. هه‌موو ژیانم به‌و تابلویه‌ ده‌چواند
 که‌ له‌ سه‌ره‌وه‌ی چریا ئاسنینه‌که‌م هه‌لواسرابوو، به
 خه‌تیکی خواروخێچ وه‌ک کeshانی کرمیکی برسی
 به‌زمانی فارسی نووسرابوو "شهر حلبچه شهید".
 دواتر زانیم شاریکی دوکه‌لاوی له‌ ناو باخچه
 سیوه‌کاندا چی ده‌گه‌یه‌نی. بۆنی سیو له‌و باخچه
 په‌ژمورده‌یه‌دا که‌ متوربه‌ کرابوو به‌ مردن مانای چی.
 عه‌لی ده‌دواو به‌نیگای چاوه‌تیژو زیته‌کانی ده‌پروانی.
 وه‌ک پروانی هه‌لویه‌کی برسی بو‌ نیچیریکی سرکو
 وریا. پروانینه‌کانی له‌ سه‌ر کچه‌ بالا به‌رزه‌ قژ ره‌شه‌که
 هه‌له‌ده‌بری. وا لییده‌پروانی وه‌ک ئه‌وه‌ی چیرۆکی
 ته‌مه‌نی رابردووی ته‌نها بو‌ ئه‌و بگیڕیته‌وه‌و که‌سی
 تر. ئیتر که‌می حه‌سایه‌وه‌و هه‌ستی کرد زیاد له

پۆیۆست دەروونی خۆی یە کلا کردۆتەو، بۆیە هەولیدا تا دەتوانی خۆی کۆنترۆڵ بکاو چاوەڕوانی دادوەر و تیمە پزیشکیە کە بیّت. کە هاتبون بۆ یە کلائی کردنەو، هێژانی عەلی و دۆزینەو، هێژانە کە ی. لە پۆیۆ پشکنینی تاقیگەیی (DNA) کە لە یە کە لە تاقیگا کاندای ئەجام بدری. عەلی بێدەنگ دەپروانی تا چاوی لە سەر بریسکە یە ک پراوە ستا. کە تیشکی باریک بوو لە درزی دەرگای هۆلە کە وە ک هیلکی بە ئەنقەست ئاراستە کراو دەیدا لە کراسە گۆل گۆلیە کە ی کچە بالابەر زە قۆردریژە کە ی ناو هۆلە کە. تیشکە کە ئە کۆباتیکیانە یاری دە کردو دە گەر پرا وە ک گە رانی مێروولە یە ک بە شوین خۆراکی کدا، لە سەر گە لایە کە ی وە رییو. جار جار دە چوو وە ناو قو لایی رەنگە کانی ناو کراسە کە و، بە شیو یە کە ی نا ئاسایی پە لکە زی پینە یە کیان دروست دە کردو جار جار ییش بە سەر دەستی راستیدا شۆر دە بوو وە تا دە گە یشتە سەر ئە و موس تیلە زی پە ی لە پەنجە سپییە کانی دە ستە راستیدا دە بریسکایە و، دواتر سە مایە کە لە گە ل جۆ لاندنی پەنجە ی ئە و دا دە کردو دە گەر پرایە وە قو لایی رەنگە زە قە کانی ناو کراسە گۆل گۆلییە کە. عەلی نە ی دە توانی سەر نچ نە دا تە تیکە لاو بوونی ئە م تیشکە

که لهسه ر په نجه ی ئه و کچه کراس گول گولییه
 رهنگا وره نکه بوو. چونکه لههر چرکه یه کدا هه موو
 رهنکه کان ئاویتته ی یه کترده بوون و هارمونییه کی
 رهنگیان دهروست ده کرد. وهک دوو په له وهری
 ئاگرین له خه یالی حیکایه تخوانیکی پیردا که بیه وی
 ئه فسوونی توانای خوئی و ئه فسوونی ئه و جوانییه
 تیکه ل بکات. عه لی وردو به دیقه ت ده پړوانی، کچه بالا
 به رزه قژ ره شه که ش له گه ل پړوانینه کانی عه لی و
 تیشکه رهنگ ریژه که دا تیکه ل ببوو. عه لی بیری
 که و ته وه؛ سه ره تای پارانه وهی ناو هوله که ی
 بیرکه و ته وه "باوکه بمپاریزه له دوو باره بوونه وهی
 گونا هه کان. بمپاریزه له و گونا هانه ی که هه رگیز پاک
 نابنه وه. ته نانه ت ئه گه ر ژه مه خوارکی هه موو ئه و دیله
 برسی و تینوانه ش بدهم، که له جه نکه جوړاو
 جوړه کاند ا چاوه پړوانی به زه یین. یان ته نانه ت ئازادی
 فه راهه م بکه م بو هه موو ئه و زیندانیانه ی له سه ر
 نیشتمانی په روه ری و له سه ر ئازادی و له سه ر مافی
 ژنان و مافی مندالان و مافی بیکاران سزادراون
 به مردن". نیگه رانی عه لی بو ده و روه ره که ی جیهانیکی
 جه نجال و ئه زموونیکه ی هینده قوورس و ئالوژی
 دروست کرد بوو. له لایه کی تره وه هه موو ئه و پړوانین و

نیگیانہی کچہ بالابہرزہ قز دریزہ کہ جوړه
 دلنیا ییہ کی تیدا دهوینرایه وه له هر لایه که وه
 سهیری علی بکهیت یه کیکه له پارچه ی جهسته ی ئەم
 یان هر پیکهینه ری ته و او ی رۆحی ئەو وه ههست
 دهکات له هه موو شیوه یه ک به ئەم ته نراوه، به لام
 هه رچی ده کرد نه ده گه یشته ئەو بیر کرد نه وه یه ی
 یه کیک بیت له خیزانه که ی ئەو و ته نانه ت خزمی کی
 نزیکیشی. به به راورد له گه ل کاتی کاره ساته که دا،
 ته مه نی علی و بالاو چو نی تی برۆکانی و هه موو ئەو
 تیکس مر او یه ی تاده هات دووری ده خسته وه له
 بیر کرد نه وه ی، شیوه ی قزو ددانه شاشه کانی علی
 هر زور دوور بوون، له سیم او شیوه ی نه ده چوه وه
 سهر دوورترین خزمی، له کاتی کدا به راوردی سیم او
 شیوه ی ئەوی ده کرد له گه ل سه رجه م ئەو وینانه ی
 ئەو هه موو ساله پاراستبووی، چ له و که سو کاره ی
 له کاره ساته دا ژه هر خنکین کر اون، یان له وان هه ش که
 هیشتا زیندوون. جوړه دلنیا ییہ ک له گیانیدا سه ری
 هه لدا که پیویست به سه ر ئیشه و لیکدانه وه ی زور
 نه ده کرد.

دادوهر هۆله که ی بیدهنگ کرد. بیدهنگیه ک له کپی ئیوارانی لاپال شاخیکی پیش خۆرنشین دهچوو. به بریاریکی خیرا وهک بریاری دراندنی تۆپی پیی تیمیکی منالانی گهرهک به دهست دادوهریکی گۆره پانی یارییه وه. تیمیکی پزیشکی به هه موو که رهسته کانیه وه که وتنه کار، هه موو سه رقال و شله ژاو تا هه رچی زوو ده دادوهر قایل بکه ن به ئه نجامیک که دلنیا بن عه لی هه ر ئیستا نا ساتیکیتتر ده چیتته وه ئامیزی یه کی له م خیزانانه. ئه گه رچی کاره که هه ر سه ره تا له هه ولی زیندوو کردنه وه ی گۆرغه ریبیک دهچوو له گۆرپیکی تهنگو تاردا، که کهس نه زانی هۆی مردنه که ی چییه! جگه له وه ی غه ریبیه که مردوو وه هیچی تر. دادوهر ده یویست کاتی خوین به خشینى ئاماده بووندا جۆریک ته بایی له نیوان خوئی و تیمه پزیشکییه که له لایهک و

ئامادەبووانى ھۆلەكەو عەلى ھېشتا غەرىب
 لەلایەكیترەو دەرووست بكات. ئەم كارەى دادوەر
 رېك لە گۆرانى گوتنى ئامېردېك دەچوو كە دەتوانىن
 گوئى لە بیستنى بگرین، بەلام ناتوانىن لە شیئو
 شمایلیدا بەھىچ جوړېك ھەستى پېكەین. ئەو
 دەویست تیمەكە بەخیزایى كارەكەى خۆیان
 تەواوبكەن و خوین لەھەموو ئامادەبووان بە گەرەو
 بچوكەو ھەربگرن. دادوەر پووى لەیەكى لە
 ئامادەبووان كرد كە پیاویكى تەمەن سەر و پەنجا
 سالان بوو، پیاویكى قژ ئالۆزكاو ھەژارو چاوەرپوان
 دەھاتە پېش چاو، بەرېشە سپیەكەیدا دەچوو سەر
 پیاویكى ئاینى نىگەرەن. ئەو پیاوانەى كە ئەمرو
 پەیمانك دەدەن و پاش تاویكى تر پەشیمانن لى. یان
 تاویك پرسىاریك دەكەن و چاوەرپوانى ھەلامەكەى
 ناكەن، ھەر خۆشیان ھەلامى پرسىارەكەى خۆیان
 دەدەنەو. ھەك ئەو ھى بیستویانە یان دەیزانن. بەو ھى
 چاوى بە ھەر چوار لادا دەگىر، ھەر بە چاو بە ھەر
 چوار پەل سەمای دەكرد لە شتېك دەدوا كە بەراستى
 بزرى كردوو ھەو دەیەوئیت بیدۆزیتەو ھەو نەیدەزانى
 چۆن سۆراخى بكات. ئەگەرچى ئەو یەكېك بوو ھەر
 دواى كارەساتەكە لەھەول و گەراندە بوو بو

دۆزینه وهی ئەندامانی خیزانه کهی، شتیکی وای چنگ
 نه که وتبوو شایه نی باسکردن بیت، ته نانه ت زۆربه ی
 شارو گوندو شارۆچکه کانی ئەودو سنووریش
 گه رابوو. ناوی تۆمارکراوی ژه هربارانکراوه کان و
 ته نانه ت ژه هرباراننه کراوه کانیشی بینیبوو نائومیدبوو
 له دۆزینه وه یان. ئەو پیاوه هه موو کیلی سه ر گۆره
 به کومه له کانی چه نده هاجار خویندبووه. ئیتر وای
 لیها تبوو به شوین گۆره بی کیل و بی ناسنامه کاند
 ده گه را، هه میشه ده یگوت: بر وانا که م ئەوان مردبن یان
 به شتیکی وا دلخۆشی خۆی ده دایه وه هه میشه
 ده یگوت: مردن به ده ست به نده ی خوا نیه به لکو
 به ده ست خۆیه تی خۆی.

من ناوم سهید وهفای عه بابه یلییه به بنه چه
 دهچمه وه سه رسسیانزه ماله ی هه له بجه که
 به دامه زرینه رو ئاوه دانکه ره وه ی ئه م شاره ناسراوین.
 من له ماوه ی گه راندا به شوین کچو کوریکی ونبومدا
 له کاره سساتی ژه هر بارانکردنی شاره که دا،
 به خه سته خانه کانی هه موو شاره کانی ئه و دیو سنوردا
 نامه یه کی دوور و دریژم له په رستاریکی دل سوژی
 یه کی له نه خو شخانه کان ده ست که وتوو که پیاویکی
 به ته مه ن به له شی ماندوو برینداره وه به ماوه یه کی
 زور که ماندوو یه تی به نامه که یه وه دیار بوو
 نوسیویه تی که وه ک وه سیه ت نامه یه ک پیش ئه گه ری
 مردنی خو ی که دواتر له بهر زوری خه لکی بریندار به
 چه کی ژه هراوی که زور به یان له بهر سه ختی
 برینه کانیا ن مردبوون ئه م پیاوه ش چاره نوی نادیار
 ماوه ته وه. له سه رپشتی نامه که ش نوسراوه تکایه

ھەرکەسى ئىم نامەيە ۋەردەگرىت بىگەيەنیتە دەستىكى دادپەرۋەر تا ۋەك بەلگەيەك بمىنیت بۇ ئەوانەى لەپوودانى ئىم مەرگەساتە دوودلن يان تائىستا دلناینین چونکە ھەمیشە زۆردارەکان میژووی قوربانىيەکانیان لەبەرژەۋەندى خویان نووسیۋەتەۋە. نامەكە لەۋە دەچوو زۆرتربى لەم چەند لاپەرەيەى گەيشتۆتە دەست سەيد ۋەفای عەبابەيلى. بەۋەى لەكۆتايى زۆر لاپەرەيدا پەيوەندىكەى قولى نىە بەلاپەرەى دوۋايى خۆيەۋە لەگەل ئەۋەشدا دەست ۋ خەتى ئەۋ كەسەى نامەكەى نووسیۋە ديارە چەند ماندوو بوۋە ، بەۋەى لە ھەندى شویندا گومان لەۋە دەكرىت بۇ ماۋەيەك لە نوسىنەكەى ۋەستابىت ۋ پاشان دەستى كرىبىتەۋە بەتەۋاۋ كرىنى نامەكەى. ھەموو ئەم گومان ۋ نىگەرانیى ۋ ئەگەرانە نىشانەى ئەۋەن كارەساتى نووسراۋى ناۋ ئەم نامەيە زۆر كەمە لەچاۋ كارەساتە گەرەكەدا. كەژەھربارانى شارىكە لەۋەش گرىگتر شارىك لە نىۋان دوۋجەنگى گەرەى كۆتايى سەدەى بىستەمدا كە بەسەدەى جەنگە گەرەكان ناسراۋە. ئەم شارەش جگە لە بىلايەنى لەم جەنگە میژوۋيەدا قوربانىەكى ترە كە ھەمیشە ئەوانەى نایانەۋى لایەنگرى خوينرشتنى

خه لکی تر بن زور جار خویان پیش خوین ریژی ه که
 ده بن به قه ره برووت و قوربانی. به گشتی نامه که
 کورته یه کی بچو و که له گپرانه وهی به سه رهاتی
 خیزانیکه چهنده که سیه که هر خیزانیک له و شاره دا
 رهنگه چیرۆکی کاره ساتی تریان هه بیت، وه کو چون
 له جهسته ی قوربانیه کان دهیان گوری به کومه له هه ن،
 ئاو هاش دهیان گوری به کومه له له چیرۆک و
 به سه رهاتی سه رسورپهینه ری خه لکی ئه و شاره دا
 هه ن بی ئه وهی که س چه پکه گولی بنیته سه ر یادگار
 تاله کانیان.

ناوه روکی نامه که:

"گرنگ نییه من کیم. پیاویکی بالا به رز یان
 کورته بالا یان هه ره یچیان نیم. وابزانن من سو فیه کی
 کونجی خانه قا یان ئیمانداریکه نیگه ران یان
 هه ره یچیان نیم. گرنگ ئه وهیه ده زانم مروقم و
 شایسته ی ریزم نه که به زه یی. من له م نامه یه دا
 ئاره زوو ناکه م ته نها باس له ده رده سه ری خیزانه که م
 بکه م، به لکو ده مه ویت باس له چو نیتی مه رگی شاریک
 و قوربانیه کانی بکه م. ئیمه دانیش تووانی شاریک
 بووین چه نده ده سته مو بووین به ژیان، هینده ش
 یاخی بووین له مردن. ئه و مردنه ی جه نکه کان

ناوزهدیان ده‌کهن به پیروزی، مردن له پیناو
 نیشتمان و پیروزییه‌کانی نیشتماندا، شاره‌که‌مان له
 نیوانی دوو به‌رداشی گه‌وره‌دابوو، به‌رداشی جه‌نگ
 که مروّقی وه‌ک دانه‌ویلّه ده‌هاری. جه‌نگی کوّتایی
 سه‌دهی بیست، که ده‌ستپیکردن و کوّتایی ئه‌و جه‌نگه
 ته‌مه‌نیکی دورو دریژ بوو ره‌نگه نه‌گاته‌وه به‌که‌مهری
 بیره‌وه‌ری بالای ئازاری که‌سمان، جه‌نگی نیوان
 هه‌ردوو ولّاتی عیراق و ئیرانی دراوسی. جه‌نگی
 نیوان تیکه‌ل کردنی ناهه‌قیه‌کان و پیشیلکردنی گشت
 جوانیه‌کانی مروّف. له‌و جه‌نگه‌دا ئیرانیه‌کان
 ئیراقیه‌کانیان به‌زهدیق و لادهر و خوانه‌ناس ناساند
 به‌دنیا. جه‌نگاوه‌ره‌کانیان هانده‌دا کلیلی ده‌رگای
 به‌هه‌شت بکه‌ن به‌مه‌دالیاو له‌ملی بکه‌ن، دوا هه‌ناسه
 بکه‌ن به‌دوو پارچه‌وه نیوه‌ی هه‌ناسه‌ی
 سه‌ره‌مه‌رگیان له‌سه‌ر زه‌وی به‌جی بهیلن و نیوه‌که‌ی
 دی بگه‌یه‌نیتّه ده‌رگا چاوه‌روانه‌کانی به‌هه‌شت.
 ئیراقیه‌کان ئیرانیه‌کانیان به‌میکروّبی سه‌ده‌ی بیست و
 لادهره‌کانی ئایین و زمانی پیروزی قورئان ده‌زانی.
 هانی جه‌نگاوه‌ره‌کانیان هه‌دا ولّات له‌ئافاتی ئه‌وان
 دوورخه‌نه‌وه‌و زه‌وی له‌ریشه‌ دریژوو عه‌مامه
 قوچه‌کانیان پاک بکه‌نه‌وه. جه‌نگ و ابوو. شاره‌که‌ی

ئىمە لەنيوان ئەو دوو بەرداشەدا دەنكە گويزىكى گەورەبوو. ھەريەككىيان بەھەموو ھيزيان چەكوشى سەرکەوتن و دۆرانی خۆيان پيادەكيشا. شارەكەمان لە نيوان زمانى عەرەبى و زمانى فارسيدا لە كەرويىشكىكى راكردوى بەر تەھنگى دوو راوچى بيويژدان دەچوو. كە ھەردووکیان بيانەوى لە راوکردنى ئەو كەرويىشكەوھە فيرى نيشانە گرتن بن لەيەكترى. لە ئاسمانى شارەكەمان ھەميشە ژمارەى فرۆكە شەركەرەكان لە ژمارەى چۆلەكە زارەترەك و تەريوھەكان زۆرتەر بوون. ژمارەى ناپالمەكان لە ژمارەى خانووە كاو لەكان زياتر بوون لەو شارەدا دنيایى رەوھە ماسىيەكى تەريو بوو لەگۆمىكى ئاوى ليبراوى گوماندا. فرۆكە جەنگىەكانى ئيران ھەلدەھاتن و فرۆكە جەنگىەكانى ئىراق بۆمبىكيان تى دەگرتن و پيش ئەوھى فرۆكەكان خۆيانيان لى بدزنەوھە بۆمبەكان دەكەوتتە سەر بانيزھى مالىكو لە كۆلانەكاندا جۆگەلەى خوينىكى تازەيان دروست دەكرد. جاريكى تر فرۆكە جەنگىەكانى ئىراق رايان دەكردو فرۆكە جەنگىەكانى ئيران بەگولەو شەست تير دويان دەكەوتن. يان پيش ئەوھى فرۆكەوانەكانى عىراق ھەست بەدنيایى بكەن و گۆرەپانى جەنگە

ئاسمانییە که جیی بلین دەیان پیبواری بی ئاگاو دەیان
 منالی ناو بیئشکه لاشەیان تیکه‌ل به پارچه گولله‌ی
 گەرمی فرۆکه‌کان دەبوون. لە نیوان ئەم جەنگە
 ئاسمانی و زەمینەدا ئەندیشەیه‌ک که وتە بیری
 سەرکردە‌ی ژیر سیبەری دارخورماکانی بەغداوہ.
 کەوہک میئش و کواللە و ئافاتی زەوی گیانلەبەری
 نیوان جەنگە که لەناوبەرن بەجاری شارە که مان لەو
 زیندەوہرانی پاک بکەنەوہ، بەمرۆف و ئاژەل و
 پەلەوہر و سەوزاییەوہ. بیلایەنی شار لە ژیر پیی
 جەنگە رق ئەستورە که دا بکەن بە شوینی مردن و
 ویرانە. تا دوژمن بە ھەموو ھیزی مەرگی خووی
 بەسەر ھیزی ژیاندا بانگەواز بکات. بەتایبەتی بو
 شاریک کہ بەمیکرۆبی کوشندە دەناسرا ئەو
 میکروبانە‌ی کہ ھیشتا زاناکانی جیھان جگە لە
 مەترسی گەورە ھیچی تری دەربارە نازانن. من لەم
 نامە کورتەمدا کەوہک شکایەتی خەزانی گەلایەک لە
 درەختیکی پیری چەند سالە، ئەم چیرۆکەتان بو
 دەگیرمەوہ. من ھەلە بجەیییم ئەوہی لەبیرم ماییت
 لەچیرۆکی ھەولی دەربازبونی خیزانە بچکولە کہ متان
 لەژەھرەبا بو دەگیرمەوہ. کہ رەنگە ھەر یەکیک لەوان
 ئیستاکە لە سوچیکی بیمارستانیکدا بیرەوہری خویان

بۆ ئىوھ بنووسنەوھ، يان ئىسقانى ھەر ئەندامىكى
 جەستەيان بەدەم قەل و دالەوھ يىت بيخون. من
 نازانم . . . پوژانى دوايى نەبى كە رەنگە من پيش
 ئەوھى نوشدارىكى بە ويژدان پەلكيشم كاتەوھ بۆ
 ژيان. بمرمو بە نووگە بىلى جوتيارىك بچمەوھ ناو
 نھينىھەكانى ژير زەويەوھ. چيرۆكەكەھى من لەو ساتەوھ
 دەست پى دەكات كە فرۆكە بال گرتوھكانى بەغداى
 پايتەخت بە ھەموو بىرەوھرىي و ميژووي
 بيابانەكانەوھ بەئاگاداريى ھەموو سەركردەو خەليفەو
 والى و مەلىكو خانەكانى جىھانەوھ بە سروودى تولە
 لە دوژمن كە وشەكانى شاعىرەكانى جەنگ
 نووسىبويان ھونەرمەندەكانى جەنگ دەيان چرى و
 كورسەكەھى سەدان ھەزار خەلكى ھەژار و
 بەشمەينەت دەيانوتەوھ. ھاتن وھك گاي رەش، ھاتن
 كە كاتى دىلىكى برىندار بە كراسى خوئينىھەوھ
 دەكەويتە بەردەستيان ئەوان ژمارەيان لە ئاسماندا لە
 ژمارەي پەنجەي دەست و قاچى مروقيكى ئاسايى
 زياتر بوو. ھەندىكيان رەنگيان لە قرشە زەبەلاھەكانى
 زەريا گەورەكان دەچوو. كاتىك پەلامارى سەرنشيني
 كەشتىھەكى شكست خواردوو دەدەن. ھەندىكيان سپى
 و زەيتونى ئىمە دەمانتوانى بيان بينين تەنھا ئەو

کاتانه نه بیټ تیشکی خوړه ئالتونیه که بازد باز دینی
 له گه لدا ده کردن تاپیشانی نیگه رانی و شله ژاوی
 ئیمه یان بدن. هه موو ئاسمانیان ته نی به جالجالوکه ی
 خه یالیک که هیچ که سیک نه یده توانی له خه یالی پهرش
 و بلاوی خوئی دایمالی، سه رها تا وهک ئه وهی ئه وان
 هاتین مندا لانی ئه م شاره ژیر بکه نه وه له گریان.
 داوای لیبوردن له خه لکی بکه ن، تاچاو تیربوو له
 بینین هاتن و چوون، تا گوچکه تیربوو له بیستن هاتن
 و چوون، به ئه ندازه ی هه له اتنی مانگ له و دیو
 کیوئیکه وه تا ئه م دیو ئاسوگه ی روانینمان بلاوه یان
 لیکرد. نزیك بوونه وه لیمان، دوامان که وتن، پیشمان
 که وتن، له گه ل هه نگاوه کانماندا رویشتن، له سه ر
 سه ری خه یالی هه ر یه کیکماندا قسه یان ده کرد و ئیمه
 له بهر هارپی دهنگی ئه وان نه ماتوانی هیچ بیستین.
 وهک سامناکیی یاری باوکیکی تورپه له گه ل مندا لیکي
 لاساردا. هاتنه خواره وه ژماره یان به قه د ژماره ی
 تیمیکی راوچی دارستان بوو. هه ر هه موویان له یه ک
 کاتداو پیکه وه هارپیان له شوشه ی هه موو
 په نجه ره کانی شار هه ستان. هارپیان به شوشه ی دلای
 هه موو دانیشتووانی شار کرد. ده رگاو ده روازه کانیان
 شکاند، ژیانیان له گریژنه بر دو رویشتن. ئه وه ندوه

دواى چەند چركەيەك ھەرھيىندەى دەم و چاوشتنى
 بەيانىانى پياويكى تەمبەل. بەقەد ژمارەى دەست و
 قاچى مرقۇئىكى كەم ئەندام فرۆكەى رەنگ
 ئالتونى و خۆلەميشى و رەنگ زيوين و ھەموو ئەو
 رەنگانەى كە ھەر و لاتە و بە ئارەزوى
 سەرمایەدارىكى زەوق سز رەنگ كرابوون. ھاتن ھەر
 ھەموويان بوون بە پاسەوانى با ھەلكردووەكانى
 ئاسمان، شوين پىي باكانيان ھەلگرت، لەگەل رپەرەوى
 باكەدا دەرويشتن و نامەى جورا و جوريان دەدايە
 دەست با. كە تىياندا دەيان شيعرى جاھلى و،
 حكاىەتى شەرى كۆچەرەيەكانى سەحرا و تەنانەت
 بەسەرھاتى كەنيزە و غيلمانى خەليفەى ئەوساى
 پايتەختى تىدا نوسرابوو. بە ئاشكرا (با) كان رپىگى
 مردنيان پيشاندا نامەكان بە دەم باكانەو سەمايان
 دەكرد، سەمايەك كە لەپىكانى لەناكاوى مەلىكى كىوى
 دەكرد كە بە بالى شكاووە پيش ئەوہى كە وتبىتە
 سەرزەوى. ئەوان تەنھا ئەوہندەيان لە سەربوو.
 نامەكان بەدەنە دەست با ئىتر لە نيوان فرۆكەوانەكان
 و (با) كاندا، لە نيوان باكان و پايتەختدا، لە نيوان
 پايتەخت و فرۆكەكاندا راويژكرا. ھەر ئەوہندەى
 پياويكى مپەرەبان تورەبى و پەشيمان بىتەوہ لە

تورپه‌یی، شار وهك نه خووشیكى بیزار له پروناكى، خووى له جاجمىكى خو له میثیه وه ئالاند. پیچه وانهى نه خووشیك كه نركه و ناله و هاوارى دهگاته هه موو شوینىك، كه په رستارىك نه بیته هه توان بخاته سه ر زامه به سوپكانى جهسته كه ی ناله و هاوار تا دههات خاموشتر ده بوو. تا ده بوو به نوزهیه كى شه رمن دواتر وهك چرایه كى بی نهوت هیواش هیواش دهكوژایه وه. سه ره تا هه روهك به زور پچراندنى ملوانكه ی گه ردى گه وره كچىك به دهستى سه ربازىكى داگیركه ر مهل و موور و بالنده ی ئاسمان پىكرا هه لوهرین. درهخته كان خو یان له پوله چوله كه و پوله كو ترى هه لنىشتوى نیودارسنه و به ره كان ته كاند. وهك دابارىنى به رده فركىی كو مه لى مندالى چه تون بو درهختىكى پر هیلانه ی بالابه رز. رهنگى سه وزى به هارى شار گوړا به رهنگى مردن. با جۆلانه ی به په نجه ره ی كراوه و ده رگای والاو لىكتر از اوى ماله كان ده كرد. دهستى تىكه لى پیاو و ژنه كان لىك جودابوونه وه. گوچانى دهستى پیره كان كه وتنه خواری ته شى و تیرۆكى دهستى پیریژنه كان له په نجه كان وهستان. باكان چاوشاركییان له پال ته پوله گه رده نزم و شیداره كاندا ده كردو كلاوى

لوتکه یان داده گرت. گویى ئەشکه وتیان به شه ونم
 ده ئاخنى، ژههره باکان پى ده که نین، له نیوان گریان و
 پیکه نیندا شتیک نه بوو که بیزانین. عاشق هه بوو
 خه یالى توردابوو ته نها هه ر پیده که نی. مندا له هه بوو
 دایکی بیر چوو بو وهو پیده که نی، ژن هه بوو
 چاوه روانی خیزانه که ی بیر چوو بو وهو پیده که نی،
 ژههره باکان مردنیان ژیانیان هینایه پیکه نین ژیانیان
 پر کرد له گریان. به ئەندازه یه کیش پیده که نین گه وره و
 بچوک به پیکه نین پیشوازی ره شبه له کیک له مردن
 بکه ن. وهک ئەوه ی مردن خو ی جوړیکی تربیت له
 درێژکردنه وه ی ژیان. به پیکه نین پالیان دهنه به
 یه کتره وه تا ده گه یشتنه دوا سه رچوپی کیش و
 گاوانی. ریزیان ده به ست بو مردن، وهک ریزه ستنی
 بالنده بیئاگاگان له ژیر ئامیری سه ربرینی
 قه ساخانه کان هه ر له ویدا له نیوانی پیکه نین و گریاندا،
 به پال جه سته ی مردنه وه ده سته ی ژن قرتینرا بوو که
 هیشتا په نجه کانی له ژماردنی فرۆکه بوومب
 هاویژه کان سارد نه ببونه وه. بال هه بوو به ته نها
 هیشتا بونی بازنگو خرخالی ئالتوونی لیده هات.
 گه ردن هه بوو ده زووله ی خوین شوین پلپله و گه ردانه
 ئالتوونیه که ی سواغ دابوو. گویچکه هه بوو هیشتا

ههستت به له رینه وهی گواره زیږه دزراوه کانی
 دهکرد. قاچ هه بوو شوین پاوانه ئالتونییه کانی تیدا
 نه خشینرابوو به قرتاوی. بونی پیاو له هه ندی قول و
 باسکی تووږدراوی ژن دههات. لهوی به شه
 مردووه که ی گیانی مروڤ زیندوو ده بووه و دهک گه له
 گوورگ دهی لورانده. به شه زیندوووه که ی مروڤیش
 دهسته وستان هون هون دهگریاو هیچیتر. مه رگ
 په یکه ریکی ئاسنین بوو، پیده که نی! قوولتر بتروانیا په
 ئه ویش پینه ده که نی، به لکو شیوهی که لبه کانی
 دهچوونه وه سه ر پیکه نین. له دووره وه تارمایی
 مه رگت ده بینی بانگی ده کردین ناوی یهک به یه کمانی
 ده زانی. دهستی ده هینا به سه رمانداو بونی ده کردین
 تا خوڤشمان بوو ییت که لبه و پشکووی چاوه
 داگیرساوه کانی بونی عه تری سیوی مه رگی لیده هات.
 ئیمه چوار کهس ته نها چوار گه لای پاکردووی
 درهختی په ژموردهی خیزانه که مان ته نها چوار گه لای
 سه وزو هیچیتر، نه مانزانی خه زانی ژه هره با چه ندی
 لی هه لوه راندوین و چه ندی لی هه لبرکاندوین،
 چه ندیشی زاره ترهک کرد، چه ندیش به درهختی
 مردنه وه خووی هه لواسی. من و ژنه که م پیکه وه دهستی
 ماندوی یه کترمان ده گرت و کچو کورپه ناوه نجییه که م

ھەردووکیان پیکەوہ کہ شکۆلی پرسیاریان خسبووہ
 سەرشانیان، دەیانویست بیدەنە دەست رییواریک
 ماندوو یەتیان بەسینیتەوہ. کہسی نەبوو. .
 ھەرچوارمان بەسەر تەرمی جۆراو جۆردا ھەلھاتین.
 بەسەر سەدان ھاواردا بازماندا برۆین، ھەزاران بالە
 فریی مردنمان جیھیشت بەتەنیا. زۆر نەپرویشتین
 ھیشتا خونچە نیرگزی دەرکردوی ناو سەرمان
 نەگەشابۆوہ. ھیشتا نەگەیشتبووینە ترۆپکی خەیاڵیک
 ھەموو دانیشتوانی شار ببینن چەند لە دوا ئیمەوہ
 دەمرن، ھیشتا ھەر سەرەتابوو سەرەتای مەرگی بە
 کۆمەل.

بە ھەر چوارلادا دەمانرۆانی، (با)کان نۆکەرانی
 لە پیش فرۆکەوانەکانەوہ دەرپویشتن. ھەندی جاریش
 فرۆکەکان بەشوین (با)کاندا دەگەرەن بۆمبیکیان
 دەگرتە شوین پیکانی با، کاتیک دەیانزانی (با)دەیەویت
 خۆی تیدا ھەشاربەدات، ژیان فریای داوای لیبوردن
 لەکەس نەکەوت، مەرگیش فریای داوای لیبوردن
 نەکەوت لە ژیان. دەرپویشتین بە پەلەپەل ھەندی جار
 خاوە ھەندی جار دوو بالمان دەخواست ھەلفرین و
 دوورکەوینەوہ لەشار. دواجار (با)کان ئیمەیان
 ناسیوہ بە کۆلەبال و رانکو جوغەکانمانەوہ

ناسیانینه وه، به هه ناسه ماندوه کانمان و شله ژاوی
هه نگاوه کانماندا ناسیانینه وه.

هه ستمان به ئازادییه کی کورتخایه ن ده کرد.
وهک گیزه نی ره شه با زه به لاهه کان، ئه و ره شه بایانه ی
بیابانیک ده که ن به دوکه ل شاریک ده که ن به بیابان.
پیچاو پیچ هاتن، هه رچی لمی روبراری سیروان و
ورده به ردی ئه و شاخانه بوو هینیان. له هه ر چوار
لاوه په لاماریندانین، چون په لاماری گیزه نی ده ریایه کی
هه لچوو له بی ئاگایی پوله ماسییه ک. نه مان ده زانی
که وتوینه ته کوئی گوی زه ویه وه، نه مانده زانی
شاره که مان ده که ویته کوئی هه نگاوه کانمانه وه،
به ریپکانمان پر بوو له په له وه ری کوژراو. که
زور به یان ئه و په له وه ره ده گمه نانه بوون که ته نها له
پیده شته کانی ئه و شارهدا ده ژیان و له سه رانسه ری
دونیادا نه مان و ره چه له کیان براوه ته وه. چاوه کانمان
تا ده هاتن ده کزانه وه وهک ئه و مناله هه ژارانیه تا
درهنگانی له برسا ده گرین و خه وناچیتته چاویان.
گوچکه مان پر بوو له دهنگی ناموی وا هه رگیز پیش
ئه وسا بهر گویمان نه که وتبوو، هه ستمان ده کرد ئیستا
دنیا ده بی به توفان شاخه کان داده رمین. ریگاکان
کویر ده بنه وه، ئاسمان داده به زیتته سه رزه وی، ئیمه له

نیوان ئەو ھەموو دارپمان و ھەرەسە گەورانەدا دەبین بە زوخال. (با)کان ناوسکیان پربوو لە ژەھر بە لوورە لوور وەک گەلە گورگیکی برسی پەلاماریان داین، ھەرھیندەئەو ئەم دوو دێرەم نوسی یەكەم جار ژنەكەم بوو بە نیچیری ئەو، وەکو چۆن راوچیەك بەخت یاری بیئت ھەر سەرەتا قولاپی مەرگ لە قورگی ژنەكەم گیربوو، ھاوارمان کرد ئەو مەرگ نەكەئەو، چیمان کردووہ بو وادەكەئەو، ئەو مەرگ بەلام سوودی چییە ئاسمان كە پ بووبیئت و زەوی کویر بووبیئت. دەنگمان لە ناو گیژئەنی (با)کاندا تادەھات زیاتر دەتاسا. دەنگمان سنووری گەررومانی تی نەدەپەراند، زانیم لەنیوان ژەھرەباو شیرینی ژیاندا تامیکی ترنیه بوچەشتن، جگە لەوہی چاوەروانی قەدەربین بزانیان چی دەکاو هیچیتەر.

بیرم كەوتەوہ ئەو قورئانە پیرۆزەئەو لە باخەلمدا بو سەلامەتی خۆم و خیزانەكەم ھەلمگرتبوو دەر مھینا، لاپەرەئەو سورەتی یاسینم کردەوہ، پەنجەم خستە سەر یەكەم دێری سورەتەكە ...

(یس. وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ. إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ.)

كچەكەم وەكو خۆی لەدەستی مەرگ راپسكینئەو دەستی گرتم پەنجەئەو شایەتمانی بو شكاندەوہ،

به دهسته بیهیزه کانی که وهک شوپه بی دهله رزین دهسته کانی دهگوشی و بهری نه دهدا، هه ولی دهدا بهرینه دا. نه وهکو من سوره ته که ته واوبکه م. ئه و له مردن و خویندنی سوره تی یاسین دهرسا، چونکه به گوئی خوی گوئی لی بووه و دهیزانی هه موو مه لاو ئیمانداره خوینده واره کان کاتی گیانه لای دهیان پیرو نه خوش و په ککه و ته ئه م سوره ته یان خویندووه. نیشانه یه که بو پیش مردن و پاککردنه وهی گیانه له گونا. کچه که م سه ری خسته سه رسنگی دایکی دهیویست هه رچی زیاتر هه لکشئی و به ته واوی باوه شی پیدابکات. دایکی هیشتا هوشی له دهست نه دا بوو که ساس و بیده سه لاتانه ده پروانی، له ناکاو دایه پر مهی گریان و ژه ره که له ده م و گوچکه و لوت و له هه موو جهسته ی ده تکا.

هه ردووکیان باوه شیان به یه کدا کرد، ئیتر زانیم کارمان ته واوه. وهک ئه وهی مردن چنگی له قژی کچه که م گیر کرد بی ئه ویش خوی له مردن راده پسکان، ئیتر هه ردووکیان وهک بریار بدهن پیکه وه بمرن دهستیان خسته ناو دهستی یه کتره وه، چاوه کانیاں بریه ناو چاوانی یه کتری، بالایان پیکه وه جووتکرد، بالای کچه که م یه ک دوو قولانج له دایکی

دریژتر دهینواند به بی دهنگی لیم دهپوانین و هیچیشم پی نه دهکرا. تا ههردووکیان وهک دوو کلوبه فر تیکه ل یهک بوون و بوون به پارچه یهک سههولی ساردو سر. دلم نه دههات برپوا به مردنیان بکه م. زورم بیستبوو له حیکایه تی مردنی کتوپر، یان حکایه تی مردن بو چهند ساتیکو جاریکیتتر خوراپسکان له دست مردنی نه فره تی.

بویه جاریکی تر قورئانه کم له باخه لم ده رهینایه وهو که وتمه وه خویندنی سوره تی "یاسین" ، ئه و سوره ته ی که گوايه فریاد پر سه و سنووریکه له نیوان مردن و ژیاندا یان پاک بوونه وه ی روجه له هه موو تاوان و گونا هه گه وره و بچوو که کانی سه رزه مین.

یس. وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ.

هه ر ئه وه نده و (با) کان به تور ه یی لاپه ره کانیانی دابه یه کدا. هاوارم کرد؛ هۆ ئیوه پیاو چاکان ئه وانه ی پیش مردن مژده ی به هه شتتان پیدرا، ئیوه ئه وانه ی تا شمشیره کانتان به خوینی باپیره بی بروا کانی ئیمه سوور نه بوو. مژده ی به هه شتتان پینه درا. فریامان که ون، نه وه کانی ئیوه ده مانکوژن. وا

ژه هر بارانمان ده کهن. ئیوه ئه ی دارو به رده
 پیروژه کان. زورمان هاوار کرد ئه وه ی یه کجاریش
 ناویمان بیستبوو بانگمانکرد به هانامانه وه بین نه هاتن!
 ئیتر قورئانه که م به په له خسته وه باخه لم و په لی
 کوره که م گرتو هه ردووکیانم جیهیشت و به دهنگی
 بهرز وتم: کهس به هانامانه وه نه هات، کهس فریامان
 نه که وت، ئیتر به ئومیدی دیدار، به ئومیدی دیدار.
 ئیسته دوو پیاوی دل پر له خه م و قورگو چاو و
 گوئی پر له ژههر. رامانده کرد، وهک دوو کارژوله
 به په له په له به شاخ و دارو به ردا هه لده زانین، به
 چاویکمان به ریپیکانمان ده بینی و هه لده نوتاین و خو مان
 ده گرته وه. به چاوه که ی ترمان هه میشه له تارمایی
 ئه وانمان ده پروانی. هه نگاویکمان بو پیشه وه دناو
 دووان بو دواوه، (با) کان په له یان لیکردین، به پال به
 گوچانی دهستی مردن پراویان ده ناین. ئاسمان تاریک،
 دل مان تاریکتر له ئاسمان، به سه ر سه دان گیانه لاو
 لاشه ی بی گیان و به سه ر ته رمی هه زاره ها بالنده و
 په له وه ری جو رواو جو ردا بازماندا. سه دان نزاو
 پارانه وه و هاوارمان له دوا ی خو مانه وه جیهیشت.
 کوره که م نه یده و یرا بانگم بکات، نه وه کو مردن ناوی
 من بزانی، نه یده وت باوکه نه وه کو نهینی ئازاری

مردنی نیوان باوکو کوپ به چاوی خوئی بینی. تادهات ماندووتر، ههنگاوکانمان خاو دهبوونهوه، لاشه مان سسترو وره مان تادهات به پلهی بانیزهی دیواری ژیانه وه دههاته خواره وه. کوپه کهم دهسته سپه ته په کهی به دهم و که پویه وه گرتبوو. دهینالاند، ئاورم دایه وه حهزم نه ده کرد گویم له نالهی ئه و بیته و نه مرم. تا دهات ئه ویش وشه کانی له سهر لیودا ده تراناند، نه مده زانی چی دهلی، قسه کانی له قسهی که سیکی تر ده چوو، یان له قسه بزرکاندنیکی له کاتی خه و بینیندا که پوداویکی ترسناکی به سهره تابی. بویه جاریکی تر قورئانه کهم له باخه لم دهرهینا. بونی سیوی نه فره تی له هه موومان دهات. بونی ئه و سیوهی سهره تای کاره ساتی دهر کردنی مروّف له به هه شتی لیکه و ته وه. حه زمان له بونی زیاتری سیو دهر کرد. بی ئه وهی بزانی ئه م بونه بونی سیوی ژیانه یان بونی سیوی مردنه. دهستم خسته سهر یه کهم دیری سوره تی یاسین و ابزانم یه ک دوو دیرم خوینده وه کوپه کهم به دهنگیکی تیکه لاو دهیگوت بابنه کهی مهیخوینه با نه مرین. مادام پیش مردن دهخویندری مهیخوینه ره وه با نه مرین، من ده مگوت کوپه کهم یاسین بو پاکبوونه وهی مروّفه. کوپه کهم

وشه‌کانی له نوزه‌ی پێش سه‌ربرپینی که‌رویشکی ده‌کرد. من وام ده‌گوت و فرۆکه‌کان به سه‌رمانه‌وه ده‌گه‌ران، ده‌هاتن و ده‌پویشن جارێکی تر ده‌پویشن و ده‌هاتنه‌وه.

کورپه‌که‌م چاوه‌کانی داخستبوو، وه‌ک ئه‌وه‌ی له بێنی ئه‌و داله ئاسنینه‌ بێزار بێت.

وتم سووره‌تی قورئانه‌که ده‌خوینم چی ده‌بێت با بێت، وه‌لی نه‌متوانی. هه‌ستم کرد چاوه‌کانم ده‌کزینه‌وه قورگم خه‌ریکه وشک بێت، ده‌سته‌کانم که‌وتنه له‌رزین، وه‌ک برپاری هه‌لنه‌فرینی بالنده‌یه‌ک له‌نیشانه‌ی ناسینه‌وه‌ی راوچییه‌کی شاره‌زا چاوه‌پروانیم هه‌لبژاردو و لاپه‌ره‌ی قورئانه‌که‌م هه‌لدایه‌وه هه‌چم بۆ نه‌خویندرایه‌وه، چاوه‌کانم ریشکه‌و پێشکه‌یان ده‌کرد. هه‌ستم به قورسی جه‌سته‌م ده‌کرد. قاچه‌کانم خه‌ریک بوون سه‌رده‌بوون، کورپه‌که‌م راکیشایه قه‌راغ رینگه گله‌که، یه‌ک دوو به‌ردی گه‌وره‌و بچووکم کو‌کرده‌وه هه‌نمان و له‌سه‌ر یه‌ک دامنان تانیسه‌ی ئه‌و بێت ئه‌گه‌ر مردن بواری ژیا‌نی پێداین. چیاکه‌ی به‌رده‌مم تا ده‌هات دوورتر و له‌خۆی به‌رزتر له‌پێش ده‌ینواند. هه‌ندی جار خۆره‌که تیشکی ده‌نارده سه‌ر گاشه به‌رده‌کانی قه‌د پالی چیاکه، به‌فری چیاکه

به تیشکی خۆره به هارییه که ده تویه وه، وات ده بینی
 کیویکه ده گری و جوگه لهی فرمی سک به قه دپال و
 سه رتاشه به رده کانیدا ده هاتنه خواره وه. ته نها
 کیوه که م ده بینی ده گریا، له م سه ر زه مینه گه وره یه دا
 ته نیا چییا که ده نگی ده بیستین. له و کاته دا من ئه و
 په نده م بیر که وته وه که ده لیت: به در یژایی مه رگه
 ساته کانمان (به ته نها چییا کان ها ور یمان بوون) به ته نها
 ئه وان پشتیان تی نه کردین. سه رم خسته سه ر دل ی
 کوره که م، به لام له به ر ناله و هاواری خه لکی ده ور به ر
 چیم نه ده بیست. ویستم هانایان بۆ به رم بیده نگین تا
 له زیندویتی کوره که م دل نیابم، نه من هیچم بۆ
 گووترا و نه ئه وان توانیان بیستن. چاوم بر یبو وه
 چاوه کانی کوره که م، وام هه ست ده کرد به چاوه کانی
 پیم ده لی: باو که برۆ راکه. ئاورم بۆ دوا ی خۆم
 دایه وه به په له هیشتا کچو ژنه که م به ده م
 ژه هره باکانه وه ده شه کانه وه. سووچیکی له چکی
 کچه که م به ده م شه ری (با) کانه وه ده هات و ده چوو.
 ویستم بگه ریمه وه سه ریان، هه ولما نه متوانی. ده ستم
 بۆ هه لبرین تا بزانه ده مبینن، ده مناسنه وه؟ ئه وان
 بیده نگ بوون، وه ک خه ویکی خۆش به ئارامی پال
 که و تبوون. هه ستم به به رگری رۆحی ژیان ده کرد،

بهرامبهر به مردن، کاتیک ژیان خوئی دهکه ویتته مهترسییه وهو ئیدی مردن مانایه کی نامینیت. تهنه ئه وهنده نه بیت له سه رخو لئی پروانی و بیرله بیره وه رییه کانی رابووردووی خووت بکه یتته وه. ده مویست بگریم نه مده توانی، ههستم به دلره قی خووم ده کرد به وهی بوچی فرمیسک له چاومدا هاژه ناکات. ئاگریک له سینهدا نیله نیل ده سووتا، به پرتاو دهستی راستم خسته سه ر دلی کوره که م و ویستم گویم له چرپه یه ک له شتیکی بیت له دهنگی ئه و بجیت، ههستم به هیچ نه کرد جگه له لیدانی چرکه ی کاترمیره که ی دهستی نه بیت که کاترمیر دوانزه و نیوی پاشنیوه پروی شانزه ی سیی لیده دا. ههستامه سه رپی که برؤم قاچه کانم له دوام نه ده هاتن، سیبه ره که م خاو و خلیچک ریی ده کرد. هه موو گه لاو چل و پوی هیواکانم هه لوه رین، هه زم ده کرد بگه ریمه وه بو ناو شار تا مال به مال، کولان به کولان بگه ریم، تا ده هات شار له پیش چاوم دوور ده که وته وه، (با) کان هه موو شتیکیان شیواندبوو ته نانه تارماییه کانیش وه ک مه رگ راهه ستابوون، مه رگو ژیانم. له یه کتر بو جیا نه ده کرانه وه.

دلم برّوای نه ده کرد کورّه که م جیبهیلیم، گه پاره وه
 بهردیکی لوسم هه لگرت و خستمه ژیر سهریه وه و
 بهرده زبره که ی ژیر سهریم تورّه لدا، هه ره نه وه ندهم
 پیکرا یارمه تی کورّه تا قانه که ی خوم بدهم. جاریکی تر
 برّیارمدا برّوم دوور بکه ومه وه، چونکه سنوری نیوان
 ئیمه و بهرزایی شاخه کان چهند گابهردیکی زه به لاج و
 لاپالیکی جه نگه لی بوو، زور نه پویشتم ماندوویتیم
 سهری چیا که ی له پیش چاوم دوور ده خسته وه. چهند
 هه ولّمدانه مده توانی تا ده هاتیش ژه هره باکه کال
 ده بوه وه. ئومیدم له نیوان شه ری (با) کاند و ردو
 خاش ده بوو گه رچی (با) کان ده یانویست پاشه کسه
 بکه ن برّون، لوتکه ی شاخه کان هاتن به پیرمانه وه،
 سهریان خستینه سهر کولی خویان من دلنیا نه بووم
 برّوام نه ده کرد، ئومیدم تا ده هات کالتر ده نیواند.

جاریکی تر قورئانه که م له باخه لم ده رهینا تا
 یاسینی خوم بخوینم هه رچیم کرد زمانم گوی
 نه ده کرد په نجه کانم ئوقره یان لی برّابوو. چاوه کانم
 هیچیان نه ده بینی هه ستم به بی توانایی هه موو
 جه ستم کرد ناچار ئیتر نه وه نده ی سورته ته که م
 له به ربوو له بهر خومه وه ده مخویند.

نازانم چه ندم له به ربوو، به لام ههستم دهکرد
 ناتوانم زیاتر بلیم و وشهکانم تادههات وردوو خاش
 دهبوون، هه لدهوه رین. باران ورده ورده خه ریک بوو
 دابکات، به لام ئاسمان په شیمانی ده کرده وه له بارین.
 (با) کان خو یان له ژههره کان جیا ده کرده وه، (با) کان
 سه رده که وتن و ژههره کان داده به زین، ئاوړم دایه وه
 ژنو کچه کهم له دوامه وه رایان ده کرد کوره کهم
 هاواری بو ده کردم. ویستم بگه پیمه وه نه متوانی.
 ته ماشام ده کردن نه مناسینه وه ئه وان نه بوون خه لکی
 تریش نه بوون ئیتر نازانم دهنگه که چی لیتهات،
 دهنگه که بو نه ما! تارماییه کان چییان لیتهات نازانم.
 لاپاله که پرېبوو له لاشه ی بیده نگی، کهم نه بوون
 ئه وان ه ی به هیواشی تیده په رین و هیچیان نه ده گوت،
 نه یانده توانی هیچ بلین ئه وان هه ر هه موویان
 هه لده سانه وه و ده که وتن، به هه ردوو ده ست
 قورئانه کهم بو ئاسمان هه لبری، نم نم باران
 ده ست پیگرد، خه ریک بوو لاپه ره ی قورئانه که
 ته رده بوو، به ته واوی به جوړیک بیئومید بووم له
 توانای خویندنه وه ی.

ههستم به به زه یی ئاسمان ده کرد، تا دههات
 لاشه م سستو ماندو و بیهیزتر ده بوو. ئیتر خه ریک

بوو توانای بیرکردنه وه شم نه مینئ، له پال گابه ردیکا
پال که وتبووم له ئایندهم دهروانی هیچم لی بهدی
نه ده کرد. نه ژیان و نه مردن هیچ شتیک. ویستم
ههستم برۆم نه مده توانی قاچه کانم به شوینمدا
نه ده هاتن، قورئانه کهم له سه ر گابه رده که به کراوهیی
به جیهیشت.

نه مده توانی چیتتر هه لیبگرم، به جیمه یشت بو
باران و بو ژه هره باو بیره وه ری که سیک که بی
هیو ابوو له ئاسمان و له مروّف و له هه موو ئه و
چیرۆکه دریزو خو شانه ی هه موو ته مه نی دلی به
گیرانه وه یان خو شده کرد، به لام له م ته نگانه یه دا فریای
هیچی ئه و نه که وتن. هه ستام بریارمدا برۆم، لوژه لوژ
ریم ده کرد. وه ک رۆیشتنی به چکه مراویه ک به ناو
درکه زیدا. هه رسیکی شیانم به کۆله وه هه لگرتبوو
ده مزانی به جهسته جیم هیشتوون، به لام هه لگرتنی
رۆحی ئه وان زور قورستر بوو له جهسته کانیان.
له وئ زانیم قورسایی رۆحی مروّف چه ند له
قورسایی جهسته که ی سه نگینتره.

هه ندیجار هه رسیکیان پیکه وه ده ستیان به
پشتینه که مه وه ده گرد، هه ندی جاریش ده هاتنه ناو
سنگمه وه هه ندی جاریش له ناو سه رمدا ده که وتنه

گله یی که بۆچی به جییان ده هیلم. ده پویشتم له ترم
ده داو هه لده سامه وه. مه ست ببووم به تامی سیوی
مه رگ و ژه ره بای نه فره تی. له ناكاو چوله كه یه ك
به ته نها له به رده ممد هه لفری ، سه ره تا واده زانی
به ته نها تارماییه و هیچیتر چاوه كانم هه لگۆفت تادلنیا
بوم خۆیه تی، زینده وه ره، ده بزوی، جاریکی تر بۆنی
ژیانم كرده وه و به شوین فرینی ئه و چوله كه
بچكۆله یه دا خه مه گه وره كانی خۆم به كیش كردو زانیم
ئیتر مه رگ وا له دوامه وه ئه ویش وه ك من خۆی
به كیش ده كات. ئه ویش ماندوو ه ئیتر ناگاته هه نگاوه
شیواو خوارو خیچه كانی من. پر به دل حه زم ده كرد
زیاتر سه یری فرینی ئه و بكه م نه متوانی، تا ده هات
فرینی ئه ویان ده كرد به تارمایی. له وساته دا مردن و
ژیان بۆ من مانایه کی وای نه ما بوو تا دلخۆشیم، ته نها
هیوام ئه وه بوو بگه مه شوینیکو چیرۆکی ژه هراوی
شاره كه م بگه ریمه وه. بۆ ئه وانه ی هه ست به قورسای
رۆح ده كه ن له سه ر دل و ویتدانی زیندوو یان".

عەلى كولى گريانىكى بى دەنگ تەنگى پى
هەلچىبوو، لە نىوان چىرۆكى ئەم پياوھو چىرۆكى
خۆيدا هەستى بە بىرەوھىيەكى سەرسوڤھىنەر
دەکرد، دەتگوت بەسەرھاتى چىرۆكى ناو ئەم نامەيە
كتو مت باس لە ژيانى ئەم خىزانەى ئەو دەكات.

عەلى دوودل و نىگەرەن لە تەمەنى خۆى ورد
دەبووھە. نەيدەزانى ئەو كات دروست چەند سالان
بووھە، بەلام لەوھە دىنباو پەيوەندىك لە نىوان ئەم
چىرۆكى ئەو پياوھەدا هەيە كە نامەكەى نوسىوھە و
زۆرشتى بىردەكەوتەوھە. ئايا ئەمە رىكەوتەيان هەمان
چىرۆكە، كە تىداژياوھو چىرۆكى خىزانەكەى خۆيەتى.
يان هەموو چىرۆكەكانى ئەم كارەساتە لەو شارەدا لە
يەكتر دەچن. ئەگەرچى لە بەر سەختى كارەساتەكەو
پەرشو بلاوى بىرەوھىيەكانى نەيدەتوانى
پەيوەندىيەكى قول لە نىوان خۆى و بەسەرھاتەكەدا

بدۆزیتته وه. ئه وهی زۆر سه رسامی کردبوو،
تائستاش له گویچهیدا ده زرنگایه وه ببیری تیژی
مندالی دهنگو ئاوازی باوکی بو. که سه ره له ئیواران
دهنگی نزاو پارانه وهی بهرز ده کرده وه و درهنگانیش
ئه و شیعرا نهی ده خوینده وه پربوون له سوژو
میهره بانی و له میشکی عه لیدا چه سپیوون که هه رگیز
نه یده زانی ئه و سوژ و ئه ندیشه یه له کوی وه
سه رچا وهی گرتو وه. و باوکی ده یه ویت چ چیرۆکیک
بگپیتته وه و به کئ سه رسامه یان له کئ ده ترسی وا
به سوژ ئه ندیشه ی خوی خالیده کاته وه.

ئەو لە هیچ دُنیا نەبوو. بەجۆرێک نینگەرانیی
تەنگی پێهەلچنیبوو، برۆای بە دُنیا یی نەدەکرد.
تەنانت ئەگەر هەموو سەرەداوەکانی پەیوەندی
تەواوی ئەم بەو نامەییەو بیرەوهریەکانی خۆیشی لە
کۆنەستیدا بوو پروون بیتهوه. ئەو حەزی دەکرد
بەسەرھاتە سەر سۆرھینەرەکی هەموو شارەکی
بزانی، ئینجا لەو تییگات ئەو کێیەو لەم کارەساتە
گەرەییەدا دەکەوێتە کام لاپەرەیی ئەم میژوو
غەمگینەو، چونکە هەر سەرھتا لە ناو ھۆلەکەو لە
دەرەوہی ھۆلەکەشدا لە زۆر کەسی بیستبوو کە
کارەساتی ئەم تەنھا پوداویکە لەناو ھەزاران
پوداوی تری کارەساتەکەدا ویستبویان پوداوی
ئەم بیستتەو بە نھینییە شاراوەکانی
کارەساتەکەو وەک فیلمیکی تراژیدی کۆتاییەکی بوو
دروست بکەن و لەگەڵ هەموو نھینییە شاراوەکانی

تری ئەم شارەدا بمینیتەوه. عەلی لیۆهکانی دەجولاً.
چاوهکانی زەق لە شوینیکی دیاری کراو چەسپییوون.
ئاگاداربووهوه. چاوی بەهەر چوار لای خۆیدا دەگیژا.
چاوهکانی چوونەوه سەر هەمان خالی دیاری کراو
کە قژەپەرتو بلاوهکە ی کچە بالابەرزه کراس
گولگولییه کە بوو، کە رەنگی هەرگولیکی کراسەکە ی
نەدەچوووه سەر گولیکیتر.

کەمیک شلەژا هەستی بەفیرۆدانی کات دەکرد،
تەنانەت چاوهپروانی دادوهری تیمە پزیشکییه کە
بیزاری کردبوو، شانەکانی هەلەتەکان وەک ئەوهی
لە خەویکی قول ئاگادار کرابیتەوه، ئیتر یەک بە یەک
ئامادەبووان چیرۆکی کورتو درێژی خۆیان
دەگیژایهوه، بە جۆریک هەرچیرۆکیک نەدەچوووه
سەر کارەساتی چیرۆکی یەکیکی تر. ئەگەرچی
هەندیک جار چیرۆکەکان سنووری خەیاڵیان
دەبەزاندو دانیشتووانی ناو هۆلەکە هەستیان
بەپراستو دروستی رووداوەکان دەکردو برۆیان پێی
دەکرد. لە ناو چیرۆکەکاندا چیرۆکی وه‌های تێدابوو
کە تراژیدیای کۆمیدیای وەک پیالەیهکی تیکەل لەشیرو
ئاو وه‌هابوو، تەنانەت کەس گۆیی لە هەناسە ی کەس
نەبوو، خەلکەکە هیندە لە ناو چیرۆکەکاندا توابوونەوه

دهتگوت دارو بهردی هۆلهكەش گویدەگرن كه هیچ نالین. تا هەموو ئامادەبوان چیرۆکی خۆیان گێڕایەوه، تەنها كچه بالابەرزه قژ درێژەكه نەبیّت، ئەو به تەنها به چاو دەدواو بههەست بەشداریی گێڕانەوهی چیرۆکی خۆی دەکرد، تەنانەت كه سەرەهێ گێڕانەوه هاتە سەر ئەو هیچی پینەگوترا. چاوهكانی وهك كانیه بههاره بهجۆریك تەقی بوون هەرگیز بپروات نەدەکرد جاریکی تر ئەم رێپرهوی تنۆكه فرمیسكانه وشكاییان دابیت.

دادوهر سەرسام بوو به گێڕانەوهی چیرۆكهكان، بۆیه ئەو و تیمه پزیشكییهكه. بهدهستهسپره كاغهزییهكانیان چاوهكانی خۆیان له فرمیسك پاك كردهوه وههولیان دەدا كۆنترۆلی ههستی خۆیان بكهن و نهگرین.

تەنانەت یهكێك له ئامادهبووانی ناو هۆلهكه به تورهبییهکی بیزار كه رهوه وتی: جهنابی دادوهر ئەمه چیرۆکی ئیمهیه، كه چی له دواي ئەو هەموو سالەش هیشتا شارەكه مان دەلایی رۆژانی دواي بۆردومانهكەیهو جاریكتر ئامادههكريت بو ژههربارانکردن. له ناو هۆلهكهدا چەند دەنگیکی جیاواز وهلامی ئەویان دایهوهو دهیانگوت: له دواي

مه‌رگی که سوکاره کانمان ئاوه دانکردنه وه مان بوچییه؟
 دهیانگوت: ئیمه‌ش مردووین ته‌نھا بو ئه‌وه‌هه‌ز
 ده‌که‌ین بژین که ئه‌و چه‌ند ساله‌ی له ژیاندا ماوین بیر
 له بیره‌وه‌ری ئه‌وان بکه‌ینه‌وه. ده‌شیانگوت پیش
 ئه‌وه‌ی کوچه‌و گه‌ره‌کو رۆحی ئیمه‌ ئاوه‌دان بکه‌نه‌وه.
 ده‌مانه‌ویت پاکانه‌ی هه‌موو ئه‌وانه‌مان گوئی لی بیت
 که له‌ناوه‌پراستی جه‌نگه‌که‌و له‌که‌ناری جه‌نگه‌که‌دا
 تفه‌نگ له‌ شان بوون. جا چ ئه‌وانه‌ی دوژمنن یاخود
 دۆست. چونکه‌ برینه‌کانمان بوئی بارووت و بوئی
 پیکه‌نینه‌ ژه‌هراوییه‌کانی دۆست و دوژمنی لیوه‌ دیت.
 ده‌یانگوت: سیاسه‌ت پیاویکی قسه‌خۆشی درۆزنه‌ ده‌با
 ته‌نھا ئه‌وانه‌ی پیشبرکێیان له‌گه‌ل ژه‌هره‌باکاندا ده‌کرد
 کاره‌ساته‌که‌ بگێرنه‌وه. چونکه‌ ئه‌وان ده‌زانن هه‌ردوو
 که‌له‌گای شه‌ر گه‌ه‌ویان له‌سه‌رچی ده‌کرد، بو ئه‌م
 شاره‌یان بو شه‌ره‌ قۆچی جه‌نگ هه‌لبژارد؟ ده‌نگه
 ده‌نگو ناره‌زایی له‌ هۆله‌که‌دا ده‌ستی پیکرد. هه‌ر
 له‌ویشدا وه‌کو پشکووی ژیر خۆله‌میش ناره‌زاییه‌که‌ له
 هه‌موو لایه‌کی هۆله‌که‌وه‌ هه‌لگیرسا. عه‌لی
 هه‌رییده‌نگو خامۆش ده‌یروانی، به‌پاده‌یه‌ک عه‌لی
 که‌وته‌ بیرکردنه‌وه‌ی ئه‌و ساتانه‌ی له‌ ژوواریکی تاکو
 ته‌نیادا له‌ شاری ئه‌سفه‌هان ده‌ژیا. خه‌یالی چوووه‌

سەر ئەو وینە لە چوارچیووە گیراوەی سەر چرپا
ئاسنینهکەى ژوورەکەى خۆى. لە نىوان تورپەى و
هيمنيدا ئەو هەميشە جولانەى بە خەيالى خۆى
دەکرد، بەلام لىزە لەناو ئەم هەموو کارەساتە
گەورەيەدا بە گويى خۆى گويى لىبوو خۆى بە خۆى
دەگوت: عەلى تۆ دەتەويت ئەنجامى کارەساتەکان بەو
شيۆەيە بيت کە خۆت دەتەويت، بەلام لە راستيدا
رۆژگار بەو ئاراستەيەدا دەبيات کە خۆى دەخوازيت.
دادوهر بەفرسەتى زانى، دەيوست ناو هۆلەکە
کۆنترۆل بکات. بەدەنگىکى بەرز گوتى تکايە بىدەنگ
بن با تيمەکە خەرىکى کارى خۆيان بن، يەک لەدواى
يەک ئامادەبوان دەهاتن و خوینی خۆيان دەبەخشی بە
تيمەکەو هەمووشيان سەرزەنشتى تيمەکەيان دەکرد
کە بۆچى زۆرترين خوین لە جەستەيان دەرناهيئن تا
هەرچى زووتر دانیابن لە رىژەى تەواوى
خوینەکەيان و لە خىرايى ئەنجامەکان. ئەگەرچى
دەشيان زانى بەکەمترین خوین کارەکە ئەنجام
دەدریت، بەلام نيگەرانی ئەوان و کارەزانستییەکە دوو
شتى لەيەک جياوازابوون. دوايين کەس کچە قژ دريژە
بالا بەرزەکە بوو کە لە دواى هەموو ئامادەبووانەو
بە ويقارەووە وەستابوو، بەقژە داهینراوەکەى و ميکياژە

تهنکه که یه وه دیار بوو جیاوازییه ک هه یه له نیوان ئەم و
 هه موو ئاماده بوواندا، وه کو ئە وهی بو تاقیکردنه وهی
 به ختی خوئی هاتبی، جاریکی تر عه لی که وته خه یالیکی
 شیرینه وه که به توژیالیکی تال سواخ درابوو له
 موستیه بریسکه داره که ی و په نجه ی ئەوی ده پوانی
 که به جوانیه کی سحریی دهره وشایه وه. جوړه
 نیگه رانییه که له ناخی عه لیدا سه ریه له دایه وه ئەویش
 له وه وه هاتبوو که؛ دایکه هاجه ری پۆلینکردنی مروقی
 به زور چه شن بو باس کردبوو، توانیبوو برپا به
 عه لیش به نیت مروقه کان چاک وخراین، په سه ن و
 نارپه سه نن، نزیک له خواو دوریش هه ن. ئەم دوودلییه
 عه لی هه راسان کردبوو، به لام له گه ل گوړینه وهی
 نیگا کان وایان دهرخست هه ردوکیان په له یانه ئەنجامی
 پشکنینی تاقیگه ییه که بزائن. گه رچی عه لی له و کاته دا
 هیچ برپای به پیشکه وتن و زانستی سه رده م نه مابوو.
 بیری له و گوزارشته ده کرده وه که دایکه هاجه ری
 گووتبوی: کوپم عه لی چون دهریت شاریک به
 خه لک و هه موو و په له وه رو زینده وه ره کانیه وه بکریت
 به تاقیگه؟ چون دهری چون؟ . ئەو بیری هه ر له لای
 ئەو چیرۆکه بوو که دایکه هاجه ری بۆیگه برابوو که
 باسی قه باره ی فیلی مروقه کان له دهریا و ئاسمان و

زهويدا چەند گەورەن. تەننەت فيلى مروڤ لە
 گيانلە بەرە بچووگەکانى ژيەر دەستى خوڤشى دايگە
 ھاجەرى دەيگوت: پەلە وەرەکانى سارا جوړيان ھەيە
 وەك كەو، تاووس، كۆترو قەل، ھەزاران جوړى
 جياواز ھەريەكەيان بە ئارەزوويەك ژيان بەسەر
 دەبات، تەننەت ھەنديكيان دەريا بەختە وەريان دەكات،
 ھەنديك زەوى. ھەنديكيان تەنھا لە بەرزايى ئاسماندا
 ھەست بە دنيايى دەكەن، ھەنديك پوژ
 دليان دەداتە وەو ھەنديكيان تاريكى شەو تا قەترانى
 تربيت پتر جيگای دنيايىە بويان. ئەو دەيگوت: لە
 نيوان ئەم ھەموو ئارەزووانەدا مەليكى سارانشين
 ھەيە. ھەميشە دلى لای ئەو ئافاتانەيە كە بيچووگەکانى
 دەخاتە مەترسيىە وە. دلى لای ئەو بيچوو
 زەرپنە قوتانەيە كە ھيشتا ساوان و ناتوان بفرن. بوپە
 سارانشينەكان دین و بە رەنگى زەردى توخ رەنگينيان
 دەكەن تا بيچووگەكان لە ھيلانەكانياندا وەك گولە
 زەردە پاييزيەكان دەربكەون و دايگەكانيان وابزانن
 توشى ئافاتى زەردوويى ھاتوون و ئيتەر پەلە وەرەكان
 وەكو ئاگر دابگيرسين، ئەو مەلە نيگەرانا نە بەسەر
 دەيان شار و كيو و پوباردا ھەلدەفرن و تا بەردى بە
 نرخى سەرەنديبى پەيدا بكەن و بە بينى ئەو بەردانە

زەردووییەکانیان بپەرئ و بیچووەکان لە مردن
قووتار ببن. هەر ئەوەندەو ئیتر بازارگانه
سارانشینەکان بەردەکانیان دەرفینن و لە بازارەکاندا
بە نرخێ زییری دەست و قاچی پەیکەری ناو
جامخانەکان دەیانفرۆشن، وەکو چۆن کارگە
گەورەکان سەرقالی ئەو ژەهرەبایەن بە ناوی
جوانییەوه بو بەرەنگار بوونەوهی جوانی و لە
کۆنگرەیی ئاشتی جیهانیدا نوینەرەکانیشیان بە قات و
بوینباخ و گیرفانی پر لە گۆلی ئاشتییهوه بە تووندی
چەپڵە بو یەکسانی مرۆف و چەسپاندنی ئاشتی
جیهانی لی دەدەن.

عەلى حەزى نە دەکرد بۆ يەك چرکە خەيالى
لەسەر ئەو بېچرپىت، لەدلى خۆيدا دەيان ناوى لەو
کچە نابوو کە بە بالايەكى بەرز و قژىكى قەترانىي
دریژ و کراسىكى گۆل گۆليەو ئەمادە بوو.

لە ناوانى ئەميشدا هەستى بە نىگەرانىي
دەکردو دەيگوت رەنگە ناوى ئەم کچە وەك ناوى
گۆلە پاييزە، يان شەوى يەلدا، يان غەريبە، يان
هەرناويک کە ئەندىشەيەكى قول پالپشتى لىبکات
وابىت، بەلام بۆ خوى ناويكى قوربانيدەرى پىخوش
بوو حەزى بە تەوانەو و سووتان و سۆز دەکرد. لە
ناو هەموو ناوہکاندا بەشوین چىرۆکىدا دەگەرە کە
واتايەك دەدەن بەئەو. جا حەقىقەت بىت يان ئەفسانە
گرنگ نىە، تەنہا ناويک بىت هەميشە لەدلى خەلکيدا
زىندوو بمىنيتەوہ. دەيگوت: من لە دايکە ھاجەرەم
بىستوہ ئارىەکان گۆرانى بۆ شىرینەکانى خويان

دەلّین و سامییەکان بۆ لەیلاکانی خۆیان گرنگ ئەوەیە
فەرهادیک چیرۆک بۆ کێوی بیستون و قەیسێک
بەسەرھات بۆ بیابان ریکبخت تامیژوو ناویکی
زیندوو تر بۆ خۆی تۆمار بکات.

عەلی خەریکی شەن و کەوی خەیاڵە دوورەکە
بوو، دکتۆرەکەش جانتا تایبەتیەکە پێکردبوو،
خەریکی پێچانەوہی بوو تابروات و ھۆلەکە جیبھێلێت.
یەکە یەکە خیزانەکان لە ھۆلەکە دەھاتنە
دەرەوہ، لەگەڵ ئەوہی بەماچ ناوچەوان و رومەتی
عەلیان سوور کردبووہ تالە گەلیاندابیتەوہ بۆ مالمەوہ،
سکالایان لە بی ئەوی دەکرد. ھانایان بۆ دەبرد تەنھا
چایەکیان لەگەڵدا بخواتەوہ، پیاسەییەکیان لەگەڵدا
بکات. دەگریان دەیانگوت: ئاگات لەخۆت بیت وریابە
ھیچت بەسەر نەیت. پارەیان دەدایە ئەو
وہرینەدەگرت. مەدالیاو دیاریان دەدایە ئەو سوپاسی
دەکردن. ھۆلەکە خەریک بوو بە جارێک چۆلێت تەنھا
عەلی و تارمایی کچە بالابەرزە قژدریژەکە نەبی
پیکەوہ ھەر سەیری یەکتریان دەکردو دەگریان.
بەخەیاڵ دەستیان دەخستە ناودەستی یەکترو لە
یەکترو دوور دەکەوتنەوہ. سەریان دەخستە سەرشانی
یەکترو لێک جیادەبوونەوہ، دەستیان بەسەر و قژ و

کاکۆلی یه کتردا دههیناو دهستیان دهکشانده دواوهو
ههنگاویان بهرهو لای یه کتر هه لدههینایه وهو به
راستیش هه ر له جیی خویان دهمانه وه. یه ک بست له
یه کتر نزیک نه ده که وتنه وه ههستی هه ردووکیان له
پیلوی دوو چاوی ئه ویتریان نزیکتر بوو. ئیتر پوناکی
هۆله که کوژایه وهو عه لی به ته نها له ناو تاریکی
هۆله که دا هاته دهره وه، بی ئه وهی له هۆله که دا که سی
له دوا ی خوی جیهیشتبیت.

تەنھا دوو پوژ بەسەر ئەنجامدانی خوین
وەرگرتنە که دا تییەریبوو، هۆلە که سیخناخ بوو لە
هەموو ئەوانە ی دانیشتنی پیشتر ئامادە ببون و
هەندئ میوانی تریش هاتبون تابزانن سەرئەنجامی
چیرۆکی عەلی بەکوئ دەگا.

عەلی لە نیوان ئاپۆرە ی خەلکە که دا وەستابوو،
ئەوان دەستیان بەسەر سەر و شان و ملیدا دەهینا،
وەک ئەوە ی خویمان دُنیا که نه وه که هیشتا عەلی
زیندوو هو ناگەریتە وه بو سەر گوپی دایکە هاجەر و
شاری دُنشینی ئەسفهان.

لە ناو ئاپۆرە که دا یه کیك دەگوت: دەنگی عەلی
دەچیتە وه سەر دەنگی خیزانە که مان. یه کیکی تر هەلی
دەدایە و دەگوت: عەلی چاو و برۆکانی ریک لە برا
جوانە مەرگە که ی من دەچیت، که پیش چوار پینج
سال لە شەری داگیرکەراندە شەهیدبوو. هەر یه که بە

جۆرئىك وئىنەى عەلىيان لە دالى خۇيدا نەخشاندبوو.
پەيكەرى عەلىيان لەسەر ترۆپكى بىرەوهرى خۇيان
هەلكەندبوو.

ئامادەبووان ئاپورەيان دابوو لە بالاي حەپەساوى
عەلى. . دادوهر بالاوھى پىكردن عەلىش لە بەردەم
دادوهردا نوشتايەو، وەك ئەوھى سوپاسگوزارى ئەم
ماندووبوونەى لىبكات. دادوهر چووھەسەر
كورسىھەكەى خۇى و ھىچى نەگوت. عەلى بەخەيالى
دوئىنى ئىوارەيەوھ سەرگەرم بوو، ھەر بە چاو بە
شوين تارمايى كچە بالابەرزە قژدرئژەكەدا دەگەر،
نەبىننەوھ! عەلى عارەقەى ماندووبوونىكى بىشومارى
دەردەدا. شلەژابوو وەك شلەژانى بىچوھ پشيلەيەك لە
بەردەم بەردبارانى چەند مندالىكى چەتوندا.

ويستى لە يەكئىك لە ئامادەبووان يان پاسەوانى
بەردەرگاي ھۆلەكە بىرسىت كە ئەو چى لىھات و بۆ
نەھات! ئايا دىت! ئەى كە دىت كەى دەگات! بەلام
ھەرزوو لە كردنەوھى ئەو گرىكوئىرەيە پەشىمان
بووھو، كە رەنگە ھىشتا زووبى بۆ كردنەوھى. عەلى
ھەر دەپروانى لە ناكاو بىننەوھ، وەلى سەرسام بوو
بە بىننەوھى. ئەو ھاتبوو، بەلام قژە درئژەكەى لە
پشتەوھ بە جۆرئىكى ئەفسوناوى گرىدابوو، كراسىكى

خۆلەمیشی لەبەر کردبوو، چەفتەیهکی قەترانی دابوو بە سەر ملیداو بە شانەکانیدا هاتبوووە خوارەو، هەرۆهکو عەلی چۆن پێشتر مشکییەکی خۆلەمیشی کە چوار دەوری بە خەتی سوور رایەلە کرابوو، کردبوویە ملی و لەسوچیکی نیمچە تاریکدا دانیشتبوو، جاروبار لە جیی خۆی هەلەدستاو پالی دەنا بە دیواره رەنگ زەردەکەو، لەو دەمەدا عەلی وای هەستەکرد کە تابلۆیەکی غەمگینە و چاوەرپی چارەنووسی خۆی دەکات. ئەو هونەرماندەیی دروستی کردووە بیری چۆتەو ناوی خۆی لە ژیر ئەو تابلۆیەدا بنوسیت.

عەلی خورپەیهک ئاگاداری کردەو، تو بلیی هەوالیک ئاگاداری کردبیتەو کە نزیکیی من و ئەو وەک نزیکیی دوو خونچەیی گۆلە باخیک واییت کە وەیشومەیهک لە یەکتەری دابرا ندبیتن؟ زۆر ترسا دلی کەوتە پەلەپەل. ئامادەبووانی هۆلە کە هەستیان بە تیکچوونی باری دەروونی عەلی کرد گوییان لە ترپەیی دلی بوو. کتوپر نا ئارامیەک کەوتە هۆلە کەو.

عەلی سەری داخستبوو، سەیری مۆبایلهکەیی دەستی دەکرد بە وردی لێدەرپوانی شاشەیی مۆبایلهکەیی وینەیی خۆی و دایکە هاجەری لەسەر بوو. وینەیهک جیاواز لە هەموو وینەکانی تر. وینەیی دایکە

هاجر له ناوباخیکی هه ناردا، عهلی سهری خستبووه
سه رانی چه پی ئه و.

وینه که هینه سه رنج راکیش بوو عهلی
نهیده توانی سه ر بلنڊبکاته وه، نهیده ویست دایکه
هاجره جیبهیلیت. له و ده مه دا پر به دل حهزی ده کرد
بال بگری و بچیته سه رگوری دایکه هاجره. به
دیقهت جاریکی ترو سه د جاری تر ئه و شیعره
عیرفانیانه بخوینیته وه که باس له بیهودهیی ژیان
ده که ن و له سه ر کیله که ی نوسرابوون، که شیعره
عیرفانیه کانی خیام و حافیزی شیرازی و حکمه ته کانی
ئیمامی عهلی بوون.

ئه و حهزی ده کرد دووبالی لی په یدابیت و بچیته
قهراغ شاری ئه سفه هان، پر به دل بگری بو دوری
دایکه هاجره و چاره نوی نادیارای خو، به لام
نه ده کرا. ! خه یالی عهلی هینه له وینه که دا رۆچوو
بوو هه موو ئاماده بوانی هۆله که که وتنه خه یالی
ئاگادار کردنه وه ی ئه و. دادوهره که ویستی دۆخه که
هیمن بکاته وه، چاوی به هۆله که دا گیرا وه لامی
پیاویکی که له گه تی ته مه ن سه رو شه ست سالانی
ده دایه وه، پیاوه که داوای ده کردو سووربوو له سه ر
ئه وه ی درده دل له گه ل ئاماده بواندا بکات. دادوهر

رِیگای پیندا. پیاوه که جهسته یه کی به هیزو به چاویکی
جوتیارانه دهپروانی. وهک ئه و پهله وهره کیوییه ی
همیشه به هر چوارلادا دهروانی تا له مهترسی
درنده و مروّقه راوچییه کان دنیا بیت.

ئه و هیچی وای دهرباره ی عهلی نهوت ئه وهنده
نه بیت وتی: من له ههمووتان زیاتر حه زده کهم عهلی
کوری من بیت که رهنگه واش نه بیت واش دهرنه چیت.
ئه گهرچی منیش وهک ئیوه چاوه پروانی ئه نجامی
تاقیگا کانم، به لام دلم خه بهری پیدوم ئه و به شیک بیت
له جهرگم. تا کاتی دهرچوونی تاقیگا کان من هیچم نیه
بیلیم ئه وهنده نه بیت؛ دنیا له هر شوینیکدا جهنگ
هه بو بیت خه لکی ئه وئ چاوه پروانی ئه نجامی
تاقیگا کانن چاوه پروانی به سه رهاتی عهلیه کانی خوینان
ئه و دهیگوت: ونبوونی عهلی ته نها له شاخه کانی
شنروئ و لاپاله کانی عه بابهلئ و چیا به رزه کانی
بالامبؤدا نین. رهنگه دهیان عهلی هه بن له وئ له شاره
دورو نزیکه کانی دونیادا ئیستا به شوین دایک و
باوک و براو خوشکه کانیدا بگهرین. که رۆژیک له
رۆژان دایکیکی برسی هر به مهلوتکه یی له
راسته ری شه قامیکدا جی هیشتوون. ده زانم گهران
به شوین ونبویه کدا گه لی ئه سته متره له مردن. من

جوتیارم به بازووی خۆم شاخم هیناوه ته سهر چۆك.
جۆگه پياسهی تیدابكات و بهردم ناچار کردوو بهشکی
تاسنگی بکهه به پلوسک بۆ چهند درهختیکی گه لا
سهوز. ئەگهه ئەمه تاوانیک بیت بهرامبهه به سروشت
کردوو مه داوای لیبوردن له ئیوه و ئاسمان و
سروشته دهکهه. من تهنها بۆ ژیان سروشتم
ئازارداوه. تا مرۆف ههسته به بهردهوامی ژیان بکات.
من ئەگهه گوناهباریش بم گوناهباریکی ناشرین نیم
تاشایهنی دزینی مناله کانم و گه ران به شوین
پارچهیهک له جهه رگمدا بم.

پیچهوانه ی خاوهن کارگه به رهه مهینه رهکانی
مه رگ، ئەو کارگانه ی خه ریکی دروستکردنی
ر ابوردو ییه کن له خراپه ی جهنگه وردو درشته کان.
ته نانه ت ئەو جهنگانه ی سه ره به سته نیشته تیمان و
یه کسان ی مرۆف و هه موو شته جوانه کانیش ده کهن
به به هانه بۆ خویان. ئەو جهنگانه ی فه رمانده و
سه رکرده ی جهنگه سپی و رهش و هه مه رهنگه کان که
باخچه کان یان به پاشماوه ی پارچه ئیسکی جهنگاوه ری
جهنگه گه وره و بچوو که کان ته نراوه. ئەو باخچانه ی
سه رچاوه ی ئاوه که یان کار یزی ئازارو کان ی
جۆگه له ی خوینی خه لکییه. ئەوان ئازاری سروشته

ددهن، تا عه‌لیه‌کانمان لی وون بکه‌ن. ئی‌مه‌ش تاماوین
 به‌شوینیاندا بگه‌رین یان به‌دیار بیره‌وه‌ریی و
 تارماییه‌کانیانه‌وه کۆته‌ل بگه‌رین. له‌باخچه‌کانیاندا
 دره‌ختیان له‌زیرو و زیو گرتوه تادره‌خته‌کانیان له
 ره‌نگی دره‌ختی خه‌لکو خوا نه‌چیت، ئه‌وان سروشت
 وه‌ک باخچه‌ی ئاژه‌لان ده‌بینن، که مرۆقی درنده‌و
 مه‌لو مور و هه‌موو گیانله‌به‌ره‌کانی تیدا ده‌ژین. له
 باخچه‌ زی‌پینییه‌کانیاندا، هانی که‌له‌شیرو نیره‌ قه‌لو
 گه‌مال و که‌له‌ کتویه‌کان ددهن یه‌کدی بخۆن،
 په‌لاماری یه‌کتر بدن تا شه‌که‌ت و ماندوو خویناوی
 ده‌مانه‌یننه‌ پیکه‌نین. باخچه‌کانیان پره‌ له‌ مه‌لی
 سه‌رسورپه‌ینر تا نه‌خۆشیه‌کانیان وه‌ک جنۆکه له
 لاشه‌یان به‌یننه‌ ده‌روه. باخه‌کانیان پره‌ له‌ تاوسی
 ره‌نگاو ره‌نگ تا هه‌رکاتی ئاره‌زوو بکه‌ن له‌ له
 نجه‌ولاری ژنیکی جوانتر به‌پروانن له‌ ژنه
 له‌به‌رچاوه‌که‌وتوو‌ه‌کانی خۆیان.

به‌ وه‌پینی سه‌گی به‌ر قاپیه‌کانیان دلخۆش ده‌بن،
 تا هه‌میشه‌ گوینان به‌ وه‌پین به‌زرنگه‌ته‌وه‌ کاتی
 سه‌گه‌کان هه‌ست به‌ برسیتی ده‌که‌ن. به‌ کلکی دریژی
 مایین و ئه‌سه‌په‌ ده‌گه‌ن و نایابه‌کانیان سه‌رسامن،
 کاتی به‌جیا کلکه‌ له‌قینان بو‌ ده‌که‌ن. ئه‌وانه‌ پوژانی

رابدرووی خویان دیتته وه پيش چاو تاكو به ئایندهی
خویان دلخوشبن.

باخچه کانیان پره له مامزو کاریلهی رهنگاو
رهنگ، ههتا دیمه نی کچه نه بالقه کانیان له پيش
چاوبیت ئه و کچانهی که چاره نوی برسیتی ملیان
پی که چده کات بو له زهت. قاقا به و په نده پیده که نن، که
دهلی "خوشه ویستم، هه موو ئه ندامه کانی جه سته م
بو له زهت به کار دینم ته نیا لیوه کانم نه بی بو
خوشه ویستی تو" ئه مه دهسکه وتی هه موو جه نگه
گه وره و بچووک و رهش و سپی و هه مه رهنگه کانه.
دادوهر چه په سابوو که چوون جوتیاریکی ساده ئه م
هه موو ئه ندیشه قولانهی هه یه، به تاییه تی دواين دیری
قسه کانی دادوهره که ی سه رسام کردبوو که وتبوی
کرمی برسیتی هیواش هیواش چواردهوری مرؤف
دهته نی، تامل که چ بکات وه ک مل که چکردنی که رته
شاخیک بو سروشت تا به یه کجاری هاره دهکاو
وردوخاش ده بییت. دادوهره که قول له جوتیارهی
دهروانی. سه رسام بوو به هونه ری فیروون و سوود
وه رگرتنی له ژیان. له بهر خویه وه گوتی: ژیان
قوتابخانه یه کی گه وره یه مرؤف، هه موو ته مه نی به شی
ئه وه ناکات له قوناغی قوتابینتی تیپه رییت. بویه ویستی

به شدارییه کی هونه ریانه بکات و له سه رخو ئه و په پری
 توانای رۆشنییری خوی بۆ جووتیار و ئاماده بوان
 ئاشکرابکات. له سه رخو گوتی: باشه مادام کار گه یشته
 گێرانه وهی چیرۆکی ئه و مه رگه ساتانهی مردن له
 ئاستیاندا لاله و کورته بنه یه بابیرسین؛ ئه ی ئه و
 ژنانه ی میرده کانیا ن خو ش ناو یت شه وانیش تا کو
 به یانی له گه لیاندا ده ست له ملانن به به راورد له گه ل
 ئه و ژنانه ی به نه فره تکرای هه مو وانن. گوایه ئه وان له
 بازاری فرۆشتنی جه سته دان و ئه مانیش به ته نها هه ر
 هی میرده کانیا ن. به راستی جیاوازیه کانیا ن چیه. ها. .
 به راستی جیاوازیه کانیا ن ده زانن؟ دادوهر بی ده نگ
 بوو چاویلکه که ی له چاوی کرده وه و قه له مه که ی
 به خیرایی خسته سه ر کاغه زه کانی به رده سته ی،
 هه سته ی کرد پیاوانه ده دوی وه ک هه موو پیاویکی
 گریدراو ته نها به په یمانیکی فه رمی سه ر کاغه زه وه و
 هه رچی ئه وه ی له میژه له ناخیدا په نگی خوار دبیته وه
 دای رشتبیته سه رزه وی. عه لی شه رمانه سه رنجی
 له سه ر کچه قژدریژه باله به رزه که چه قیبوو. کچه
 تیگه یشت وه ک تیگه یشتنی پوله کوتریکی مالیی له
 رۆکردنی مشتئ گه نم.

هیشتا تیمه پزیشکییه که نه گه یشتبونه هۆله که،
دادوهر ئاگاداری ئاماده بووانی کرده وه که؛ ئه نجامی
تاقیگه کان پهنگه که می دوا بکه ویت له بهر سهختی
کاره که و بو دانیایی ته وای تیمه پزیشکییه که له
ئه نجامی کاره که یان. عهلی زیاتر ههستی به بیزاری
ده کرد، به تایبهت زور چیرۆکی تراژیدی له هۆله که دا
ده گێردرایه وه، ته نانهت مرۆف بهرگه ی گوی گرتنیشی
نه ده گرت، به تایبهتی منالان و ژنه سک پر و به ساللا
چووه کان. بو نمونه یه که له ئاماده بووان له نیوان دوو
کچدا دانیشتبوو که ههردووکیان رووخساریان جی
برینی ژههر بارانیان پیوه دیار بوو. دهسته کانیان به
ژههره باکه سوتابوو، وهک دوو مرۆفی که مئه ندام
هه لدهستان و داده نیشتنه وهو جییان به خویان
نه ده گرت. پیش ئه وهی باوکیان دهست بکات به
گێرانه وهی چیرۆکه که ی داوای لیبوردنی له ئاماده بووان

کرد، له بهر خیزه خیزی سنگی ههردوو کچه
 عازهبه که ی که می بلندتر قسه دهکات تا به ئاسانی
 ئه وانهی له دهوروبه رن تیگه ن که له کاتی
 ژه هربارانکردنی شاره که یاندا به و چه که کوشنده یه
 پیکراون و پوژ به پوژ گوزهران و تهنروسیتیان
 به ره و خراپتر دهچیت، ئاماده بووه که پویکرده علی
 وهک ئه وهی کاره ساته که ی بیر بهینیته وه که ده می که
 له لاپه رهی گوڤار و پوژنامه کاندا به مانشیتی گه وره
 گه وره دنوسریت تا تیراژی ئه و بلاوکراوانه زورتر
 ببن و خه لک له جاران زیاتر بیانکری ته نانه ت ئه و
 هه موو تیمو ریکخراوه ناوچه یی و جیهانییه که ته نها
 کونگره و کونفراس و سیمینار له بارهی ئه و چه که
 کوکوژانه وه ده گرن. هه ر دوا ی ته و ابوونیان له بهر
 ده رگای ده ره وهی هۆله کان په شیمان ده بنه وه له
 بریاره کانیان و یادداشته به نرخه کانی خویان ده خه نه
 ته نه که خۆله کانه وه. پیاوه که ئه و پوژانه ی ده هینایه وه
 یاد که پوژی ژه هربارانکردنی شاره که له ده یان شیو
 و دۆل و جوگه له ی جیا جیا وه سه رچاوه ی زه لم
 فراوانتر ده بوو. ئه و سه رچاوه یه ی که ده که ویته
 باکوری پوژئاوای شاره وه و تاکه ریگا بوو به سه ر
 پردی رزگار بووندا بگه یته سنووری ئه و دیو

ژههرهباکه. ئاوهلیله ههچووهکه تادههات بههاژهترو
 خوړتر دهینواند ئه و پوژدهی ژههر لهسهرخوانی
 مالهکان کرا به دیاری و دانرا، ئاسمان به کول دهگریا
 وهک گریانی ژنیککی غهدر لیکراو. لهجیی باران
 قوراویکی خهست به سهراچاوهکهدا دههاته خوارهوه.
 سهدان ماسی گهورهو بچووک کهوتته سهه ئاو،
 بهدهیان تارمایی گیانیان دهکرا به بهرداو پهلاماری
 خهلکی توقیوی شاره ژههربارانکراوهکهیان دها.
 سهراچاوهی زهلم که دهچووه سهه گومی قول و
 فراوانی پووباری سیروانهوه هینده لیل بوو
 مهترسیت دهکرد دهریا گهورهکان دزهیان کردبیته
 ناوییهوه. ههکهسی لهتاو مهگ بیویستایه له ویوه
 دهرباز بیت و سنووری ژههرهباکه تیپهپینیت
 بهسهدان ماسی جوړاوجوړ پهلاماری دهست و قاچ و
 ئهندامی لهشی دها و دهیانخواردن. چهندین منالی
 نابالق بهسهه ئاوهکهوه رهش دهچوونهوهو پال
 کهوتبوون چهندین ساوای ناوییشکه بهسهه
 شهپولهکاندا دههاتته خوارهوه. لهزور شویندا خهلکی
 پوّل پوّل بهئاشکرا خویمان دها بهدهم ئاوهخوړ و
 لیلکههی زهلمهوه. ماسییهکان پهلاماری زوربهیان
 دها و دهیانبردن بو ژیر لیلایی پووباره خوړهکه.

زورخیزان به پپی پەتی و بی بەرگ و تەنانت بە
کویری رییان دەکرد و دەگریان زور جاریش هەر
ئەو خیزانە ماندوانە بۆ بارسوکی ریگەیان لەناچاریدا
هەندئ لەکەل و پەل و مندالەکانی خویان لە گوئ
پووبارە لیله کە جی دەهیشت هاواری ئەو منالە
ساوایانە و هاژە پووبارە هەلچووە کە تیکەلی یەک
دەبوون کە هیچ کەس نەیدەزانی ئەو پووبارە چی
دەبیستی و ئەو مندالە جی هیلراوانە چی دەلین.

مینەکانی سەر ریگای پووبارە لیله کە کە
سەربازە شەرکەرەکان بۆبەرە دیوژمن دایان نابوون
جۆریکیتر بوون لە دوژمنی مرووف و دوستی مەرگ
دەست و قاچی زورکەسیان لەبندا پەرانند . لەنیوانی
چەند هەنگاویکدا مینیک چینرابوو ئاسان نەبوو کەسی
بەخت یاری بی و ئەندامیکی لەشی لە دەست نەدات. لە
ئاسمانیشدا وەک پیژنە ی بارانی پۆلە فرۆکە
شەرکەرەکان دەهاتن، میوانی مەرگ بوون کەس نەما
بەسەری نەکەنەو تەنانت درەختیش نەما گەلاو لق
و چل و چپوی شەهید نەکرابی.

سنووری نیوان شاری ژەر خواردو تا شارە
چاو بە گریانەکانی دەووروبەر، بە پەووەجاشی گەورە
گەورەو ریزە سەربازی جەستە بەفیشەک

داپۆشرا بوو له ویدیو تهلی دپکاویه وه چاوه پوانی ئیمه بوون. بگهینه لایان و ههر هه موو قۆلبه ستهکن، تا نهینی ژههره باکه ده رنه چیت. تا برینی به سامی ئه و خه لکه نه گاته دلی هیچ که سی و به سانایی کوژرانی شاریکی زه به لاه بخریته په راویزی شه پی نیوان هه ردوو که له گاکه وه. دادوهر دهیوو یست شتی بیری عه لی بینیته وه، تادلنیا بیت کاره ساتی عه لی جگه له پشکنینی تاقیگه یی DNA به جوړیکی تر یه کلایی بکاته وه. بویه هه میسه هه ولی دها هه ریه که چیرۆکی خوی چۆن چۆن پویداوه وه کو خوی بگیڕپیته وه، به لکو یه کی له و چیرۆکانه شتی بیر عه لی بینیته وه که یه کانگیر بیت له گه ل چیرۆکی عه لیدا.

عه لی له سه ر خوی هه ربۆ خوی دهاواو دهیگوت؛ کی نالی ئه وه ی منی گه یانده بیمارستانی ئه و شاره ی چهند فرسه خی له ژههره باکه وه دوور بوو، منی له نوای ماله جوتیاری نه دۆزیوه ته وه. ئه ی کی نالی دوا ی به جیمانم له مردن، ده له گورگیك یان گیانداریک نه ییپاراستوم کاتیک گوئی له گریانم بووه و ههستی به ته نیاییه که ی من کردوه. زۆر کهس هه ر له وی پرسیاریان له عه لی ده کردو ده یانگوت: ئایا تو مندالیی خۆت بیردیته وه. ده یان گوت ئایا تو

دهزانیٔ دوااین جار دهستت له دهستی کیدا بوو که
جیی هیشتی. پرسپاری وایان لی دهکرد ئه وهستی
به بروسکه ی هه لدانه وهی برینه کانی خوئی دهکرد
به لام. عهلی سه ری دهخسته نیو هه ردوو له پی
دهسته کانیه وهو هون هون دهگریا و دهگوت: نا،
هیچم بیر ناکه ویتته وه جگه له سوژی دایکه هاجهرم
نه بیٔ، تهنه ئه وم بیر دیتته وه.

عهلی کاتیك سهری له نیو له پی دهسته کانیدا
 دههینا. کچه بالا بهرزه قژدریژه که خهریک بوو
 کوټایی به گیرانه وهی چیرۆکه دوور و دریژه که ی
 خوئی دههینا. عهلی نه یزانی چه ندیکه سهری له ناو
 له پی دهسته کانیدا شار دبووه. بویه ئازاریک له رۆحیدا
 گه وره ده بوو که نه ی توانی چیرۆکی ئه و کچه بالا
 بهرزه قژدریژه ی به ته واوی گوئی لیبت. کاتیك له
 کوټایی قسه کانیدا وتبووی من له سیانزه ماله ی
 هه له بجه م، ئه و سیانزه ماله ی لانکه ی سه ره به سستی
 ژنان و سه رچاوه ی فه ره هنگی دامه زرانندی یه که م
 قوتابخانه و یه که م باخچه ی پر له هه نارو سیو
 ده ناسرینه وه. کاتیك کچه بالا بهرزه قژدریژه که
 ناوی سیوی هیئا، هه موو دانیشتوانی هۆله که
 هیئنجیان ده هات، خهریک بوو ده رشانه وه. کچه که
 ده یووت وه ک ده لاین؛ کاتیك دایکم ژه هر خنکین کرا من

تەمەنم چەند مانگىك بوو، لەناو باخچە ھەنارەكانى
 (سازاندا) دايكم مردو من دەمم ھەر بە مەمكەكانىەو
 جىمابوو. بە مردوويش تامى شيرى دايكايەتيم دەکرد
 ھەر ئەو ھەندەشيان بۆ گىراومەتەو ھەو ھىچىتر. دەگوت:
 دواى ھانامان بۆ ئەو ديو سنوورى ژەھرەبا دەيان
 پەرسىتارى خوين شيرين دەيان پزىشكى بلىمەت و
 لىھاتوو برىنەكانى ئىمەيان پاك كرىدۆتەو ھەو پزگاربان
 كرىدووین لە مردن. لەو ساتەو ھەسەم كرىدوو
 دەتوانم پلە بە پلە بە پەيژەى تەمەنمدا سەرکەوم
 ھەموو پۆژىك لە گۆرستانە گەرەكەى ئەم شارەدا
 يەك بە يەك گۆرە بە كۆمەلەكان دەگەرپىم، ناوى
 ھەموو خىزانەكەى خۆم بەسەر كىلە سپىيەكانەو
 دەخوينمەو ھەو، بەلام ئايا من چۆن دەتوانم دۇنيام لە
 مردنىك كە كەس نەيزانىو ھەو شىو ھەو پوخسارى
 شىواوى كەسىكى خوى لە برىنى ژەھرەباكان
 جياكاتەو ھەو. كچە بالا بەرزە قژ درىژەكە قولپى گريان
 تەنگى پىھەلچىبوو، لەو زياتر ھىچى نەوت ئەو ھەندە
 نەبىت ھەك دەمى بوركانىكى ئاگرين دايەپرمەى
 گريان.

دادوهر سه‌یریکی کاتژمیره هه‌لواسراوه‌که‌ی
 پشت سه‌ری خو‌ی کرد، کاتژمیر له پینجی ئی‌واره
 لایدابوو. هه‌ستی به ماندووبوون ده‌کرد، به هیمنی
 ده‌یروانییه هه‌لسوکه‌وتی ناسروشستی عه‌لی. ئه‌و
 هه‌ستی به‌وه کردبوو، به‌خو‌ی ده‌گوت؛ باشه ئه‌گه‌ر
 ئه‌نجامی تاقیگا‌کان بمکات به‌ کورپی یه‌کی له‌م
 خیزانانه. منیش دایکی‌کم هه‌بی‌ت به‌سۆزتر له‌ دایکه
 هاجه‌رم ئایا ده‌بی‌ت به‌راوردی ئه‌و هه‌موو دلسۆزیه‌ی
 دایکه هاجه‌رم له‌گه‌ل دایکی‌کی تازه ناسیودا چۆن
 هه‌ست پینکه‌م؟ دادوهر هه‌ر له‌ ره‌فتاری ناجیگیری
 عه‌لی ده‌روانی چونکه ده‌یزانی کاتی هاتنی تیمه
 پزیشکییه‌که‌و ئه‌نجامی تاقیگه‌که هاتووه. دادوهر
 به‌چه‌کوشه‌که‌ی ده‌ستی هه‌موانی ئاگاداری کرد.
 تائاماده‌بن، هه‌رئێستا ئه‌نجامه‌که‌تان بو
 ده‌خویندری‌ته‌وه. دواین وشه‌ی دادوهر تیکه‌ل

به خرمة ژنی شه قه ی خیرای هه نگاوه کانی تیمه
 پزیشکه که بوون بو ناو هۆله که. بیده نگیه کی
 سامهینه ر به ته وای هۆله که ی داگیر کرد. دهنگی
 ترپه ی دلی ئاماده بوان ده گه یشته سه رمیزی دادوهره و
 تیمه پزیشکیه که. هیچ کهس نه یده زانی له کوپوه
 دست پیبکات، به چی سه ره تای شته کان دست
 پیبکه ن. سه ره تا دادوهر به دهنگی نوزهل وه ک
 ئه وه ی به زور وشه کانی له قورگ دهر به ئیریت وتی:
 ئاماده بوانی خوشه ویست، خه لکانی چاوه پروان، ئیستا
 ئه نجامی هه موو خیزانیک به جیا ده خویندریته وه.
 ئه گه رچی عه لی کوپی هه موومانه، به لام ئایا ده بی به
 یه کی له ئه ندامانی خیزانی کی؟ ده با هه موو
 چاوه پروان بین بزانی چی ده گزه ریته. دادوهر له وه
 زیاتری پی نه ده گوترا بویه هه موو لاپه ره کانی دایه
 دست پزیشکه که تا له جیی ئه و کاره کان ته وای بکات.
 له راستیدا پزیشکه که ش واقی ورمابوو، نه یده زانی
 چی بللی، ناچار یه ک یه ک خیزانه کانی بانگ ده کردو
 داوای لیبووردنی لیده کردن. هه ندی خیزان به ناوی
 خوینانه وه هه ندی خیزان به نازناویانه وه هه ندیکیش
 به جوړیکی تایبه ت بانگ ده کران، دواين کهس که
 له سوچی دادوهری هۆله که دا خوی مه لاس دابوو کچه

بالا به رزه قژدریژه کراس گول گولیه که بوو،
ئاماده بوان دهیانوت: عهلی هی ئهوانه، هی ئه و کچه
بالا به رزه قژدریژه، جگه له و عهلی هی کهسی تر
نیه. کچه بالا به رزه قژدریژه که رهنگی زهرده لگه پرا،
تف له ناو ده میدا وشک بوو، تا دههات چاوه کانی
تروسکاییان رهش داده گه پرا. پزیشکه که بانگی ئهوی
کرد، به لام ئه و هیژی وه لامدانه وهی پزیشکه که ی
نه بوو بلی: به لی، یاخود، نا.

به زور خوی به کیشکرد بو به رده می دادوه رو
تیمه پزیشکییه که. عهلی ورد ورد ده پروانی، ههستی
به ته ریقبوونه وه کرد. هه موو گیانی نیشته سه ر
عاره قیکی سارد فرمی سک له چاوه کانی دا پرامان،
نه یده توانی له جیی خوی هه ستیت. ده یزانی
کاره ساتیک به ریویه وه هه ر ئیستاکه ش پوده دات.
ویستی شتی بکات، هه رشتی! دهسته کانی بو به رز
نه ده کرانه وه، قاچه کانی بو نه ده جولینداریه وه، وشه کان
له سه ر زاری مه ییبون. به سه رسامی ده پروانی و
هیچیتر. دادوه رو پزیشکه که سه یری یه کتریان کرد،
وهک له بیهوده یی کاره که یان بروانن، له ئه نجامی
کاره که یان ورد ده بوونه وه. ئه وانیش هه ر سه رسامو
حه په ساو بوون. دادوه ره که هیچی نه گوت، ئه و

نهیتوانی هر هیچ بلن، تهنه پزیشکه که نه بن که وتی:
 خاتوون به داخه وه م عهلی هیچی توش نییه و به شیک
 نییه له خیزانه که ی توش وهک ئه وان. کچه قژدریژه
 بالآ به رزه که گریا، گریانیک به کول که تیکه ل بوو له
 بیئومییدی و سه ره تایی ئومییدیک که نه ییده زانی ئه م
 چیرۆکه له کوپوه سه رچاوه ی گرتووه و به کوئ
 دهگات. ئاماده بووان به چاوی پر گریانه وه یه ک یه ک
 دههاتن و دهستیان ده کرده گهردنی عهلی و دهگریان.
 دهستیان ده دا له قژو شانی و هه موو جهسته یان ماچ
 ده کردو دهگریان. عهلی هیشتا هر چه په سابوو.
 هیچی نه ده گووت هیچیشی نه ده کرد، تهنه وهک
 په یکه ری پیاویکی پیروژ ده پروانی. خه لک یه ک یه ک
 مال ئاوییان لیده کرد. کچه بالآ به رزه قژدریژه که ش
 ههروه ها!

له وه به دواوه عهلی له یه کئی له کولانه کانی
گه ره کی کانی ئاشقان ده ژیا، ئه وه گه ره که ی وه ک
سمبولیک و ابوو بو ناسینه وه ی ئه م شاره هه می شه
بریندارو دلته ره. میژووی ئه م گه ره که ده گه پریته وه بو
سه ره تای یاخیبوون له و سنوران ه ی که س نه ی ده زانی
له و دیویانه وه چی ده گوزه ری. زوری ویست هه مو و
ئه و په یکه ری دیوه زمانه بشکینن که به روژ له خه لکی
ده هاتنه دهنگ و په لاماری ریوارو کچانی تینوی
سه ره به ستیان ده داو به ری ئه و دره خته بالا به رزانه یان
ده رنی که میوه ی جوړاو جوړیان پیدا شو پ بووه وه.
موره یان له و که سانه ده کرد که ده یانویست شتی ک
بلین پیش ئه وان که که سی تر نه یوتوه. به شه ویش
روویان له ئه ستیره و مانگ و تریفه ده کرد و
به راوردیان ده کردن به و شته جوانانه ی ته نها له
خه وندا ده بینرین. ته نها ئه و ده ست و په نجان ه ده یزانن

که وینەیان دەکییشن لە زەحمەتدا زۆر نابات
 دەتوینەووە لەناو دەچن. کانی عاشقان پەناگەیی ئەو
 کچ و کورە بێ پەنایانە بوو کە بەهیچ کلۆجی ئازادی
 نەیدەوێرا دوورو نزیک پووی تینکات. لەوێ لەناو
 باخە هەنارەکانی ئەویدا سەرەتا کۆترە شینکەکان
 خەڵکیان فێردەکرد کە چیژ لەخویندن وەرگرن. فێریان
 دەکردن بەقوڵی بیر لە فرین بکەنەووە تاسنووری
 ئاودیوکردنی خەیاڵ بۆ هەرجیتیک مەرۆف حەز بکات.
 لەوێ یەكەم تەقەیی داگیرکەر نرا بەسنگی
 قوربانیدەرانی خاکەووە، هەرلەوێ یەكەم فیشەکی
 ئازادیخوازان نرا بەقوڵی سەردەرگا ئەلقە
 ریزکراوەکانی سەر ئازادییەووە. سەردەمانی لەوێ
 لەهەموو چەشنە کازاکان دروشمی چەکۆش و
 داسیتی قەدەغەکراو دەکران بە بەرلانک و دەسرازەو
 بەروانکەیی مندالە ساواکانەووە تا مندالان چاویان
 بەرپەنجی باوکە هەژارەکانیانەووە هەلبی. کچانی ئەم
 گەرەکە کچانی هەر هەموو گەرەکەکانی تری شاریان
 هاندەدا گوڵی سوور بدەن لە ئیخەو پەرچەمیان.
 نینۆکی هەر دەپەنجەیان بە پەنگی قوربانی پەنگ
 بکەن. گەرەو بچوک ئیواران کاتی خۆرنشین
 دەچوون بۆ باخی میر، ئەو باخەیی تەواوکەری

جوانییه کانی کانی عاشقان بوو. له وی دیوانی
 شیعره کانی گورانیان له باخه لیان دهرده هیتاو به خه یالی
 عاشقانه گوله هه ناری هه موو باخه که یان سوورتر
 ده کرد، . گویان له هوره و سیاچه مانه ده گرت. له گهل
 چریکه ی ئه واندا هه ستت ده کرد باخی میر ئه وهنده یتر
 سه وزتر ده بیت و بالای دره خته کانیش هه لده کشین.
 هه ر له م گه ره که دا عیرفانه ئیمانداره کان وتیان:
 باهه موو گه ره که کانی شار به شدار بن له خویندنه وهی
 ئه و کتیبه قه بانه ی زانا مردوو و زیندوه کان
 نووسیویانن. ئه وان هه میشه به کلاو و سه رپوشه
 سپییه کانی سه ریان و ریشه ته نکه کانیا نه وه
 دهناسرانه وه که ئیمانداره تووره کانن. له راستیدا
 که س نازانی ئه م گه ره که میژو وه که ی بو که ی
 ده گه رپته وه. ئه وهنده نه بیت هه ر جاریک ئه م شاره
 ویرانه خاک کرابی یه که مجار شمشیر خراوه ته سه ر
 گهردی ئیره، هه ر جاریکیش مالیکی تیا ئاوه دان
 کرابیته وه شه قامیکیان له م گه ره که سرپوته وه.
 هه رکاتی دره ختیکیان تیدا چاندبی خه لقه
 خوزگه یه کیان تیا هه لکیشاوه. له م گه ره که سه وزه دا
 که شار هه موو چاویان به جوانی ئه و ده رشت لاسای
 ئارایشتی داروبه ردو رازاندنه وه ی جوانییه کانی

ئەويان دەكردهوه. ژووره تەنياكەى عەلى لەوى بە
 خەيالى ھونەرمەنديكى ميھرەبان سواغ درابوو.
 ھەميشە ويئەى كۆترە ھاڤووەكان لەسەر تاڤى
 پەنجەرەكەى گمەيان دەھات. ژووره تەنياكەى ھەر
 ھيئەدى ماوہى دارە دارەى ساوايەك بوو تا دەگاتە
 ئاميزى كراوہى داىكى، بەلام پربوو لەپەيكەرى ھيشتا
 رۆح بە بەردا نەكراو. پەيكەرى كچىكى بالابەرن، كە
 بەتەنيا بە چاوەكانى دەيتوانى تورپەبييت يان
 زەردەخەنە دابەش بكات، يان بگري و بەچاوہ
 گەورەكانى لەگەل عەلى بدوى و دلنەوايى بكات. عەلى
 بە فلچەكەى دەستى كە ھەميشە لە كاتى كاركردنا
 ليزانانە لەنيوان دووپەنجەى دەستى راستيدا چەسپ
 بوو، وەك ئەوہى نەھيلىت ھيچ ئەندامىكى جەستەى
 خوى پيى بزانيت. بە ھيمنى فلچەكەى دەگرت و دەيان
 ويئەى گەورەو بچووكى ئاويى دەكيشا. عەلى ئيتر لە
 دواى ئەو ساتەوہ كە يەكالا بووہ لە ئەنديشەى
 تاڤيگەكان. خوى تيگەل بە ھەموو رەنگەكان كرد،
 تەنانەت لەناو ھەموو رەنگەكانى نيو پەلكە زيڤينەشدا
 ويئەى دروست دەكرد كەس نەيدەزانى كى و بوچى
 ھيئەدى پيى سەرسامە. عەلى لە ولاتى غەريبيدا
 خويندەكەى لە ئاميزى داىكە ھاجەريدا لەبوارى

زه ویناسیدا بوو. ئەو دەیزانی چینه کانی زهوی وهک
 مروؤف هه رچینه وه رهنگی خوئی هه یه وه
 به تایبه تمه نهدیه کانیه وه ده ناسرینه وه دهیزانی
 باسکردنی چینیک له جیگه ی چینیکی تر گه مژهبیه کی
 چند گه وره یه. له ویش له ناو چینه به رده کاندایه یالی
 دهخسته ناو قولایی به رده کانه وه. هه ندی جار له سه ر
 پشتی گابه ردیک وینه ی مامزو کاريله کتویه کانی
 دروست ده کردو هه ر خویشی به هاوړیکانی ده گوت:
 هاوړییان گویتان له دهنگی قاره قارو دهنگدانه وه ی
 دهنگی ترپه ی لاقه بچکوله کانیانه له کاتی یاریکردندا.
 له وئ له سه ر ئەو گابه ردانه سمکولانی ئەو ئەسپانه ت
 ده بیست که له تابلویه کی گه وره دا سمکولانیان ده کرد
 و پر به ژووره که ی عه لی دهیان حیلاند. به جوړیک تو
 وا هه ستت ده کرد هه ر ئیستا نا تاویکی تر چوار
 چیوه ی تابلوکه ده شکینن و به چوار ناله دینه
 ده ره وه. هاوړیکانی عه لی هه میشه سه رسامی شتیک
 بوون که نه یانده توانی له عه لی بیپرسن، یان هه ر بیر
 له و پرسیاره بکه نه وه تاوه کو بزائن ئەو که سه کییه،
 که به سه دان تابلوی جوړاو جوړ گوزارشتیان له
 نیگایه کی ئەو ده کرد. که نیگای هیچ تابلویه ک
 نه ده چوه سه ر نیگای تابلویه کی تر. هه ندی تابلوی

هه‌ل‌واسی‌بوو باسی له‌تیکه‌ل‌کردنی مه‌رگ و ژیانی ده‌کرد، که به‌ته‌نیا له چاوی ئا‌فره‌تیک‌دا کیش‌رابوو هه‌ر خوی ده‌یزانی چۆن چۆنی زه‌رده‌خه‌نه‌و خه‌می تیدا جیا بکاته‌وه. بنمیچی ژووره‌که‌ی عه‌لی به‌ وینه‌ی دایک‌یک کیش‌رابوو به‌ ئاشکرا دلۆپ دلۆپ میهره‌بانی لیده‌تکا به‌جۆریک هه‌موو راخه‌ری ژووره‌که‌ی ته‌رده‌کرد. بۆنی گول‌لوی دایک له‌ ژووره‌که‌ی ده‌هات، به‌هه‌رچوار لای ژووره‌که‌دا ته‌نانه‌ت له‌ سوچی چیش‌تخانه‌ بچوکه‌که‌یدا ده‌یان میناتۆر نه‌خشین‌رابوون، هه‌ر به‌ چاو به‌ خیره‌هاتنی میوانه‌کانی عه‌لیان ده‌کرد. له‌ سه‌ر کونی کیلونی ژوره‌که‌و له‌سه‌ر تاکه‌ داخراوه‌کانی په‌نجه‌ره‌و هه‌موو ده‌رگا‌کان به‌ میناتۆر نه‌خشین‌رابوون هه‌ر به‌روانین ده‌ترانی هه‌ریه‌ک له‌و میناتۆرانه‌ چیده‌لین. سحری ر‌وانین مال‌ه‌که‌ی کردبوو به‌ سه‌مفۆنیا‌یه‌کی بیده‌نگ. هه‌ره‌ه‌موویان به‌ بیده‌نگی ده‌دوان ده‌توانی گوی بگری‌ت یان تیب‌گه‌یت که‌ چۆن چۆنی ده‌یان‌ه‌وی‌ت بکه‌ونه‌ جو‌له‌و سه‌رنجدان. له‌ ناو هه‌ر تابلۆیه‌کی چاودا که‌ به‌ ده‌یان تابلۆی جیاواز جیاواز هه‌ل‌واس‌رابوون وینه‌ی کچیکی بال‌به‌رز و هه‌ندیکیان نه‌خشه‌ی قژیکی در‌یژوو هه‌ندیکیان کراسیکی گول گولی تیدا کیش‌رابوو. به‌ته‌نیا هه‌ر عه‌لی

دهیزانی نهینی ئەو تابلۆیانە چییە. لەزۆر میناتۆردا
 دەیویست ئەو بۆنە خوێشانه بدۆزیتەوه که له وینەى
 تال تالی قژە درێژەکهو تابلۆ بالابەرزەکانو تابلۆى
 کراسە گۆل گۆلیەکه جۆرە بۆنیک دەر بهینیت جیاواز
 له بۆنى ئەو تابلۆیەى بۆ هاجەرى داىكى کیشابووی،
 هاوڕیکانى دهیان گووت: عەلى ئیمە هەموومان بۆنى
 قژ و سنگى داىكى خۆمان دەکهین له پوانینى ئەو
 تابلۆیەدا. ئەو هەمیشە وهک هونەر مەندیکی بلیمەت و
 خولقینەر که بیهویت تابلۆیەک بکیشیت قسە بکاو
 گوی بگری و وهلام بداتەوه. تابلۆیەک پینکەنى و
 بگری و پەشیمان بیتەوه له تورپهیی نووکی فلچەکهى
 دەخستە نێوان پەنجە که له و پەنجەى شایەتمانیه وه.
 نوکی فلچەکه به لای چەپی کۆتایی پەنجە گەورەیدا
 تێپەر دەبوو. خەریکی وینە کیشانى تابلۆیەک بوو
 قژیکی درێژ تاخوار که مەرە باریکەکهى دەکشای.
 سیبەریکی پووناک سەرى نابوو به ناوهراستى قژە
 درێژەکه وه. سیبەرى پیاویک بوو دەیویست مەستانە
 خۆى له بۆنى ئەو قژە تیر بکات. له شیوهى
 ریکخستنى قژە درێژەکه دا دەتوانى بۆنى تال تالی
 ئەو قژە بکهى که وهک یالى ئەسپیکى پەسەن
 شۆر ببوه وه. هەستت دەکرد ئاونگی بۆنەکه دەکهوتە

سەر دەستتو دەستەكانت بۆنى بەهەشتیان. لیدەهات. بۆنیک بە ئاسانى دەچیتە پۆختەووە تا هەتایە دەرنایەت. لە تەنیشت ئەووە تابلۆیەکی بۆنداری تری کیشابوو، تابلۆی دارسئویک بە سەدان سیۆه لاسورەى گرتبوو، بایەکی هیواش دارسئۆهکەى رادەژەند، بیئەوہى گەلایەک بوەریت، یان چلئ لە دارسئۆهکە شکا بیئت، بەلام لە ژیر دارسئۆهکەدا سەدان مەل و مور، دەیان چۆلەکە و کۆترو پەلەوەر مردبوون. یان لەکاتی گیانەلادابوون. بۆنى ژەهرەکە دەگەیشتە قورگمان چاو و گوی و لوتمان دەکزیاهوہ. هەموومان خەریک بوو بخنکیین. گەلئ وینەى سەر سورپهینەرى لە بۆنى قژئ ئەو کچەو سحرى چاوەکانى دەرہینابوو. کردبووى بە تابلۆى سەیر سەیر. وەکو تابلۆى خونچەيەک لە ژیر تیشکیکی دزەکردو لەکاتی پشکوتندا. یان قژئیکى بەر شەپۆلى نەرمەبایەکی خیرا تەنانەت هەستت بە رەنگ و بۆنى تیژی باکە دەکردو دەتتوانى خیرایى باکەش بیپوویت. لە تابلۆیەکی تردا هەر هیندەى چاوى مامزىکی حەپەساو چلە نیرگزیک بە قژئیکى دريژ داپۆشراوو، لە هەندئ جیگەداشەونمى وردو درشت بەسەر گولەکەوہ نەخشابوو. لە تابلۆیەکی لەو بچوکترا

وینەى چله ریحانهیهکی گەشاوه به خۆرى به یانی
 له ناو گەلایه کدا به شیوهی قژیکی هه‌لوه‌ریو ده‌بینرا
 که رهنگی له‌گه‌ل رهنگی چله ریحانه‌که‌دا ده‌گونجا
 هه‌ستت ده‌کرد سروشت خۆی نه‌خشانده‌ویه‌تی بۆیه
 رۆحت بۆ بۆنکردنی گه‌لای جاتره‌و ریحانه‌کیویه
 ده‌بزوا. رۆژانه بۆ چه‌ند ساتیک عه‌لی له ژووره
 ته‌نیاکه‌ی خۆیدا پالده‌که‌وت ده‌یروانی و هیچی
 نه‌ده‌گوت. له‌ نا‌کاو بزیه‌ک وه‌ک سه‌ره‌تای سه‌ر
 ده‌ره‌ینانی چله‌ گه‌نمیک ورده‌ ورده‌ بالا بکات و ببیت
 به‌ خه‌نده‌یه‌کی شیرین، ئیتر قاقا ده‌که‌وته‌ پیکه‌نین،
 بیری که‌وته‌وه‌ ده‌یگوت: دایکه‌ هاجه‌رم هه‌میشه
 ده‌یگوت رۆله‌ عه‌لیه‌که‌م هه‌ناو و به‌ندی جگه‌رم
 وازبینه‌ له‌ وینه‌کیشانی زینده‌وه‌ر. ده‌ستم دامینت عه‌لی
 په‌شیمان ببه‌ره‌وه‌ له‌ گونا‌ه. هه‌موو ده‌مرین عه‌لی
 هه‌موومان گیای مردنن. مه‌رگم پێش مه‌رگی تو
 که‌ویت. دوا‌یی ئاخ‌ر چۆن گیان ده‌که‌یت به‌ به‌ری ئه‌و
 زینده‌وه‌رانه‌ی به‌ ده‌ستی خۆت کیشاوتن. عه‌لی کورم
 په‌شیمان ببه‌ره‌وه‌ له‌ گونا‌ه.

عه‌لی له‌به‌ر خۆیه‌وه‌ ده‌یگوت: یادت به‌خیر دایه‌،
 ئه‌گه‌ر ئیستا لای کورپه‌ ته‌نیاکه‌ی خۆت بویتایه‌ و ئه‌م
 هه‌موو تابلۆ وینانه‌ت بدیایه‌ چیت پێ ده‌وتم، ده‌زانم

به رۆکی گوناھ باریت ږاده ته کاندېم و دت گوت؛
مه گره هرخوا بته خشیت سنووری گوناھی بچو وکت
تیپه ږاندو واخه ریکی گوناھی گه وره کردنیت. عهلی
له بهر خویه وه پیده کهنی تا مه ست دهبوو. ئینجا
دهیدایه قولپی گریان و دهیگوت یادت به خیر ته نیایی
چهند سهخته دایه. . !

عەلى نەيدەزانى بۆ ھىندە نىگەرانە لە ئەنجامى
تاقىگەكان، تا ئەودەمەش ھىشتا وىنەى ھۆلەكەو
دانىشتوانى لە پىش چاۋ كال نەببۆو، ئەگەرچى
بەدەگمەن دەچوو دەردەو و تازۆر پىويست نەبوایە
ژوورە تەنياكەى خۆى جىنەدەھىشت. ھەر ئەوئەندە لە
شۈيىنىكى پەراۋىزكراۋى شارەكەدا دەچوو سەر
كارەكەى و زۆر بەخىرايى دەگەرپايەو و خەرىكى
رېكخستنى كارە ھونەرىەكانى دەبوو. لەو ماوئەدا
يەك دوو جار پىش ئىۋاران درەنگانى بەلای ھۆلەكەدا
تېپەر بوبوو. لەراستىدا چاۋى بەرايى نەدەھات بە
تەواۋەتى تەماشاي ھۆلەكە بكات. حەزىشى دەکرد
جگە لەوئىنەى كچە بالابەرزە قژ درىژەكە وىنەى
ئامادەبوانى ھۆلەكە لە بىر خۆى بەرئىتەو، كە
ناخۆشترىن چىرۆكى مەرگەساتى لەوى بىست،
ئەگەرچى حەقىقەتى كارەساتەكەى لەوى زانى كە

به‌راستی چی له‌شاره‌که‌یدا گوزه‌راوه، به‌لام هه‌میشه
 چیرۆکی خۆی و کچه‌بالا به‌رزه‌قژدریژه‌که‌ی له‌پیش
 چاو و ن نه‌ده‌بوو، له‌پاستیدا هه‌ر به‌و چیرۆکه
 په‌نهان و ته‌واو نه‌کراوانه‌یشه‌وه ده‌ژیا. وایشی
 هه‌سته‌کرد ئه‌و چیرۆکه‌پچر پچرو ته‌واو نه‌کراوانه‌ی
 نیوان خۆی و کچه‌بالا به‌رزه‌قژدریژه‌که‌به‌شی
 هه‌موو ته‌مه‌نی ده‌کات تاپیی بژی و هه‌ست به
 بیکه‌سی خۆی نه‌کات. عه‌لی کاتیک له‌گه‌ل دایکه
 هاجه‌ریدا ده‌ژیا، ده‌یان چیرۆکی ده‌رباره‌ی مرۆقه
 په‌ناه‌نده‌و په‌رته‌وازه‌کان خویندبوه‌وه. له‌و کاته‌وه
 سه‌ره‌تای چیرۆکه‌که‌ی خۆیان به‌ناته‌واوی بو
 گێرپا‌بووه. به‌شوین ئه‌و کاره‌ساتانه‌دا ده‌گه‌را که‌له
 ریپورتاژو به‌سه‌ره‌هاته‌کاندا ده‌نوسراون هه‌یچ
 ژماره‌یه‌کی رۆژنامه‌ی (هاولاتی) له‌ده‌ست
 ده‌رنه‌ده‌چوو که‌رۆژنامه‌یه‌کی رۆژانه‌بوو له‌یه‌ک
 کاتدا به‌هه‌موو ولاتدا بلاوده‌کرایه‌وه. به‌یانیان زوو
 زورجار پیش کردنه‌وه‌ی ده‌رگای رۆژنامه‌فرۆشه‌کان
 ده‌گه‌یشه‌ ئه‌وه‌ی و چاوهروانی هاتنی رۆژنامه‌که‌ی
 ده‌کرد. هه‌ر که‌رۆژنامه‌که‌ی ده‌کری ئۆقره‌ی
 نه‌ده‌گرت ده‌که‌وته‌گه‌ران به‌شوین لاپه‌ره‌ی (خه‌می
 هاولاتیان) و به‌شوین کاره‌ساتی پر له‌مه‌ینه‌تی

په‌ناهنده‌و ئاواره‌و بیده‌ره‌تانه‌کاندا ده‌گه‌را. چه‌زی ده‌کرد مال به مال ، کۆلان به کۆلان شاری ئه‌سفه‌هان ته‌بیکات، له‌ ده‌رگای هه‌موو مالیک بدات هه‌والی ژبانی ئه‌وانه‌ بزانیته‌ په‌ناهنده‌و سه‌رگه‌ردان و بی که‌س له‌ شاره‌که‌دا ده‌ژین، له‌ راستیدا ئه‌مه‌ی ده‌کرد. به‌لام له‌ ئه‌نجامی گه‌رانیکی زۆر به‌ شوینی جیا جیای شاری ئه‌سفه‌هاندا بۆی ده‌رکه‌وت؛ ژماره‌ی ئه‌و په‌ناهنده‌و ئاوارانه‌ هینده‌ زۆرن نه‌ به‌م ده‌کرئ و نه‌ به‌م ده‌دۆزرینه‌وه‌. بۆیه‌ وازی له‌م ئاره‌زووه‌شی هینا‌و بریاریدا له‌ ژووره‌ ته‌نیاکه‌ی خۆیدا به‌ هونه‌ره‌که‌ی بۆ ئازاری بی که‌سی خۆی و هه‌موو ئه‌وانیش بگه‌ریت.

لەو ماوە دوورو درێژەدا عەلی بەردەوام لە
 ژوورە تەنیاکەیی خۆیدا کاریدەکرد چەند ھاوڕێیەکی
 پەیدا کردبوو کە لەپەنجەیی یەک دەست تینەدەپەرپین،
 ھەر ئەوانیش عەلییان وەک ھونەرمەندیکی بەسەلیقە
 دەناسی، چونکە عەلی لە دواي خۆپەرەراویز کردنی
 کەسی وای نەدەناسی، تادەردە دلی خۆی لا
 ھەلبەرێژیت. لەبری ئەو ھەموو ئەندیشە تالانەیی،
 لەگەڵ تابلۆکاندا دەژیاو چیرۆکی خۆی بۆ دەگێرانەو
 زۆرجاریش لەگەڵ تابلۆکاندا دەکەوتە دەمە بۆلەو لە
 یەکتەری زویردەبون. بۆ ماوەی چەند کاتژمێریک
 ڕووی لەتابلۆیەکی یان چەند تابلۆیەکی وەردەگێراو
 دواتر ھەر خۆی داوای لێبوردنی لێدەکردن و ئاشت
 دەبوو لەگەڵیاندا، دەکەوتە پاککردنەوی تابلۆکان و
 بەدەنگە خۆشەکەیی بە سۆزیکیی بە کول گۆرانی بۆ
 دەگوتن. زۆر جاریش بەدەم گۆرانییەو ھەو

دهیبردهوه و دهنوست. عهلی بهیانیان ههرکاتیک له
 خه وههستایه، بهبی جیاوازی بهیانی باشی له ههموو
 تابلوکان دهکرد. له نیگای کچه بالابه رزه قژدریژه که
 ورد دهبووهو سهرنجی ده داو ههرنیگایه کی به جیا
 له تابلویه کدا به سهه ده کردهوه، به تایبه تی ئه و
 رۆژانه ی له ماله وه ده مایه وه وه نه ده چووه سهه رکار
 زورجاریش بوئه وه ی تابلوکان بیزار نه بن ده چووه
 به ردهم تابلویه کی که له وساته دا له ههموویان زیاتر
 سهرنجی راده کی شتا، گورانیه ک یان به سه رهاتیکی
 غه ربی خوی بو ده گپرایه وه. عهلی زورجار ههستی
 به هونه ری گوینگرتنی ئه وان ده کرد ده یزانی کام
 تابلویه گویناگری و هه ر قسه ده کات و هه چیتر. کام
 تابلویه ش هه ز به قسه و سکا لاکانی ته نیایی ئه م
 ده کات زورجاریش دهستی به سهه شان و ملی
 په یکه ره به ردینه کانیدا ده هینا و فرمی سکی چاوی
 ئه وان ه ی ده سپری که بو ته نیاییه که ی عهلی ده گریان و
 سهه و پرچو شان و ملی بو ده ته کاندن و زورجاریش
 هه زی ده کرد ده ستیان بگریت و له ژووره ته نیاکه یدا
 پیاسه یه کیان له گه لدا بکات، به لام هه رچی ده کرد
 نه یده توانی. ههرکاتیکیش بییری دایکه هاجه ر ته نگی
 پیه له چنیایه هه ر ئه و چیرۆکه ی بو ده گپران ه وه که

ھەموو تابلۇ و پەیکەرەکان لە بەریان بوو دەشیانزانی
 وەکو عەلی بیگی پەنەو، عەلی دەیگوت: کە ئارەزووی
 تەنیایم دەکرد ئەسفەهان بە و گەرەییە خۆیەو
 بچووک دەبوو بەقەد توانای فرینی بالی مێش
 ھەنگیک. مێش بەدوای فرینی خەیاڵەکانی خۆمدا
 شوین پی ئوم ھەلدەگرت و دەرویشتم تاژیر
 سیبەری (درەختی چناری چەند سەد سالی)
 نەدەوہستام. لەو ئی لەژیر ئو درەختە پەلو پو
 گەنجەدا دادەنیشتم. بیرم لە تەنیایی خۆم و دایکە
 ھاجەرم دەکردەو، کاتیک دایکم بە غەمگینی منی
 دەبینی بیئەوہی پرسیار بکات بۆچی دلتەنگ و
 غەمگینم. لە بیئەنگیە کەم رادەماو بارانی فرمیسک
 بەسەر چل و لق و پەلە سەوزەکانی بالایدا
 چۆراوگەیان دەبەست. من ئو دەمە حەزم نەدەکرد
 دایکم شتیک بدرکینیت بلی؛ عەلی ئەمە داستانی
 راستەقینە ی تویە، یان دلخۆشیم بداتەوہ بلی؛ عەلی
 من دایکو باوکو ھەموو کەسوکاری تۆم. تۆ بیکەس
 نیت ئو تابلویە بەسەر چرپاکە تەوہ ھەلواسراوہ
 ئەوہ تەنھا شاری تۆ نییە کە ژەر بارانکراوہ. ئەوہ
 شاری ھەموو مروڤەکانی سەر گۆیی زەوییە، کاتیک
 بەراورد لە نیوان ھیزی شەرانگیزی مروڤ و ھیزی

خۆشهويستی مرقۇدا دەكریّت، بەلام دایكم هیچ هەر
هیچی نەدەگوت لەو بارەیهوه. تەنانت بەگویی خۆم
گویم لی نەبوو یەكجاریش لەپیش چاوم لەو تابلویە
بروانیت. ئیتر نازانم بۆ؟ لە ژیر سیبەری دارچنارە
گەرەكەدا هەلدەستام دەرویشتم بە شەقامی
چارباخدا تیدەپەپیم، ئەوی شەقامیک بوو لە جوانی
دروستكراوو. باخچەى كەنار شەقامەكە بەگولی
رەنگاو رەنگو درەختی تاییەتی رازا بۆوہ ریک وەك
ئەو درەختانەى مرقۇف جوانییان لەگەلدا بەراورد
دەكات بە جوانییەك كەخۆی ئارەزووی دەكات.
دەرویشتم تا دەگەیشتمە (كۆشكى هەشت بە هەشت)
بە یەك دوو هەنگاو خیرا دەچوومە ژوورەوہ،
بیرەوہری ئەفسانەو پرووباری هەنگوینی شیعو
درەختی پر میوہی بەهەشت تا دل حەز بكات بۆنی
خۆشى ئەوانم هەلدەمژی، تامی چیرۆكى بەرگری
ئەوانم دەکردو، سەیری هونەری ئەو دەست و
پەنجانەم دەکرد كەچەند دلسۆزانە بەهەشتیان
بەرووبار و باخ و جوانییەكانییەوہ گواستۆتەوہ ناو
ئەم كۆشكە.

دەست و پەنجە رەنگینەکانی عەلی ھەموو
 ھاورپیکانی خۆی مەست کردبوو بە جوانی.
 یادکردنەوہی کارەساتی شانزەہی سە نزیك ببووہوہ.
 ھەموو سالیك فیستقائیکی بۆ ریکدەخرا . ھاورپیکانی
 کەوتبوونە کەلکەلەہی ھاندانی عەلی تا لەو یادەدا بە
 پیشانگایە ک بەشداری بکات، با چەند تابلۆیە کیش بیت
 گرنگ ئەوہیہ ئەم بەشداری بکات و بەم کارەشی
 ھەندئ لە توانای خۆی و خەمەکانیشی ئاشکرا بن.
 عەلی رازی بوو لە دڵەوہ حەزیشی دەکردو
 دەیگوت؛ بەلکو کچە قژدریژە بالا بەرزەکەش بیت و
 نیگا سحراویەکانی خۆی بناسیتەوہ. ھاورپیکانی عەلی
 ھەموو تابلۆکانیان بردوو ھۆلکیان بۆ رازاندەوہ کە
 تاییەت بوو بە قیستیقائلی کارەساتی شانزەہی سە.
 لەسەر داوای ھاورپیکانیشی عەلی رازی بوو پیشتر
 نەچیتە ھۆلی پیشانگا کەوہ، بەلکو لەگەل خەلکە کەدا

هۆلهکه بېښتت که تايبهت بوو به کاره کانی ئه و کاتيک
فېستيقاله که دهستی پيکرد عه ليش له گهل ميوانه کاندا
چووه ژووره وه. هاورپکاني عه لی به شيويه که
هۆله که يان رازاندبووه عه ليشی سه رسام کردبوو له
هونه ری هه لواسيني تابلوکان و گونجاندنی
هه ريه کيکيان له شوينی خوئی به جوړيک هه لواسرا
بوون که بينه ريک سه ره تا بيته ناو پيشانگا که وه
واهه ست بکات هه موو تابلوکان به تايبهت ئه و
تابلويانه ی سحری چاوی کچه قژدریژه بالا به رزه که ی
تيا ددره وشايه وه، به خيرهاتنی ئه و ده که ن. هه موو
گوله کان بون ريژيان ده که ن و هه موو په يکه ره کان
سه ريان بو داده نه وينن. پيشانگا که جوړيک بوو له و
جوړانه ی تاخوت به چاوی خوت نه بيینی باسکردن
دهر باره ی له هونه رو جوانيه کانی هه لده وه ريینی.
سه ره له به يانی ئه و روزه که رنه قالی شار دهستی پيکرد
به سه دان ميوانی بيانی له ميوانه چاو شينه کان و
پيست ره شه کان و بالا کورت و بالا هه ره به رزه کانی
مرؤقی ئه م سه رزه مينه ی بو هاتبوون ئاماده بوون
هه ريه که به جوړيکی تايبهتی که خوئی خواستبيتی
خوئی رازاندبووه. هه زاران ژن و منال و ته نانه ت پير
و په ککه وته کانیش به سواری عه ره بانه کانيان و

بههوی دار شهقه کانیانه وه به شداریان تیدا کردبوو. هه موو ئه و بازرگان و هونه رهنه و ئه دیب و سیاسی و ته نانه ت نوینه ری هه موو ئه و کومپانیایانه ش هاتبوون که کریاره کانیا کاتی خوی ئه م ژه ره ریان به دیاری ناردبوو بو دۆسته کریاره کانیا له پوژه لاتی سه رزه مین و بووه هوی کوژرانی هه زاران کهس و بریندارکردنی دهیان هه زاری تر و بزربوونی سه دان مندالی ساوا که هه تا ئیستاش کهس نازانیت چاره نووسیان چیه و له کوین. تیشکی خور تازه خه ریک بوو له ئاسوی شاخی شنروپوه دهرده کهوت سه ره تا میوانه کان چونه ناو ئه و مۆنۆمینه تی له به شی خواره وهی شاره که به شیوه یه کی مۆدیرن دروستکرا بوو که تیدا په یکه ری پینج هه زار شه هید به ته نیشته یه که وه دانرابوون ناو و نازناو و ته مه نی هه ری هه کیکیانی له سه ر تۆمارکرا بو، ئاماده بوانی قیستیقاله که به جوړیک سه رسام بوون مرؤف شه رمی له مرؤقایه تی خوی ده کردو و له دپنایه تی هه ندی مرؤف دوش داده ما، زۆربوون ئه وان هیش که به دهسته سر و له پی دهسته کانیا فرمیسی چاویان ده سپری و ته نانه ت نوینه ری هه ندی له کومپانیا چه ک فرؤشه کان هینه سه رسام بوون به کاریگه ری چه که کانیا

هه‌رده‌یان‌پروانی و هیچیان نه‌ده‌گوت. به‌لام چین چین
 ئاره‌قه‌ی شه‌رمه‌زاری له‌ناو چاوانی هه‌ندیکیان
 داده‌چۆرا. عه‌لی هه‌ستی به‌شانازییه‌ک ده‌کرد که
 وه‌ک قوربانیه‌ک له‌که‌رنه‌قالی ئه‌مسالدا به‌ش‌داری
 ده‌کات. ئه‌و هۆله‌ی ئه‌و تابلۆکانی تیدا نمایش ده‌کرد
 ده‌که‌وته‌ ناوه‌ندی شاره‌که‌وه‌ به‌پاره‌ویکی باریکدا
 تیده‌په‌ری و ریک ده‌چووه‌ ناو هۆله‌که‌وه‌. عه‌لی له‌ناو
 هۆله‌که‌دا هه‌ر هات و چۆی ده‌کرد. به‌رده‌وام وه‌لامی
 ئاماده‌بوانی ده‌دایه‌وه‌ هینده‌ سه‌رقال بوو هه‌ندی جار
 نه‌ی ده‌توانی تابلۆکان وه‌ک ئه‌وه‌ی مه‌به‌ستی بووه‌ له
 کیشانیاندا بو ئاماده‌بوانی پونبکاته‌وه‌ زۆرکه‌س
 گله‌بیان لی ده‌کرد که‌ بۆچی تانیستا تابلۆی ئه‌م
 هونه‌ره‌ گه‌وره‌یه‌ نمایش نه‌کراوه‌ زۆر که‌سیش له
 هۆله‌که‌دا عه‌لیان ناسیه‌وه‌ ده‌ستیان ده‌خسته‌ نیو
 ده‌ستیه‌وه‌و لییان ده‌پروانی وه‌ک داریکی هه‌لکه‌ندراو
 ده‌ست به‌جی له‌ جیه‌کی تر بنیژیه‌وه‌ و هه‌ر سه‌ه‌وزو
 په‌لوپۆ گه‌شاوه‌ لییان ده‌پروانی. عه‌لی به‌هه‌موو
 شیوه‌کانی وتن به‌چاو و به‌لیو به‌ده‌ست و به
 هه‌لته‌کاندنێ شانه‌کانی و هه‌موو جووره‌کانی تر له‌ وتن
 باسی له‌نه‌هینی تابلۆکانی خۆی ده‌کرد. لییان ده‌پرسی
 ئایا بو زۆربه‌ی تابلۆکانی به‌ره‌نگی ئاوی

كيشاونى؟ پرسىارى زور شتى تریشيان لیده کرد، که په یوه ندى به پیشکوتتى بیرى هونهرى ئه وه وه هه یه وه کو هه ولدان بو وینه کیشانى بونى سیو. بونى عه ترى له شى ئافره تىكى نه ناسراو. هولکه که چهند روظنامه نویسی لیبوو هندیکیان نوینه رى تیقى و رادیو جیهانیه کان و لوکالیه کانیش هاتبوون. جگه له هه موو ئه و روظنامه ئه هلی و حکومیانه ی ئاماده ببوون، هه ریه که یان به شیوه یه کی جیا له ویتیر پرسىاریان ده کرد و عه لیش به کورتى وه لامى هه موویانى ده دایه وه. ده یان پرسى ئه م نیگا سحر اویانه چین هه ریه که به جیا له گوشه نیگایه که وه ده روانیت جیاواز له وانیتیر. عه لى هه ندى سه ره داوى گرنگى ده دانى، ئیتیر خوى بیدهنگ ده کرد. به خنده یه کی شیرینه وه ده یگوت بینهرى زیت و وریا ئه و بینهریه چیرۆكى نیگای هه رتابلویه ک بخوینیته وه و له نه نیه کانی تیگات. یان به شوین نه نیه کانیدا بگه ریت. پرسىاریان له و تابلو گه وره یه ده کرد که شاریک ده سوتى و گشت مال و خانوه کانی له ناو ئاگره که دا نابن به خو له میش، به لکو ته میکی سپى دایان داده پو شیت. ده یان پرسى هوى چیه رنیکى خان و مان له ناو ئه و شاره پر بلیسه و گرهدا

دهگه پړی و ناسوتی؟ عهلی ددواو وهلامی ددهدانه وه و
 هه ندی جار هون هون فرمیسکی له چاوان دههاته
 خواره وه. سه راپا پیشانگا که به پهنگی سهر سورپهینه ر
 نه خشینرابوو تیکه لکردنی په ننگه کان به و شیوه یه
 نه بوو که زانیاریی ماموستا نه کادیمییه کان باسی لیوه
 ده کهن. به لکو تیکه لکردنی په ننگه کان به جوړیک بوو
 پروانینی بینه ری راده گرت به و چه شنه ی تابلویکه
 له لای راسته وه لیتت پروانیا یه شاریکی جه نجاله و
 له لای چه په وه لیتت پروانیا یه هه زاران مروّف مردوون
 و کهس نییه نیگایه ک بگریته ئه وی تر. له ناوه ندی
 تابلوکده کچیک کی قژدریژ یه ک به یه ک ئه و لاشه
 مردوانه هه لده گری و ده یانباته وه بو شه قامیک له و
 شاره جه نجاله دا. هه روه کو چون مندالیک ورده ماسی
 گوئی چه میک ده خاته قاپیک ئاوی لیله وه تا بژین.
 رۆژنامه نوسه کان هه رده هاتن و ده چون به جوړیک
 نه یان ده زانی چی بلین دهر باره ی ئه و په لکه زیړینه ی
 به سه ر شان و ملی کچیکدا هاتبووه خواره وه به لام
 په ننگه کان پیچه وان ه ی په ننگه کان ی په لکه زیړینه
 ریزکرابوون. هه ندی کهس له پیچه وان ه کردنه وه ی ئه م
 په ننگانه سه رسام یا خود توورپه بوون. عهلی شه کهت
 و ماندوو هه لده سوړا و ئه ویش وه ک بینه ری ک جار نا

جار به ئه سپايي پرووي ده کرده تابوکان و پيی
 ده گووتن مه ترسين هيشتا خه لکه که به حه قيقه تی
 کاره ساته که نازان. که له پال په يکه ره کانداه وه سته
 له بهر خوويه وه ده يگووت مه ترسن بهرگه ی لومه ی ئه و
 خه لکه بگرن تاهه موو خه لکه له راستيي روداوه که
 تیده گن ئه و ده يگووت هه ميشه حه قيقه ت سه ره تا
 هه روايه، به سانايي په سهند ناکريت. قوربانايي ئيوه ش
 هه ر بي ده نگیيه و خوړاگری، به رامبه ر په خنه ی ئه و
 خه لکه ی که ده يانه ویت خويان به و شيوه یه
 کاره ساته کان بو نه وه کانی سبه يني بگيرنه وه که
 خويان ده خوازن. نزیکه ی يه ک کاتژمير له کردنه وه ی
 پيشانگا که تپه ر بوو. به لای که مه وه به چنه د
 کاتژميریک ئینجا ده تتوانی کليلی کردنه وه ی نه يني
 تابوکان وه ربگريت. ئه ی ئاخو به چنه د کاتژمير
 له ته واوی نه يني چيروکی هه ر تابلو يه ک تيبگه يت.
 له ناکاو ژاوه ژاو وه ک هه لکردنی ره شه بايه کی ناوه خت
 هو له که ی خسته دوخيکی نائاسييه وه. ئيتر هه رکه سه
 به جوړیک دوخه که ی ليک ده دايه وه ده يانگوت په نگه
 بومبيک له و بومبه کيمياويانه ی تائيستاش هه رماون
 نه ته قيبیته وه و جاریکی تر شاره که ژه هر خواردو و
 بکات. يان ده يانگوت مه ترسی هه ره شه ی ئه وه يان

بیستووہ کہ پھیکہری ژن و پیاو پیکہوہ گوناھیکہی
 گہورہیہو دہبیت ہموو پھیکہرہکان تیک بشکینریت
 و تابلوکان بسووتینرین بہتایبہتی ئہوانہی لہزہت و
 شہوہتی خہلکی تر دہبزوینن. زور قسہو باسی بی
 بنہماو زور چیروکی سہیرو سہمہرہیان باس دہکرد،
 علی تہواو ترسی لی نیشتبوو. نہیدہزانی چیبکات
 چون دہتوانیت دہست لہ رنجی ئہو ہموو زہحمہتہ
 دریزہی خوئی ہلگریت علی دہپرسی. ہوئی ئہم
 شلہژانہ گہورہیہ چیبہ پیم بلین. ہاوارى دہگہیشتہ
 ہموو ئامادہبوانی قیستیقآلہکہ. کہس ہیچی
 نہدہزانی بہلام نارہزایی تادہہات کلپہی دہسہند و
 مہترسی سہرتابلو و پھیکہرہکانیش زیاتر دہکہوتنہ
 بہرچاوان یہکی لہ ہاورپیکانی وک ئہسپی خہیالی
 حیکایہتہ کونہکان بہ دلسوزیہکہوہ خوئی گہیانہ
 علی چرپاندی بہ گویددا. علی شلہژا. . . وک
 شلہژانی درہختیک لہبہر ہیرشی رہشہبایہکی
 بہہیزدا. ہاورپیہکہی ہاوارى دہکرد علی مہشلہژی
 بہلام کارہساتیک روبہرووی تو بوتہوہ مہشلہژی
 علی تو لہ ہموو کہس زیاتر دہبی لہ ہونہری
 بیدہنگی تی بگہیت کاتیک بیدہنگی بو خوئی قسہیہ لہ
 ئوقرہی چاوہروانیدا. لہ پشت ہاورپیکہی علییہوہ

دهنګه دهنګه که پوبه پوی عهلی هاژهی ده کرد و له
 عهلی نزیک ده بووه. دهیانګوت هیی تو ئهی
 هونه رمندی به توانا دته وی چی بلیت. بو میژووی
 برینداری ئه م شاره بریندارتر ده که یت! بو؟ دهیانګوت
 ئایا نیگای کچیکی بالابه رز ئه وهنده ده هینی له
 میژووی برینی ئه م شاره پیروتر بی لات. دهیانګوت
 تابلوکانی تو له تابلوی دهستی ئه و فرۆکه وانانه ده چی
 که ئه م شاره یان ژهره باران کرد. عهلی پومه ته کانی
 سوور هه لگه رابوون زمانی چوبووه کلپه. هه موو
 جهسته ی وهک شوپه بی ده له رزی. ئاماده بوانی ناو
 هولکه ببون به دوو به شه وه. ئه و به شه ی هه په شه و
 گومانیان له دلسوزی عهلی ده کرد تووپه بوون وهک
 تووپه بوونی کلپه ی ئاگریک کاتیک که ژنیکی نیگه ران
 مردنی پی چاکتره له وهی ژیردهستی بگاته ئاستی
 لیدان و دارکاری و تف له ناوچه وان کردنی.
 به شه که ی تریان به هه موو توانایان پالیان دنا به
 خه لکه توره که وه و دهیانګوت ناکری که سی نه زانی
 چی ده لی و هونه رمندیک به نارپه و تاوانبار بکه ن و
 خه لکی تر سه ری به لیی بو بله قینن. دهیانګوت ئه م
 هونه رمنده ده بی به شوین گیرانه وهی ژیانه وه بیت
 له م شاره دا نه ک دووباره ژهره خوار دو کردنه وهی

شاره‌که به خه‌فته. عه‌لی ده‌یگوت بمبه‌خشن خه‌لکینه
 با منیش تیڭگه‌م. ئاخر منیش وه‌ک ئی‌وه عه‌ودالی
 زانینی ئه‌و ر‌استییانه‌م که که‌س نازانی لای کی‌یه
 منیش به‌شوین دۆزینه‌وه‌ی خوّم و هه‌موو ئه‌ندامه
 ونبووه‌کانی خیزانه‌که‌مدا ده‌گه‌ریم. ئاخر ئازادی کاتی
 مانای هه‌یه که هه‌ر که‌سه به‌شیوه‌یه‌کی تایبه‌تی خو‌ی
 به‌شوین دۆزینه‌وه‌ی کلیلی نه‌ییه‌کانی خو‌ی و هه‌موو
 شته پیرۆزه‌کانیدا بگه‌ریت. یه‌ک دوو که‌س په‌لی
 عه‌لیان ر‌اکیشا به‌ره‌و ئه‌و دیوی هۆله‌که به‌راره‌ویکدا
 تی ده‌په‌رین به‌ناو سه‌دان میوانی پ‌یشانگا‌که‌دا ر‌ه‌ت
 ده‌بوون، ئه‌و ر‌اره‌وه‌ی عه‌لیان تیدا ر‌اپیچ کرد ده‌چووه
 سه‌ر هۆلیکی ر‌وناکی گه‌وره‌وه. که پ‌یشه‌نگایه‌کی
 ر‌ازاوه‌بوو به سه‌دان تابلوی جو‌راوجو‌ر. که هه‌ر له‌م
 یاده‌دا بۆ هونه‌رمه‌ندیکی شیوه‌کاری تر ئاماده‌کرا‌بوو.
 له‌ویدا هه‌ندی ده‌نگی ناچیزه و رق ئه‌ستور نار‌ه‌زاییان
 ده‌رده‌بری، گوایه ئه‌م دوو هونه‌رمه‌نده ده‌یانه‌و‌یت
 کاره‌ساتی هه‌له‌بجه له‌که‌دار بکه‌ن به گ‌یرانه‌وه‌ی
 به‌سه‌ره‌اتی ته‌نها دایکیک و چیرۆکی داب‌رانی
 دووکه‌سی تامه‌زرۆ به‌یه‌کتر. عه‌لی چووه پ‌یشه‌وه
 سه‌یری تابلۆکانی ده‌کرد به وردی ده‌یروانی
 ده‌یویست زۆر به‌خیزایی له‌مه‌به‌ستی هۆردوی

پهلاماردهران تېبگات. سهره تا له بهر دهم تابلويه كدا
 راوه ستا. تابلوكه وينه ي شارىكى ويران بوو هه موو
 ماله كان درگاو په نجه ره كانيان كرابووو و بالنده كان به
 مردوويى هات و چويان پيدا ده كرد مرؤقه كان به
 مردوويى ده هاتنه دهره وه و ده چوونه ژووره وه.
 به ته نها ديوارى خانوه كان نه بيت كه به گولى رهنگاو
 رهنگ رازابوونه وه هه نگاويكى ترى نا تابلويه ك
 سهرنجى راکيشا ژنيكى به ويچار به بهرگى ريك
 پوشي ئيرانيه وه له پال گورپيكي به كومهدا وه ستابوو.
 دهستيكي بوبوو به ديوارى سووتاوى چند ماليك و
 به گولى رهنگاو رهنگ رازا بووه و پياويكىش له
 جورى بالاي خوى بوني گوله كانى ده كرد، شاره كهش
 له ناو ته ميكي سوورباودا نغروبوو. ژنه به ويچاره
 رهش پوشه كه به ده سسته كه ي ترى تابلويه كي
 هه لگرتبوو تييدا لوتكه ي دو كيوى مهن له به كتر
 نزيك ده بوونه وه. عه لى تيگه يشت ئه و حيكه ته ي
 بيركه و ته وه كه ده لى كيوى به كيوى ناگات به لام ئادم به
 ئادم ده گات. هه ر دياربوو ئه و هونه رهنده ي ئه م
 تابلويه ي دروست كردبوو تييدا حيكه ته ي تابلوكه ي
 پيچه وانه كردبووه تابلين تيپه راندنى لوژيك و
 موسته حيل ئه گه ريكي نزيكه. له ويش تيپه رى له و

کاته‌دا گوئی له ترپه‌ی دلی خوئی ده‌بوو، وه‌ک
 ده‌هۆلی ره‌شبه‌له‌ک لییده‌دا. چووه به‌رده‌م تابلویه‌کی
 زه‌ردباووی چوارچیوه زیوین و ته‌ماشای قۆلی
 ژنیک‌ی گه‌نجی ده‌کرد ته‌نانه‌ت ریشاله ورده‌کانی
 سه‌رده‌ستی و ره‌گی باریکی په‌نجه‌کانی دیاربوون
 ئەلقه‌یه‌کی ئالتوونی که دووماری زیوین بوون ده‌میان
 خستبوه ده‌می یه‌که‌وه له‌په‌نجه‌ی ده‌ستی راستیدا
 بریسک و هورپی بوو. عه‌لی هه‌ستی ده‌کرد ئەو
 ده‌ست و موستیه ئالتونیه ده‌ناسیته‌وه به‌لام ته‌واو
 بیرى نه‌ده‌که‌وته‌وه که‌ی و له‌ کوئی و هی کئی بووه.
 گه‌را هه‌موو تابلۆکانی جاریکی تر به‌سه‌ر کرده‌وه
 نه‌ناو و نه‌واژۆی که‌سی له‌ژێردا نه‌نوسرابوو.
 سه‌رسام بوو وه‌ک سه‌رسامی کۆتریک له‌ئاسماندا
 باله‌کانی خه‌ریک بن هه‌لوه‌رین. عه‌لی به‌دوای نازناوی
 هونه‌رمه‌نده‌که‌دا ده‌گه‌را. چووه به‌رده‌م تابلویه‌کی
 قه‌باره گه‌وره‌ی ره‌نگ خۆله‌میشیی به‌ده‌یان میناتۆر
 نه‌خشینرابوو. له‌پرووی ئەودوو تابلۆکه‌وه چاویکی
 گه‌وره ده‌پروانی. پرووی ژیره‌وه‌ی میناتۆره‌کان
 به‌گشتی هه‌مان ئەو چاوه‌بوون تاک و ته‌را نه‌بیته
 قژیکی ره‌ش ده‌که‌وتنه سه‌ر دوو بروی پر و گه‌نجانه
 که نیوان هه‌ردوو بروکه به‌چه‌شنیکی هونه‌ری

بهیهک گه‌یشتبون بی ئه‌وه‌ی دیمه‌نیکی نا ئاسایی
 دهر‌بخهن به پیچه‌وانه‌وه چاوه‌کانیان گه‌شتر و
 فراوانتر دهر‌ده‌که‌وتن به شیوه‌یه‌ک بینهر به ئاسانی
 ده‌یتوانی نیگا‌کانی هه‌رتابلۆیه‌ک به‌جیا بخوینیته‌وه که
 ههر نیگایه‌ک چیرۆکی‌ک بوو له‌و چیرۆکانه‌ی
 هه‌زده‌که‌یت زوو بیبستی و نه‌ینیه‌که‌ی بزانیته‌. عه‌لی
 سه‌رسام ده‌یروانی هه‌ناسه‌کانی خو‌ی وه‌ستانده‌.
 بر‌وای به‌چاوه‌کانی خو‌ی نه‌ده‌کرد که‌وته هه‌لگۆفتنی
 چاوه‌کانی. ئیتر چاوه‌کانی کرده‌وه و ته‌واو دانیابوو‌که
 چاوه‌کانی نا‌یخه‌له‌تینن ئه‌وه‌ی به‌راستی ده‌یبینی
 هه‌ستی‌که‌ خه‌ریکه‌ چه‌که‌ره‌ بکات تا ده‌هات زیاتر
 راده‌ما، پامانی‌ک وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ هۆله‌که‌دا به‌ته‌نها
 خو‌ی و تابلۆکان هه‌بن و تابلۆکان بیان‌ه‌وی دان به
 راستیه‌کانی خو‌ی‌اندا بنین. خه‌ریک بوو نه‌ینی خه‌یالی
 هونه‌رمه‌نده‌که‌ بدرکینن، له‌ناکاو ته‌نها تریفه‌یه‌ک
 سه‌ری هه‌لدا. بوو به‌ دوان و زیاتر و پاشان به
 بیره‌وه‌ریی ناو هۆله‌که‌ خه‌یالی پۆشن بووه‌وه،
 به‌تایبه‌تی سیمایه‌مگین و چاوه‌روانه‌که‌ی
 کچه‌بالا‌به‌رزه‌ قژدریژه‌که‌ ئیتر که‌وته‌ کردنه‌وه‌ی کۆده
 نا‌اشکران. چاوه‌کانی خو‌ی ناسییه‌وه‌ چۆنیه‌تی
 برۆکانی و نیگا‌غه‌مگینه‌که‌ی ئه‌وه‌ی له‌ پۆژانی

به سه رچووی ناو هۆله که دا بیر که وت هه ، موس تیه
 سحریه که ی ناسیه وه. هه روه ها په نجه ناسک و سپی
 یه کانیشی، ئه وه ی به خه یالیش بیر ی لی نه ده کرده وه
 بوو به راستی به لام راستیه ک که مرؤف به ئاسانی
 ناتوانی پی له حه قیقه تی بوونیدا بنی، له بهر دووری
 ئه گهری رپوودانی ئه و راستییانه له بهر خویه وه گوتی
 چاوه کانی من له ناو چاوی ئه ودا هیچ شتیکی
 نه هیشت گومان وردوو خاش نه کا و ته واو نه م
 گه ینیتته دوورگه ی دلنیایی که به هه زاران رایه له ی
 نیگه رانی ته نرا بوو. هه موو گیانی جاریکیتتر نیشته وه
 سه ر ئاره قه. هیشتا خه لکه که ته نگه تاو بوون. په یتا
 په یتا رپوژنامه نوسه کان پرساری کال و کرچیان لی
 ده کرد و ئه م وه لامی نه ده دانه وه. سه ری له خوی
 سوورما بو یه که م جار بوو دوا ی ئه و هه موو
 نیگه رانیه ی ناو هۆله که هه ست به دلنیایی بکات.
 دلنیاییه ک که جوره له زه تیکی هه یه ته نانه ت که س
 قودرته تی ئه وه ی نیه بیکات به تابلو! خوی له خه لکه که
 راپسکان. به شوین ئه و هونه رمه نده داده گه را.
 رپوژنامه نوسه کان به شوینیدا رایان ده کرد به دم
 راکردنه وه ده یان پرس ی ئایا گه ران به شوین که سیکدا
 که نه زانی کییه پیویست به م هه موو شه که تی و

ماندووبوونه دهکات؟ پييان دهگوت عهلی گهپان به شوین کارهساتی شاریک و گهپان به شوین ئه و هونهرمهندهدا کامیان له کامیان گرنگتره؟ دهیانگوت پهیوهندی له نیوان خوْشهویستی شاریک و خوْشهویستی دوو ئهوینداردا چیه؟ دهیان پرسى نهینی ئه و نیگیاننه چین که له تابلوکانی توو ئه و هونهرمهندهدا تیکهَل بهیهک بوون؟ عهلی له وهلامی ئهواندا دهیگوت: ئه م پرسیارانه زور سادهن، هه موومان به شوین نهینی ئه و سه ره داوانه دا دهگه ریین که له گلۆله ئالۆسکاوه کانه وه پیچراون. ده بیّت مرۆف سه ره تا خوْی بدۆزیته وه ئینجا به شوین چوارده وره که یدا بگه ریّت ئاخر گه پان به شوین نهینی خوْشهویستی که سیک یا خود نهینی خوْشهویستی شاریک جیاوازیه که ی له چیدایه، له راستیدا هه مووتان ده بیّت به شوین ئه و وه لامانه دا بگه ریین، تا په ی به و حه قیقه ته به رن و هه رچی زووه وه کو من بیدۆزنه وه!

بهره‌مه چاپکراوه‌کانی نووسه‌ر

۱. مه‌رگي به‌خته‌وه‌ري، شانوي شيعري، ۱۹۸۴
۲. ده‌روازه‌ي سيبه‌مي مي‌زوو، خيرو‌که‌شيعر، ۱۹۸۵
۳. ترازيپاي مه‌رگي باکيزه، خيرو‌که‌شيعر، ۱۹۸۶
۴. سه‌مفونيای خويي، خيرو‌که‌شيعر، ۱۹۸۷
۵. له زیندانی فاشییه‌کانیا، قه‌سیده‌ی دريږ، ۱۹۸۸
۶. نه‌نغال، قه‌سیده‌ی دريږ، ۱۹۸۹
۷. رومانیه، قه‌سیده‌ی دريږ، ۱۹۹۷
۸. نامه‌کراوه‌کاتي تاراو‌که، ديوانه شيعر، ۲۰۰۰
۹. به‌يکه‌ريک له وه‌هم، کتبي شيعر، ۲۰۰۲
۱۰. که‌له‌گ، قه‌سیده‌ی دريږ، ۲۰۰۵
۱۱. گور غه‌ريپ، رومان، ۲۰۰۷
۱۲. شاعيري وږنه ده‌کيشي، کتبي شيعر، ۲۰۰۹
۱۳. زني له‌وه‌ري جوانيا، کو‌به‌ره‌م، ۲۰۱۰
۱۴. نيشتمان يره له ميلودي حه‌سه‌رت، کتبي شيعر، ۲۰۱۱
۱۵. فرميسکي به‌فر، رومان، ۲۰۱۲

